

கல்கி

மணியம்.

KALKI ஜூன் 17, 1951

4

சிறப்பு

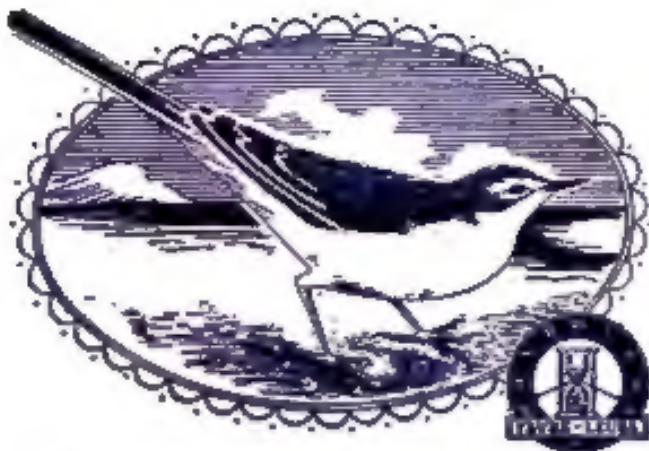
வெள்ளையாக
சவலை செய்யப்
பட்டுள்ளன...

பிரகாசமாக
சவலை செய்யப்
பட்டுள்ளன...

ஸன்லைட்
சோப்பினால்
தான்

தனித்தனியாக அல்லது துறைகளாகவோ வெள்ளையாகவும் பிரகாசமாகவும்
சவலை செய்தேயு!

இயற்கையின் கடி்காரங்கள்

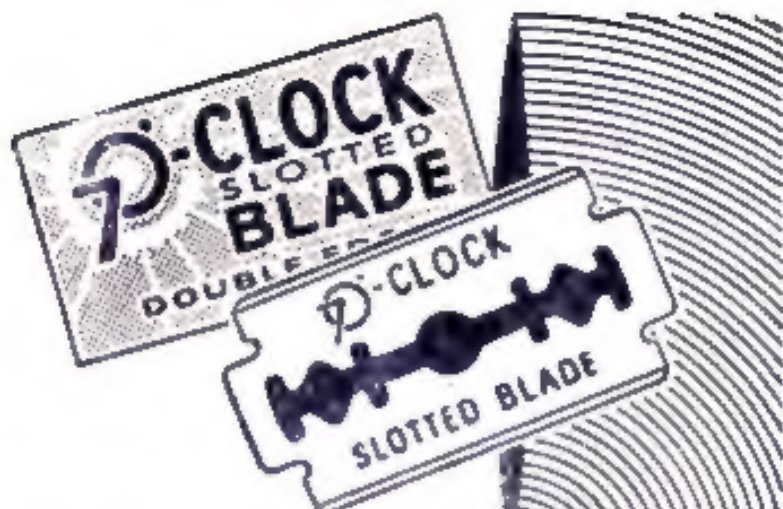
மத்திய ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து இந்தியாவுக்குக் குடியேறிய பறவைகளுள் பழுப்பு நிறமுடைய வகை ஆட்டும் குருவியும் ஒன்று. இத்தகைய ஓர் குருவி சேன்ற ரி ஆண்டுக்காக மாரி காலத்தில் செப்டம்பர் 11 அல்லது 12 தேதியில் பம்பாயிலுள்ள ஒரு தோட்டத்திற்கு தவருது நிகும்பி வந்து விடுகின்றது. பம்பாய்க்கும் கர்வால் அல்லது கோமானிலுள்ள அதன் இனத்தைச் சேர்ந்த இடத்திற்கும் உள்ள வேர் தூரம் ஆகிரம் மைல்கள். நாடுகளைத் தாண்டி, பல தூற்றுக்கணக்கான மைல்களைக் கடந்து, குறி தவருமலும், காலத்தவருமலும் குறிப்பிட்ட அதே சிறிய தோட்டத்திற்கு வந்து அடைவதானது மிகவும் ஆச்சரியப்படத்தக்க விஷயம். இத்தகைய இயற்கையான பிழைபற்ற குணம் கம்மிடம் இல்லாது பேரவிலும், அதிர்ச்சி, தன்னை இவற்றால் பாதிக்கப்படாமலும், கார்த்தக் கவர்ச்சியற்ற தும் எப்போதுமே சரியான வேர்த்தை அறிவிக்கும் எட்டாது கடி்காரம் களை மைக்கு பேவர்-தூபா கம்பெனியார் தயாரித்து அளிக்கின்றனர்.

9132 ரோக்ஸ் ரோக்ஸ் குக்புரம், கம்ப்
பெரியம்	ரூ. 204
9181 ரோக்ஸ் ரோக்ஸ் குக்புரம் குக்புரம்
பெரியம் கம்ப் பெரியம்	ரூ. 186
9042 40 மைக்ரோக்ஸ் ரோக்ஸ் ரோக்ஸ் குக்புரம்
கம்ப் பெரியம் கம்ப் பெரியம் ரூ. 340	
9043 ரோக்ஸ் ரோக்ஸ் குக்புரம் குக்புரம்
கம்ப் பெரியம் கம்ப் பெரியம் ரூ. 188	

FAVRE-LEUBA

பேன்-தூபா & கம்பெனி லீட்., பம்பாய்-கல்கத்தா

மேலும் ஏதாவது மீட்டர்கள் குறைந்த
காலம் கிடைக்கிறதில் தாமதமாக
வந்தால் கவனமாக. காலம் பிழை
யாக ஏதாவது தாமதமாகிறது
ஆகா காலம். மேலும் ஏதாவது
மீட்டர்கள் கவனமாக கவனமாக
காலம் கவனமாக ஏதாவது
கவனமாக பிழைக்கா.

7 o'clock

ஸெவன் ஒ'கிளாக் பிளேடுகள்

டாங்கோ பரிமாண காஸ்டர் கூந்தல் தைலம் சிறந்த குணத்திற்கும் குளிர்ச்சி யூட்டும் தன்மைக்கும் பெயர் போன தயாரிப்பாகும். அது மயிர்க் காம்பளுக்கு போஷனை தந்து ஆரோக்யமாக கோ வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதுடன், கூந்தலுக்கு சூடவர், பெண்டிர் ஒன்றுபோல் ஆகாப்படும் மோகன காந்தியும் பண்பனப்பும் அளிக்கிறது.

டாங்கோ

பரிமாண

காஸ்டர் கூந்தல் தைலம்

ஒரு புதிய டீ.ஐ. தயாரிப்பு

உங்கள் கடைகளுவந்த தேயிலை தோடு — டாங்கோ கடைகளுக்கே உரியது

ஏழு வருஷங்கள்
அவஸ்தையின் பிரகு.....

கீல் வாயுவின்

அடையாளமே தற்போது இல்லை

"க்ரூஷன்" உபயோகிப்பதன் மூன் னர், இம்மனிதன் பலவித உபாதை க்னால் நிரந்தரமாகப் பீடிக்கப்பட் டிருந்தபோதிலும், அவ்வயின் எல் லாம் இப்பொழுது மறைந்துவிட்டன. அவரது அனுபவத்தை வினக்கும் சீழ்க்காணும் ஸெட்டர், மற்றும் வயி களினால் அவஸ்தைப் படுபவர்கனால் உவனிக்கத் தந்தது:—

"ஆறு மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக தான் "க்ரூஷன்" சாப்பிட்டு அதன் பலனாக அடைந்த பயன்களையும், "க்ரூஷன்"ன் உபத்த தன்மைகளை மனமாதப் புலன விரும்புகிறேன். நென்ற ஏழு வருஷங்களாக அடிக்கடி கீல்வாயு, முதுகு வலி, மனச்சீக்கல், மயக்கம் இவற்றும் கஷ்டப்பட்ட போதிலும் தற்போது, நான் இருபது வருஷத்திற்கு முன்பிருந்த தன்மை நிலை யில் இருக்கிறேன். எனக்கு இப்போது 45 வயது; எனினும் இவ்வளவு ஆரோக்கியத்துடன் முன்பு எப்பொழு தும் இருந்ததில்லை." — A. P.

கீல் வாதத்திற்கு முதற்படியான சிவச்சை, குடக்களை நன்கு இயங்கு மாறும், மூத்திரக் காய்களைச் சுத்த மாகவும் வைத்திருப்பதுதான். "க்ரூஷன்" இவ்வேலைகளைச் சுவப மாகவும், யாதொரு அபாயமின்றியும் செய்கிறது. ஏனெனில் "க்ரூஷன்" மலமினக்கியாகவும், மூத்திரம் நன்கு வெளியேறச் செய்வதுமாக ஆன, இருவித வேலைகளை நன்கு செய்கிறது. ஹானியைத் தரும் புனிப்பு சத்தும் விஷப் பொருள்களும் செவ்வெனக் கழுவுப்பெற்று மூத்திரக் காய்களின் வழியாக வெளியேற்றப் படுகின்றன. குடக்கள் இயற்கையாகவும் நிரால மாகவும் இயங்குமாறு தூண்டப்படு கின்றன. கீலாத உற்பத்தனை வலிக்க ஆயோடு உறைந்த போலும் புத்துயிர் பெற்ற உத்தவும், இவைய லும் அந்விந்த அடைவும் உண்டாகட்ட. பரவிடும். எவ்வா விவாபாரிக னிடமும் கெமிஸ்டிக னிடமும் விடைக்கும்.

புதிய புத்தகங்கள்

மனோகுந்தம் - காண்டேகர் நாவல்	5 8
ஒடும் ரெயிலிலே... .. கதைகள்	1 0
கறுப்பு ரோஜா - .. கதைகள்	1 0
அன்னபூரணி - எஃ. பி. பி. கதைகள்	2 0
விஷ விஞ்ஞம் - பங்கீர் நாவல்	3 8
ஆடு வளர்ப்பு - ச. கு. க.	1 12
ராஜாமணி - எம். பி. பி. நாவல்	4 0
சபாஷ்! பார்வதி! .. கதைகள்	1 8
செல்லாத ரூபாய் .. கதைகள்	2 0
காழ்த்துக்கையே காழ்த்துக்கை - எம். பி. பி. கதைகள்	2 0
என் சரிதம் - பாரதி வந்தவாசலம்	3 8

இரு நண்பர்கள் - 'கதர்கள்'	2 0
(ம. சித்தாத் தொழில்நுட்பம்)	
பேசாத பேச்சு - சி. வி. ஜ.	2 8
பூவின் சிசிப்பு - பெ. துரன்	1 8
கதைகளும் கற்பனையும் - 'பாபாவி'	1 8
மறுமலர்ச்சி - ..	5 8
அவன் - ..	0 8
தவந்தம் - 'செவ்வாழி'	1 8
ஆசை மூகம் - ..	0 8
விடுதலை - த. தி. குமாரம்மாமி	1 8
கோயோ கரை! - ச. கு. க.	0 4
ஒரே ஒரு வார்த்தை - 'அழத்தமா'	5 8

விவரமான புத்தக ஜாப்தாவிக்கு எழுதுக

அமுத நிலையம் லிமிடெட்

91, மவுண்ட் ரோடு

11

சென்னை - 18

முக வசீகரத்தின் முகம் தேவை

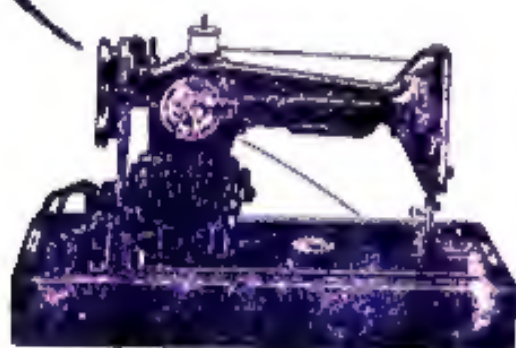
மாமு ஸ்டோ

Distributors:

A. V. R. A. & Co.,

45, Thambu Chetty Street, Madras-1 :: 8, Lohar Chawl, Bombay-2

ஸிங்கருக்கு ஒரு நூற்றாண்டு அனுபவம் இருக்கிறது

நீங்கள் சிங்கர் வாங்கும் பொழுது உங்களுக்கு
அதிகத்தொகை இயந்திரம்தான் என்பதுமட்டு
மல்ல; ஒரு நூற்றாண்டின் சோதனையும் ஆராய்ச்
செய்து கிடைக்கிறது. இந்த அனுபவம் தான் உங்
கள் சிங்கரின் நிறைமையை உருவாக்கின்றது. இதற்கு
உங்களுக்கு அதிகச் செலவும் ஆயத்தின் இன்றைய
மாடங்கள் உங்கள் அருகிலுள்ள சிங்கர் ஷாப்பில்
மெழ்தியுடன் இயக்கிக் காண்பிக்கப்படும். உங்
களுக்கு ஏதேனும் கஷ்டம் இருந்தால் கீழ்க்
கண்ட சிங்கர் மதயனிப்பினை நிலையத்
திற்கு எழுதுங்கள்:-

2/18, மவுண்ட் ரோடு
மதராஸ்-2

உடல் வலிமையுள்ள
குதூகலமான
குழந்தைகளுக்கு

உங்கள் குழந்தைக்கு கிளாக்ஸோ கொடுப்பதால் அவ
னுக்கு முறையான வளப்பெரும். ஒழுங்கான பற்களும்,
நிமிடமான சதைமூர் வளமுடன் வளக்கிடுங்கும். மிகவும் சிறந்த
புகழ்ப்பாவிக்குத் தயாரித்த கிளாக்ஸோவில் இடமில்
"உ". அவர் மற்றும் ஆரோக்கியத்திற்கும். உடல் வலி
மையுடன் தேவையான சத்துக்கள் வலிமை சேர்க்கப்
பட்டிருக்கின்றன. தேக்க ஆரோக்கியத்துடன் வளமு
ந்தான உணவை அளிப்பதுதான். ஒரு நாள் தம்
மகவுக்குச் செய்யக் கூடிய பேருதவி.

Glaxo

கிளாக்ஸோ குழந்தைகளுக்கான பால் உணவு

கிளாக்ஸோ நெபாட்டிக் (இந்தியா) லீட்., பம்பாய் • சென்னை • மதராசு

லாகுநாயர் நீடித்து இருப்பதற்காக

ஏசுசி சீமெண்டால் கட்டப்பட்டது

திரு. அ. வி. ச. சீமெண்ட்

திரு. அ. வி. ச. சீமெண்ட் கம்பெனியின்
மேல் கட்டிடம் கட்டும் போது
எல்லா கட்டிடங்களிலும் பயன்படுத்தி
வரும் தரமான சீமெண்ட் ஆகும்.
இதுவே திரு. அ. வி. ச. சீமெண்ட்
கம்பெனியின் தயாரிப்பு. இதன் மூலம்
கட்டிடம் கட்டும் போது
பெரிய தகவல் கிடைக்கும்.

தி அஸோசியேட்டட் சீமெண்ட் கம்பெனிஸ் லிமிடெட்

இலங்கையின் தலைநகரம் கொழும்பு

தி சீமெண்ட் மசக்ககட்டங் கம்பெனி ஆம் இந்தியா லிமிடெட்

பிபாருள் அடக்கம்

மலர் 10
இதழ் 48

1951 ஜூன் 17

₹ 12
₹ 12

திரு என்ன விநோதம்?	11
பார்மிமெண்ட் காட்சிகள்!	சாந்தி	...	12
தான ரூர் சிவன்	14
எழு கிரகங்கள் உச்சம்!	16
பூகோஷம்? கணசாசனம்?	18
பொன்னியின் செல்வன்	கல்வி	...	17
ஆரோக்கிய சகலம்	வி. என். குமாரசாமி	...	28
சத்திரி திரை வேண்டுமா?	30
திராசுவதி மகிழ்	சோமன்	...	38
பட்டாசுவதி	டி. என். மெனன்	...	38
புத்திரன்	சாமி	...	44
பூதம் உரத்த கரங்கம் (பாப்பா மயர்)	மாது	...	46
திருமயம் வெய்யிலும்	ரா. வி.	...	50
தண்டிசுக்குப் பரிசு	டி. ஆர். குருஸ்வாமி	...	56

"கல்வி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பத்தியான பெயர்களே; சம்பவங்களும் உற்பத்தியே.

**கல்யாண வைபவங்களுக்கும்...
கல்வியை வழிபாட்டுக்கும்.....
கிணிய மணம் கமழும்...**

3001
★
301
★
31

**ஜஸ்வதி
பத்திகள்**

**S.V. முருகேசன் அன்பிரதர்ஸ்,
வாசகன் தீரணிய தயாரிப்பாளர்கள்.
மதுரை ★ மதராஸ் ★ பெங்களூர்**

மாலை 10 மணிக்கு
225/10, சென்னை
பெங்களூர், மதுரை

கல்கி

மார்ச் 10

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கியப் பெற்ற
தாயேயுந்து சும்பிடடி பாய்பா - பரதபா

த. 25 48

இது என்ன வீரநாதம்?

பேரிய தங்கியவன் அந்தது பேரிய தேய்வன் பேரிய தவறுகிறான்
செய்து விட்டான். பேரிய விபரீதங்கள் ஏற்பட்டு அவற்றின் பரணாக உலகமே
தத்தளிக்குமாய் தெருவது உண்டு.

காஷ்மீர் பிரச்சினையை ஒட்டி ஆக்கிய நாடுகள் சபை இப்போது செய்து
வரும் பேரிய தவறான இவாறுக்காக்கி காட்டி வருவதால்.

"காஷ்மீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் தவறு தெருவாயின் அதனால் பல
பயங்கரமான விளைவுகள் வரும். காஷ்மீரிலுள்ள நாற்பது சதவீத மக்களின்
விதி மாத்திரம் அல்ல, இந்தியாவின் விதிகள் பாகிஸ்தானின் விதியாகும். அது
தேவநாபாகத் திருவதையே போதுத்திருக்கிறது" என்று சென்ற வாரம்
இவாறுக்காக்கி பூதகரிக் பேசியபோது சொல்கிறார்.

ஐ. நா சபை தீயமித்துள்ள மத்தியஸ்தா விஷயத்தில் இந்தியா
வில் கருத்தை, புதுமுகவிலின் தடத்த பத்திரிகை திருபரிகன் மகாநாட்டின்
இவாறுக்காக்கி தெருவதவருவோரின் சந்திதத்துக்கு இடமிக்கத் தெரிவாக்கினார்.

"மத்தியஸ்தரை தாய்வன் மரியாதையுடன் வரவேற்கத் தயாராக இருக்
கிறோம். ஆனால் அவரை மத்தியஸ்தராக தீயமித்து ஐ. நா. பத்திரியானது
சபை தீயநிலைத்திய தீயமாய்த்து தாய்வன் அங்கீகரிக்கவில்லை பவரிய
மேற்படி மத்தியஸ்தருடன் குத்துமய்யியது வந்த பேரிய எருவதற்கு இட
மிக்க" என்று இவாறுக்காக்கி குறிப்பிட்டார்.

முன்பு செய்து இப்போதும் அமெரிக்காவிலே இத்தாலியும், ஆம்
திரியாவிலே ஜெர்மனியும் பவா. செய்துள்ள அம்மாய் அத்த முக்கட்டு
வண்ணகனின் பவா.பெருமய்யுடன் ஆராயமான உ. பேரிய, அமெரிக்கா,
பிரிட்டன், பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகள் சீவா தேவ உலகத்தில் ஏன் தருத்த
நா. வயக்கனவன் எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். சீவா தேவ உலகம் சீவாநாடுக்குக்
கூட. இரண்டாவது மகா புததக் கொடுமைகளும், அம்ம விளைவாக தீயது
முதலத்து வரும் புதிய புதிய பிரச்சினைகள் தங்கியவாய் வருகின்றன.

சீவா தேவ உலகத்தில் தீய வயங்கத் தவறிய வண்ணகனின் தவறுகள்
சீவாநாட்டின் பருவனின் பருவனின் சீவகென்றன.

அப்போதுக்கும் தெருவது வண்ணகன் அந்த பருவனியே இன்று
திருப்பரையர் வரத்தது வருகிறார்கள்: மறுபடியும் ஆயத்தியாத்தது பவா.பெரு
அந்த தவறுகனியே செய்து வருகிறார்கள்.

சீவா தேவ உலகத்தில் வடகாத்தியே துருக்கும் ஆக்கிய நாடுகள் சபை
வினாள் தீயமிக்கியவாட்ட ஒரு வர்த்துன் அமை, இரண்டாம் உலகத்தில் காஷ்மீரின்
பாகிஸ்தான் ஆக்கியமிப்புக் குற்றம் புர்த்திருக்கிறது என்று தீர்மானித்தனர்.

ஆனால் முன்பு முக்கட்டு வண்ணகனின் ஆக்கியமிப்புக் குற்றங்கள்
மற்ற வண்ணகன் மேலூகி பவாநாத்ததப் போல, பாகிஸ்தானின் குற்றத்தை
யும் இப்போது மறைக்க குற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

பார்வையாளர் கால்கள்

① பார்வையாளர்கள் சிறகம் மந்திரி அலுவலர்மூலம் யின் லேசாகக் கொள்ளும் இறைய சிலில் எதிர்ப்பு கொரியாயிற்று.

சேர்த்துப் போல
புரத்தார மாத
காலவர் கூட்ட
நடந்த பின்
இந்தியா
பார்வையாளர்
செய்தியைத்
நம்பி லீ
புரத்தார

② ஹாஜா பரபு கந்திக்க யேஷூர்; கிடைக்கவில்லை...

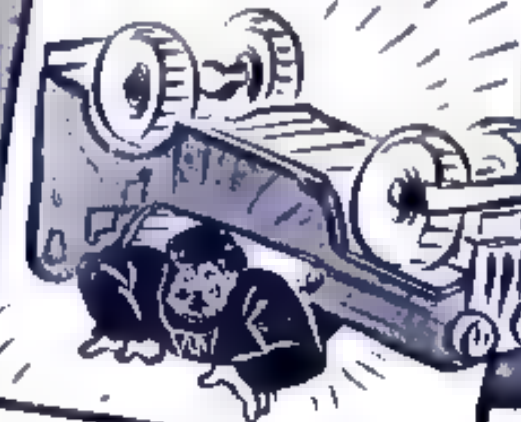
③ ரயிலில் மந்திரி முதல்குர கோர்ட்டுராக கொடுக்கிறார்...

④ செவ்வங்கற்குரிமீடுந்து பனத்தன கற்பித்தந்தி மிகி மந்திரி எதிர்ப்பு சர்க்குலெமென்சம் செய்து பார்த்தார்...

⑤ கந்தராப்பு மந்திரி ஆப் தகராறு கொடுக்கிறார் பாரத பரபு பட்டார்

⑥

நீதி இல்லை கிட்டம்
யூத அமைதி கொள்கையைத்
கிணர் அடித்தது...

⑦

மக்டர் அம்பத்தார் எப்போதும் போல்
எதிர்தம் பேயாகவு
என்று சொன்னார்...

⑧...யூத துர்க்கா பாய் உணர்வுமயில் துர்க்காதேவி
யாதேவி காட்டி
அளித்தார்...

⑨

திருத்த கூட்டத்தில் சென்றிருந்ததில் பதில் அளிக்க
முற்று மடசம் நுபாய் செவ்வாயிற்று. இனி இவ்வளவு
செவ்வாய் நுபாய் தலை நிமிர்ந்து துருத்த நடவடிக்கை
எடுத்துக் கொள்ளுமா என்று
நம்புகிறோம்

அது மாத்திரமல்ல, குற்றம் செய்துள்ள பாவன்தாளுக்கும்கூடப் பரிந்து பெரி யருவியின்றை; குற்றத்தைச் சுட்டிக்காட்டிப் பரிசாரம் தேட முற்பட்ட இத்தியா மீது புலர் கூறுவீதான.

காஷ்மீரின் எதிர்வாசத்தை நினைவிப்பதற்காகக் காஷ்மீர் தலைவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபையைக் கூட்டத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் அல்லவா? அந்தக் கூட்டம் தடைபெறாமல் இத்தியா தடுக்க வேண்டுமான,

சுமத்தின் என்ன ஒய்வோடு தாண்டு மக்களுக்குத் தங்கள் தங்கள் அரசியல் நிர்ணயத்துக் கொணரப் பூரண சரிமை உண்டு என்பது ஐ. நா. சபை அரசியல் சாணகத்தின் முக்கிய வரத்துகளில் ஒன்று.

இதுவரையில் சுதந்திர நாடுகள் யாவும் அரசியல் நிர்ணய சபையின் மூலமே உங்களுடைய உபநிர்வாகத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மத்திய அரசின் மூலம் தம் விதிகளை நிர்ணயித்துக்கொண்ட நாடு ஒன்றுமே இல்லை.

அப்படியிருக்க, காஷ்மீருக்கு மாத்திரம் அந்த உரிமையை அளிக்க ஐ. நா. சபை ஏன் மறுக்க வேண்டும்? உமத்தின் இதுவரையில் இக்கால ஒரு விதோதாரண அரசியல் கொண்டுவரவுக் காஷ்மீர் விஷயத்தில் மாத்திரம் ஏன் வகைக்கொண்ட நட்புடைய வேண்டும்?

நீதான சூரர் சிவன்

பிறப்பெனும் தோயத்தான புரீ ஞானை பட்டாபி சாமயரை எம். எஸ். ஏ. அவர்களின் தங்கையாகத் தஞ்சாவூர் ஸ்ரீமலா நிகாசகொவரத் தங்க அடுத்த தென்பெருமான் கயிலாசம் சென்ற மாதம் ஒரு நிகழியை நடைபெற்றது. பரம சிவமுயான ஒரு மலிதரில் மரபகார்த்தத் திருவிழா ஆது. அவர் பரம சிவமுதான் ஆனால் எட்டக்கொண்டான் ஞானவசனக்கு அவர் தம் வாழ் நாளில் அதுவரை உண்டி. அன்ன மலித்தார். அதனால் "அய்யதான மலம்" என்று பெயர் பெற்றார். இத்தகைய அநியை மலிதனைப் பற்றிப் பேசும்போதுதான் புரீ ஞானை பட்டாபி சாமயரை அவர்கள் சாணக வரிக் அடுத்த சாஸ்திரத்திலிருந்து ஒரு பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். "தீர்த்தவசனத்தினால் கொடுக்கப்பட்ட பார்" என்று கேள்விக்கு. "அந் திருவா தான குரீ" என்று கேள்வியில் பற்றி இருக்கிறதே. "அத்தகைய தான குரீ எனினால் அந் குரீ அய்யதான மலம்" என்று புரீ ஞானை. ஏனெனில், அய்யதான மலம் குரீ தோத்தமான பொருள் இந்த சாஸ்திரத்தில் ஒன்றுமே இருக்கவில்லை. ஒரு அடி நிலம் கிடையாது; ஒரு செப்பிடி நடை கிடையாது. ஊர் நகரமே பிறரிடம் வாசம் வாழ்த்தினால் அவர் அய்யதானம் செய்தார். அது பொது மலம் அய்யதானமல்ல. அய்யதானம் வாழ் நாளில் மலர் குழிபது வட்டம் பெருக்கு அவர் சமாரதனை வட்டத்திலிருப்பார் என்றும், எப் படிப்பட்ட அடிபதம் பாடுவார்?

சிலர் என்னும் என்வ மலிதர் ஒரு சமயம் ஒரு வகையில் வட்டம் செய்யத் திருவிழாவையும் பெயர்ந்தார். அங்கே வசந்தவர்கள் காப்பாட் டுக்குக் கட்டப்பட்டதைப் பார்த்தார். அடுத்த வருடம் அந்தத் திருவிழா வசந்தக்கு ஞானமே அவருடைய சொற்ப சொத்துக்களை விற்றார். விற்ற வந்த பணத்தைக் காணத் திருவிழா யில் சமாரதனை வட்டத்தினர். அதனால் ஞானங்கள் வட்டத்த திருவிழையப் பார்த்தார். "இது

வசந்தவ நாம் பிறவி எடுத்ததில் பார்" என்று உணர்ந்தார். வசந்தவர்கள் காப்பிட்ட வசந்தம் இவ்வகையில் திருவா புரணடார். அங்கே எயிலியாற்ற குவந்தம் கடைத்தார்.

பிறகு அடுத்த வசந்த வட்டத் திருவிழாவக் குர் வசந்தவர்கள் வட்டத் தண்டவாழ். இத்தகு வேண்டிய பொருள்களை வாங்கக் கிளையுனர். அவர் வேட்டவர்கள் அங்கையரும் "இப்ப" என்று கொடுத்தார்கள். அவரும், "இப்ப" என்று கொள்வதற்கு இடம் கவராமல் தம் அங்கை, தகுதி அங்கை, வேட்டார். "சீக்கை பத்து ஏட்டை அளி கொடுங்கள்" "சீக்கை பத்து மலங்கு புரீ அய்யதானம்" என்று குவந்தம் பொருள்களாகவே வேட்டார் சீக்கைத்தார். கடைத்தது அய்யதானம் சீக்கைப் பரம்படுத்தி மக்களுக்கு உணவு அளித்தார். இவ்வதம் அவர் வட்டத்தி வந்த அய்யதானத் திருப் பார்வையில் திருவாசன்களால் கொய்க் குப்பாமிப்போத்ததில் பொது செய்த அய்ய தானம் சமாரதன் அய்யதானம். அத்தர் சந்தர்ப் பத்தில் அய்யதான மலம் சமாரதனையில் ஒரு வட்டம் பெர் உணவு அருந்தினார்கள்!

அய்யதான மலம் சமாரதன் வட்டம் நோக்கிப் போகிறார் என்று சொல்வ வேண்டியதில்லை. இத்தகைய அய்யதான மலமல்கைச் சமாரதன் வட்டத்தில் தான் கடைபெற முடியும். "சமாரதன் சமாரதனத்து" என்ற தமிழ் மொழிபடி சீக்கை வசந்த இத்தனையும் சமாரதனத் தகுதி வந்தது. இவ்வாக்கும் தஞ்சாவூர் ஸ்ரீமலாவில் விளையும் அமிலப்படி செவ்வாசத் தமர்வாட்டில் மற்ற எல்லா ஸ்ரீமலாக்களில் பற்றுக்குமாவா ஸ்ரீமலர் வந்திருந்தது. தஞ்சை ஸ்ரீமலர் தமிழ் நாட்டில்கே அய்யதானம் செய்த காப்பாற்றி வருவோது என்று சொல்வதும் பொருத்தம்.

அப்படியிருக்கும் தஞ்சை ஸ்ரீமலா சிவமல்களில் சமாரதன் வட்டமும் சீக்கைகள் கொன் றதல் அமிலாசனையும் மற்ற உத்தியோகங்கள் என்ன செய்யும் கொடுக்கின்ற வேட்டும் பொது மலமும் வருத்தமே இருக்கிறது. ஒரு

இவ்வாறும் இருந்தாலும் போதாது. அந்தத் தற் கொடுதலில் போது ஐயங்களுக்கிடையே ஓர் அபிமானம் உருவியில் செய்து கவிதா பொருள் வரம்பு பிழைக்க வேண்டும். ஒரு கொடுதலில் உயர்வான பொருள்களுக்கு கொடுப்பதும் பழக்க மிவ்வாத அபிமானத்தாலானே கொண்டு வந்து போடக் கூடாது. இவ்வாறானால், பிற்பாட்டி ஓர் அபிமானம் கொடுக்க வேண்டும். இத்தொடரானால் பழக்கம் வேண்டும். இந்நேரம், சேலம் வ. க. பித்தையாண்டி போன்ற வர்கள் கவனம் ஈடாக மாட்டார்கள்.

இருவரும் 100 சதவிகிதம் கைத்தறி வஸ்து விற்கும் வறு அங்கத்தினர் குறைவாக விட்டால் திறமை வடத்தி எழும்புவினதாக எழுது வுள்ளார்கள்.

“யானா அப்பெருவாரம் போதும்தான்?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாததில் காரணம், “யானாப் போதும்கூட கூடா!” என்ற கேள்விக்கு விடை சொன்னது மனிதப் பொது மக்களிடம் கேட்டால், “அப்பெருவாரம் போதும்தான் போதும்; இப்போதுதான் எம். எம். அ. க்களின் தயவு செய்து திருப்பாய் பொறுத்தேன்!” என்பார்கள்.

പുലോകമാറ്റ യാത്രാസമാഹാരം

46 தேர்! இது புலோகமா? கலாசமா?)" என்று கேட்டதாய் ஒரு குட. அதற்கு குருநின் மருமகனாகிய இருக்கோர் சயி புவநாதரவர்கள் என்று சொல்லுகிறது. இவ்வாசிட்டசம் புரீ எம். ஜி. முட்டம் என்றும் பரிசீலிமெண்டு அகத்தின்குடப் பதறி இவ்வாறு தப்பி வர விரைவாகப் பதப்பட்டு விட்டபடியால்

மெற்பாடி ஸ்ரீ எச். ஐ. முட்கன் பம்பாயிலுள்ள தனியம்—வேலன் கர்த்தகர்கள் வாதிவிட்டு வலியுறுத்திச் சொல்லி, அதற்காக வெறுக்கு ரூ. 5000 வாங்கிக் கொண்டதாகப் புகார் வந்ததாம். இது குறைந்த தவறு என்று கருதியும் துறைமுகத்தைக் கருதி அளந்த குறித்த விசாரணைகள், பார்லிமெண்டில் அகத்தினர் கொண்ட கார்டுஸ் சிபாரிசு மேலும் வந்து பார்லிமெண்டில் நீர்மாவும் கொண்டு வந்தார். நீர்மாவும் புகழவதாக சிபாரிசுமேற்பாடி, விரிசுமும் சிபாரிசுப் பட்டது. “விசாரணை” கமிஷன் ஏற்படுத்தியது பற்றி எனக்கு மிகக் கவனம், நான் செய்ததில் குறைந்ததாய் குறையுமில்ல என்று கார்டுஸ் முடிவாகச் சொல்லி வந்தார். “என்று” என்று 1 படி முடிவாக வந்தது. “விசாரணை” வரலாற்றுக்குக் குறித்து

[illegible][illegible]

ஆனால் இது கமிட்டியின் கார்தில் ஏதும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏனெனில், கமிட்டியின் உட்கு அங்க அபிப்பிராயத்தின்மீது ஸ்டேட் ரிப்போர்ட்டின் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் மொத்தம் அங்கத்தினர்கள் கீழ்க்கண்டவர்கள்.

இதன்மூலம் ஓராறுபேரூபம், ஊர்வரம் வரம் போகும் நேரத்தில் அமையுமா? வெற்றி பெறுவதற்குத் தக்க அபிப்பேக்ஷைப் பெறுதல் எளித்படும் மட்டுமே போதாது. அதற்கு மேலே இன்னும் ஒன்றும் செய்ய வேண்டும். ஊர்வரம் மீண்டும் அநிவரத துக்கு வந்தால் என்ன செய்யப் போகிறது என்பதற்குத் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். "இதுவரையில் என்ன எதிர்த்தோம்? இது மேல் என்ன எதிர்த்துப் போகிறோம்?" என்று பொதுமக்கள் கட்டாயம் கேட்பார்கள். "ஊர்வரம் வரவதற்கு முன்னால் ஏதேனும் செய்யப் போவதாகச் சொல்லியோ?" என்பதற்குப் பதிக் கேட்பார்கள். அப்போதே மெல்லிய ஒன்று கேட்காமல் பொதுமக்கள் அமையுமா? போல் ஒட்டிய இடத்துக்குச் சென்று ஒட்டிப் போட்டு விடுவார்கள் என்று கிரகப்படு பொருள் உருவாகும்.

விவரணைகளைப் பின்வரும் முறைகளில் கூறத்
துவது உண்மையில் உபயோககரமாகவுள்ளன.

முதலாக எட்டையை அங்கத்தினரும் பரக்கி
மென்ட் அங்கத்தினரும் அவர்கள் அங்கத்தினர்
தரும் போது எவ்வளவு சொத்து உடையவர்
கொடுத்தார்கள், இப்போது அவ்வளவு
சொத்து அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று
விவரமாகச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர வேண்டுமே
எட்டையை அங்கத்தினருடைய மாதம் உம்
பயம் ரூ. 150 என்பது தெரிந்த விஷயம். இந்த
வருமானத்துக்கு முன்பு சொத்து ஒன்றும் இல்
லாதவராக இருந்தால் இப்போது உட்கார்
கிற சொத்துச் சொந்திகளுக்காக, அது உம்
பாத்திரிகைச் சொந்திகளுக்கே முழுமையாக
வேறு எந்த வழியும் அவர் அவ்வளவு மனம்
சொத்ததில் என்னும் விவரம் சொல்லிப் பா
சொல்லிப் பாசுமா?

நான் பின்புறமாக, இதற்கு நம் துறையினால்
ஒரு அபாயமே உண்டாம் என்று தத்திடுக்கிட்டு
"குதிரைப் பரிதாபத்தை அவசரப்பட்டு ஒழித்
தல் வேண்டும்" என்று அவர் மனதில்
உக்கிரத்துக்கு போகத் தொடங்கி வீழ்ச்சிக்கு
அவ்வளவு தூரங்கள் எட்டவை அங்கத்தினர்
கள் "குதிரைப் பரிதாபத்துக்குப் போகப்
பயம் உண்டா என்பதைத் தோம்"
தொழில் கொள்கையாக, ஆனால் அந்த
கூடப் பணம் வீழ்ச்சித்தரும் வெளித்தரும்
ஒத்தும் வணிகத் துறையே, வணிகமே
அவர்களுக்கும் அதைத் தாண்டித்தரும்
தொழில்துறையின் மூலமாகத்தான்

[illegible]

பொன்னியின் செல்வன்

✧ க ல் கி ✧

அத்தியாயம் 10

அநிருத்தப் பிரமராயர்

இந்தக் கதையின் ஆரம்ப காலத்தி-
லேயே நமக்கு நெருங்கிப் பழக்க-
மான ஆழ்வார்க்கடியான் கம்பியைக்
கொஞ்ச காலமாக காம் கவனிப்பாது
விட்டு விட்டோம். அதற்காக வேள்க-
விடமும் கம்பியிடமும் மன்னிப்புக்
கொடுகிறோம். முக்கியமாக, கம்பியின்
மன்னிப்பை இப்போது காம் கோரியே-
தீர வேண்டும். ஏனெனில் ஆழ்வார்க்-
கடியான் இப்போது வெகு வெகு
கோபமாக யிருக்கிறான்! அவனுடைய
மூன் குடுமி இராமேசுவரர் கடற்-
கரையில் அடிக்கும் கைறியில் பறந்து
கொண்டிருக்கிறது. அவனுடைய
கைத் தடியோ கைக்கு மேலே சுழன்று
கொண்டிருக்கிறது. அவனைச் சுற்றி
ஆதி சைவர்களும் வீர சைவர்களும்
பலர் குழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.
அவர்களுடைய ஆர்ப்பாட்டம் பலமாக
இருப்பதால், ஆழ்வார்க்கடியானுடைய
கதி யாதாருமோ என்று நமக்குக்
கொஞ்சம் கவலையாகவு் யிருக்கிறது.
எனினும் கம்பியின் கரகிழ்வாவதாரத்-
தோற்றமும் அவனுடைய கைத் தடி-
சுழலும் வேகமும் அந்தக் கவலையைப்
போக்குகின்றன.

வந்தியத்தேவனும் இளைய பிராட்டி-
யும் பேசியதை ஒட்டுக் கேட்ட ஆழ்-
வார்க்கடியான் பழையாறையிலிருந்து
அன்றைய தினமே புறப்பட்டான்.

வாடி வேக மடுவிலேகமாகத் தென்-
திசையை கோக்கிச் சென்றான். வழி-
யில் எங்கும் அவன் சைவ கவலுண்-
வர் சண்டையில் இறங்க வில்லை.
காரியத்துக்குக் குந்தகம் வரக்கூடா-
தென்று மனதைக் கட்டுப்படுத்திக்
கொண்டு வலுவில் வந்த சண்டை-
களைக் கூட வேண்டாம் என்று ஒதுக்-
கித் தன்னிவிட்டு, கடந்தான். மதுரை-
யில் சிறிது கோர் தங்கினான். அங்கு
அவன் அறிய விரும்பிய செய்தியை
விசாரித்து அறிந்து கொண்டு இரா-
மேசுவரத்துக்குப் புறப்பட்டான்.

வந்தியத்தேவன் பூங்குழியின் பட-
லில் சென்று இலங்கைத் தீவில் இறங்-
கிய அதே கான் மாணியில் ஆழ்வார்க்-
கடியான் கம்பி இராமேசுவரம் வந்து
சேர்ந்து விட்டான்.

அந்தப் புண்ணிய பூமியை யிதித்த
உடனே ஆழ்வார்க்கடியானுடைய மன-
தில் அத்தனை காரணம் அடங்கிவிட்டந்த-
வைகளுள் ஆர்வம் கரையை உடைத்-
தக் கொண்டு பொங்கிவிட்டது. இரா-
மேசுவரத் தீவில் எங்கெங்கும் மொய்த்-
துக் கொண்டிருந்த வீர சைவ பட்-
டிகள் அந்த ஆர்வத்துக்குத் தூபம்
போட்டு விட்டார்கள். அந்தப் புண்ய-
ந்தவத்துக்கு வரும் வாதீகர்களுக்கு
வழி காட்டி அழைத்துச் சென்று பற்-

பல தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் பண்ணி வலப்பதும், ஆலயத்தில் மூர்த்தி தரிசனம் செய்து வலப்பதும், அந்தர்த்த தீர்த்தம்—மூர்த்தி விசேஷங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதுமே அவர்களுடைய அலுவல்கள். எனவே, புதிய யாத்திரிகர்களைக் கண்டதும் பட்டர்கள் பலர் சென்று குழிந்து கொள்வார்கள். அங்விதமே ஆழ்வார்க்கடியானையும் சுற்றி மொய்த்துக் கொண்டார்கள்.

“அப்பனே! வா! வா! இந்த ஸ்தலத்திலுள்ள அறுபத்து நான்கு தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து உன் தேகத்தில் தரித்திருக்கும் ஸவக்ஷணவ பாஷாண்ட சின்னங்களைக் கழுவித் துடைத்துக் கொள்! இராமரின் பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்கிய ஸ்தலம் அல்லவா இது! ஸவக்ஷணவ பாஷாண்ட மத சின்னங்களை நீ அணிந்ததினால் ஏற்பட்ட பாவங்களையும் போக்கிக் கொள்ளலாம்!” என்று ஒரு பட்டர் விரிசியசாமகப் பேசினார்.

இன்னொருவர் குறுக்கிட்டு, “இராம தீர்த்தம், வக்ஷண தீர்த்தம், ஆஞ்சநேய தீர்த்தம், கக்ரீவ தீர்த்தம்—இப்படி அறுபத்து நான்கு தீர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் அந்தந்த தீர்த்தத்தில் தலைமுழுது அலுவர்களுடைய தோஷத்தைப் போக்கிக் கொண்டார்கள். நீ என்னுடன் முதலில் ஆஞ்சநேய தீர்த்தத்துக்கு வா! ஸவக்ஷணவ சின்ன தோஷத்துக்குச் சரியான சங்கல்பம் பண்ணி வலக்கிறேன்!” என்றார்.

மற்றொரு பட்டர் “அப்பனே! இவர்கள் சொல்வதைக் கணாதே! இராமர் இராவணனைக் கொன்ற பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்கிக் கொண்டவற்றாகக் கருத்திர மண்டிப் பிடித்து ஸவத்துச் சிவலிங்கமாகிவிட்ட பூஜித்த இடத்துக்கு உன்னை நேராக அழைத்துப் போகிறேன்!” என்றார்.

ஆழ்வார்க்கடியான் கண்ணில் திப்பொறி பறக்க எவ்வாறாயும் ஒரு தடவை விழித்துப் பார்த்து, “நிறுத்துங்கள் உங்கள் அபத்தப் பேச்சை! முதலில் நீங்கள் சொன்ன தீர்த்தங்களிலும் உங்களுடைய நான்கு அவயவ உங்கள் பாவத்தாதத் தீர்த்துக் கொள்ளுங்கள்!” என்றான்.

“ஓதேவா! இராமன், வக்ஷணன் என் நெல்லாம் சொன்னதனால் எங்களுக்குப் பாவம் வந்திருக்கும் என்று நீனைக் கிருபா? அப்படி ஒன்றுமில்லை, இந்த கேதந்திரத்துக்குப் பெயரே இராமேச் சுவரம். இராமர் சுவரானுவிய சிவ பெருமானைப் புகழ் செய்து பாவத்தைப் போக்கிக் கொண்ட இடம். அத்துடன் இராமர் என்ற பெயரில் இருந்த தோஷமும் போய் விட்டது!” என்றார் ஒரு வீர சாஸவ பட்டர்.

“ஓ அஞ்ஞான சிரோமணிகளே! ஏன் இப்படித் தலைக்குத் தலை உளறுகிறீர்கள்? இந்த ஸ்தலம் பெயரின் அர்த்தம் இன்ன தென்பதையே நீங்கள் தெரிந்து கொண்டபாடியல்ல!”

“தேவன் சொல்வென், பாரப்போர்!”

“பிரம்மாவின்னுடைய ஒரு தலையைப் பறித்ததினால் சிவனுக்குப் பிரம்மஹத்தி தோஷம் பிடித்து விட்டது. க்ருமாவின் பூரண அவதாரமாவிய இராம பிரானுடைய பாதம் பட்டுப் புனிதமான இந்த இடத்துக்குச் சிவன் வந்து அர்த்தப் பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்கிக் கொண்டார். இராமரைச் சுவரன் பூஜித்த இடமானபடியால் இராமேசுவரம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது! தெரிந்து கொண்மீர்களா, மூடசிரோமணி பட்டர்களே!” என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கவிஜித்தான்.

“யாதடா அவன் எங்களை மூட சிரோமணிகள் என்பது! அடே தடியா! நீ என்ன தலையில் கொம்பு முனைத் தவனு!” என்று ஒரு பட்டர் சீறினார்.

“இல்லை, ஸ்வா, பட்டரே! என் தலையிலே கொம்பு முனைக்கவில்லை; கையிலேதான் இந்தக் கொம்பு இருக்கிறது! என்னை யார் என்று கேட்கச் செய்வா? சொல்லுகிறேன். திருக்குருகரில் அவதரித்து வேதம் தமிழ் செய்த கம்மாழ்வாரின் அடியார்க்கு அடியான்! மறநவர்களை மண்ணடியில் ஸாயப் புடைக்கும் சாகத்தடியான்!” என்று தடியைத் தூக்கிக் காட்டினான்.

“ஆழ்வார்க் கடியார்க் கடியானே! நீயன் உன் தலையில் மறப்புரத்தில் குருமி வைத்திருக்கியாய்! அநாதபுர் மருங்குச் சிறைத்து விட்டாயானால், உன் மண்ணடியின் உள்நூர் புறநூர் ஒன்றுமிருக்கும்!” என்றார் ஒரு சாஸவ.

“பட்டர்களை! இந்தப் புண்ணிய வேதத்திரத்திலே வந்து என் முன் குடுமியை எடுத்து விடுவதாகவே எண்ணி யிருந்தேன். அதற்குள் சிங் களே ஞாபகப் படுத்தினீர்கள்!...”

“அபே! நாவிதர் தெருவுக்குச் சென்று ஒரு நாவிதனை அழைத்து வாருங்களடா! கத்தியை நன்றாய்த் தீட்டிக் கொண்டு வரச் சொல் துங்கள்! இவனுடைய சிகையை ஆணி வேரோடு களைந்தேறியச் சொல் வலாம்!” என்றார் ஒரு பட்டர்.

“இதற்கு நாவிதனைக் கூப்பிடு வானென்? நாமே அந்தக் கைக்காயம் செய்து விடலாமே! எல்ல கூர்மையான கத்தியாகக் கொண்டு வாருங்கள்!” என்றார் இன்னொரு காவர்.

“கொஞ்சம் பொறுங்கள்; இன்னும் ஒரு விஷயம் பாக்கியிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் என் தலை முழுதும் சிகை அடர்த்தியாக இருந்தது. ஒரு கால னுடைய மண்ணையை உடைத்துவிட்டு என் சிகையிலிருந்து ஒரு ரோமத்தை

வாங்கி விடுவ தென்று விரதம் எடுத்துக் கொண்டேன். அதன் படி முக்காலே அதைக் கால்வாசி சிகை தீர்த்து விட்டது. இந்த ஊரில் என் முழு விரதத்தையு ம் நிறைவேற்றிக் கட லில் ஒரு முழுக்குப் போடப் போகிறேன். எங்கே, ஒவ்வொருவ ராக உங்களுடைய மண் னையைக் காட்டுங்கள், பார்க்கலாம்!” என்று ஆழ்வார்க் கடியான் கைத்தடியை ஒன்றினை.

“அபே! இந்த கைஷ்ணவன் என்ன துடுக்காகப் பேசு கிறான்?” என்று சொன் னார் ஒருவர்.

“எங்கள் எல்லா குடைய மண்ணையையும் உடைத்து விடு வாயா? உன்னால் முடி யுமா!” என்று கூறினார் இன்னொருவர்.

“முடியாமலா முக் காலே அதைக் கரல்

பங்கு சிகையை எடுத்து விட்டிருக் கிறேன்?” என்று கூறி ஆழ்வார்க் கடியான் தடிமைய வேகமாகச் சுழற் தத் தொடங்கினான்.

“அடியுங்கள்! பிடியுங்கள்! கட டுங்கள்! வெட்டுங்கள்!” என்று தலைக்குத் தலை கத்தினார்களே தவிர, அக் கூட்டத்தில் யாரும் ஆழ்வார்க் கடியானுக்கு அருகில் நெருங்கவில்லை.

அச்சமயம்பெரு சமீபத்தில் எழுந்த ஒரு கோஷம் அவர்கள் எல்லாருடைய கவனத்தையும் ஈர்த்தது.

“திரிபுவன சக்கரவர்த்தி கந்தர சோழ பராந்தகரின் மகா மான்ய முதன் மந்திரி அகிருத்தப் பிரம்மாதி ராஜர் வருகிறார்! பராக்! பராக்!”

எல்லாரும் திகைத்துப் போய்க் கோஷம் வந்த திசையை நோக்கி னார்கள். ஆழ்வார்க்கடியான் எல்லா ரிலும் அதிகமாகத் திகைத்துத் தனது கைத் தடியைக் கக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தான்.

அவர்கள் சின்று சண்டையிட்ட இடம் இராமேசுவரம் கோயில் மதினின் ஓரமான ஒரு முக்கு. அந்த முக்குத் திரும்பியதும் எதிரே விரிந்து பரந்த கடல். அங்கேயின் காட்சிபொகண் கொணராத அற்புதக் காட்சிபா யிருந்தது. பெரிய பெரிய மரக் கலங்கன், காவாய்கன், சிறிய பெ பங்கன், படகுகள், ஓடங்கன், வங் எங்கன், வத்தைகள், கட்டுமரங்கன் ஆகியவை செஞ்சிலும் வரிசை வரிசை யாகக் கண்ணுக் கொண்டிய தூரம் காணப்பட்டன. பாழ்மரங்களிலிருந்து படபடவென்று காற்றில் அடித்துக் கொண்டு பறந்த வெண்ணிறப் பாய்கன், கடலிலும் வானத்தையும் தூரத்திலே திட்டுத் திட்டாகத் தோன்றிய பல திவுகணையும் பெரும் பாதும் மறைத்துக் கொண்டிருந்தன.

மேலே சொன்னவாறு கடடியங் கூறிக்கொண்டு காவல் வீதர்கள் மூன் றும் பின்னும் தொடர, சோழசாம் ராஜ்யத்தின் புகழ் பெற்ற முதன் மந்திரி அன்பில் அகிருத்தப், பீசம ராஜர் தாது கெட்டிரத்துடன் ஒரு பட லில் வந்துகொண்டிருந்தார். கரையில், கோயில் மதின் ஓரமாக நடந்துகொண் டிருந்த சச்சரவை அவர் கவனித்தார். கூட்டத்தின் கடுமியில் கக்கத்தில் தடி யுடன் பரம சாதுகையப் போல சின்று ஆழ்வார்க்கடியாணக் கையினால் சமிக்ஞை செய்து அருகில் அகழத் தார். ஆழ்வார்க்கடியாள் பம்பகி யுடன் கையைக் கட்டிக் கொண்டு கடற்கரைப்போரம் சென்று சின்னார்.

"திருமலை! இது என்ன தேருக் கூத்து?" என்று அகிருத்தர்.

"குருவே! எல்லாம் கடலுடைய சூத்திரதாரியான அந்தக் கண்ணனின் திருக்கத்துத்தான்! என் கண்களில் காண்பதை நான் கம்புவதா, இங்கிலா என்று தெரியவில்லை. நான் காண்பது கணவா? அல்லது எல்லாம் வெறும் மாயையா?....."

"திருமலை! உன்னைப் பரம கவஞ் சுவன் என்று நினைத்தேன். எப்போது பிரபஞ்சத்தை மித்தை என்று சொல்லும் மாயாவாதிவாராய்?"

"குருவே! பரம கவஞ்சுவ பரம் பரையில் அவதரித்த நாய்கன் காவ சமயி ஆகும்போது நான் ஏன் மாயா வாதி ஆகக் கூடாது? என்னுடைய

பெயரை மாற்றிக்கொண்டு ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாச்சாரியாரின் அடியார்க் கடியான் ஆகி விடுகிறேன்....."

"பொறு! பொறு! நான் காவ சமயி ஆனதாக யார் சொன்னது?"

"நங்கன் திருமேனியில் உன்ன சின்னங்கள் சொல்வென்றான்!"

"ஆகா! திருமலை! நீ இன்னும் முன்போலவே இருக்கிறாய்! புறச் சின்னங்களுக்கே முக்கியம் கொடுக்கிறாய்! தெற்றியில் இருந்த சந்தைத் தைச் சாய்த்து இட்டால் என்ன? சிமிர்ந்து இட்டால் என்ன?"

"குருவே! நான் இன்னும் அதிபா தவன்! எது முக்கியம், எது அமுக்கி யம் என்று தெரியாதவன். நாய்கன் நான் என்னைத் தெனியித்து ஆட் கொள்ள வேண்டும்."

"எய்வளம் தெனியிக்கிறேன். நான் தங்கும் இடத்துக்கு வந்து சேர்! அதோ கடலில் ஒரு சிறிய திவு தெரி கிறது பார்த்தாயா? அங்கேயுள்ள மண்டபத்துக்கு வாய்!"

"குருவே! இதோ இந்தச் சண் டைக்கரன் காவர்கள் என்னை வர விடவேண்டுமோ?" என்று ஆழ்வார்க் கடியாள் சொல்லிக் கையினால் அவர் களைக் கட்டிக் காட்டினான்.

அதுவரை கம்மாயிருந்த வீர காவர் கன் உடனே செருக்கி வந்தார்கள்.

"பிரம்மாதி ராஜரே! இந்த கவஞ்சுவன் எங்கள் மண்டைகளை உடைத்து விடுவாராம்! இவனைத் தக்கபடி தண்டிக்க வேண்டும்!" என்ற ஒருவர் ஆரம்பித்தார். மற்ற வர்கள் தலைக்குத்தலை போலவாரார்கள்.

"இவனுக்குத் தண்டனை நான் கொடுக்கிறேன். நீங்கள் போகலாம்" என்று அகிருத்தர்.

இதனால் அவர்கள் திருப்பி அகடைய லிக்கை. "காங்களை இவனுக்குத் தண்டனை கொடுக்கக் கூடாதா? இவ னுடைய மூன் குருமையைச் சிறைத்து, இவனுடைய கண்கள் சின்னங்களை சொல்லாம் அழித்து, இவனைக் கிணற் தில் போட்டு முழுக்காட்டி....." என்று அடுத்தினர் ஒருவர்.

"என்ன சொன்னீர்கள்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியாள் கண்களில் தீ எழத் திரும்பி கேக்கினான்.

அகிருத்தப் பிரம்மாசாஜர் அப்போது "பட்டர் மணிகளை! இவன் பெரிய

முரடன். இவனைத் தண்டிக்க உங்க ளால் ஆகாது. நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்" என்றார்.

பிறகு தம்மைத் தொடர்ந்து வந்த படகில் இருந்த அகப் பரிவார வீரர் களைப் பார்த்து, "உங்களில் எட்டுப் பேர் இறங்கி இவனை நம் இடத்துக்குக் கொண்டு வரலார்களா?" என்றார்.

அவ்வளவுதான். மறுகணம் வீரர்கள் எட்டுப் பேர் கதையில்

குதித்தார்கள்; ஆழ்வார்க்கடியானைச் சூழ்ந்து கொண்டு நின்றார்கள்.

படகு மேலே சென்றது.

படைவீரர்கள் புடை குழ ஆழ் வார்க்கடியாளும் போனார்.

பட்டர்களும் மற்றவர்களும் அந்த வலஞ்சாலனுடைய முரட்டுத்தனத் தைக் குறித்துப் பலவாறு பேசிக் கொண்டு கலங்கிப் போனார்கள்.

அத்தியாயம் 11

தேரிஞ்சு கைக்கோளப் படை

இராமேசுவரப் பெருங் தீவையடுத்த சிறிய தீவுகளில் ஒன்றில், ஒரு பழமையான மண்டபத்தில், அகிருத்தப் பிரம்மரூபி ராயர் கொலு வீற்றிருந்தார். அவருடைய அமைச்சர் வேலையை நடத்துவதற்குரிய சாதனங்கள் அவரைச் சூழ்ந்திருந்தன. கணக்கர்கள், ஓலை எழுதும் திருமந்திர ராயர்கள், அகப்பரிவாரக் காவலர்கள் முதலியோர் அவரவர்களுடைய இடத்தில் ஆயத்தமாக இருந்தார்கள்.

அகிருத்தர் படகிலிருந்து இறங்கி வந்து அம் மண்டபத்தில் அமர்ந்து சிறிது நேரம் ஆனதும், தம்மைப் பார்க்க வந்திருந்தவர்களை அழைத்து மாறு கட்டளை யிட்டார்.

அடுத்து பேர் முதலில் வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்தால் செல்வச் செழிப்புள்ள வந்தகர்கள் என்று தோன்றியது.

ஒரு தட்டில் நவரத்தின மரண ஓண்டை வைத்துச் சமர்ப்பித்தார்கள். அதை அகிருத்தப் பிரம்ம ராயர் வரங்கிக் கணக்கரிடம் கொடுத்து, "செம்பியன் மகாதேவியின் ஆலயத் திருப்பணிக்கு என்று எழுதி யைத்துக் கொள்க!" என்றார்.

பிறகு, வந்தவர்களைப் பார்த்து "நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டார்.

"நானு தேச திசையாவிரத்து ஐந் தூற்றுவர்" சார்பில் நான்கு வந்திருக்கிறோம்" என்று அவர்களில் ஒருவர் கூறினார்.

* இந்த திட்ட தேடல் பெயர் கொண்டு வந்ததாக உட்பத்தர் சோழம் அரசரின் கீழ், உட்கட்டத் தாடுகளுடன் பாணிபடி நடத்தி வந்தார்கள்.

"சந்தோஷம்; பாண்டிய நாட்டில் உங்களுடைய பாணிபம் செழிப்பா யிருக்கிற தல்லவா?"

"நானுக்கு நான் செழிப் படைத்து வருகிறேன்!"

"பாண்டிய நாட்டு மக்கள் என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள்?"

"பாண்டிய வம்ச ஆட்சியைக் காட்டிலும் சோழ குல ஆட்சியே மேலானது என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள். முக்கியமாக, இளவரசர் அருள்மொழி வர்மரின் வீர தயாளங்களைக் குறித்துச் சொல்கிறார்கள். இவர்களையில் உட்பதெல்லாம் இந்தப் பக்கத்து மக்களிடையில் பரவி யிருக்கிறது..."

"கீழ்க்கடல் நாடுகளுடன் உங்கள் கப்பல் பாணிபம் இப்போது எப்படியிருக்கிறது?"

"கத்தா சோழ சக்கரவர்த்தியின் ஆளுகையில் ஒரு குறைவும் இல்லை. சென்ற ஆண்டில் அனுப்பிய எங்கள் கப்பல்கள் எல்லாம் திரும்பி வந்து விட்டன. ஒன்று உடல் சேதமில்லை."

"கடல் கொள்ளைக்காரர்களினால் தொல்லை ஒன்றுமில்லையா?"

"சென்ற ஆண்டில் இல்லை. மரணக் காரத் தீவுக்கு அருகில் இருந்த கடற் கொள்ளைக்காரர்களை நம் சோழத் கப்பற்படை அழித்த பிறகு கிழைக் கடல்களில் கொள்ளை பயம் இடையாகாது."

"அல்லது; நாம் கொடுத்தனுப்பிய ஓலை சம்பந்தமாக என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறீர்கள்?"

"கட்டளைப்படி செய்திருக்கிறோம். இவங்ககச் சசன்யத்துக்கு அனுப்ப ஆவிரம் முட்டை அரிசியும், ஐந்தாறு

மூட்டை போனமும், தூறு மூட்டை துவரம்
பருப்பும் இந்த இராமேசுவரத் தீவில்
கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இவ்வளவுக்கு
அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேணும்."

"உங்களுடைய கப்பல்களிலேயே ஏற்றி
அனுப்ப முடியுமா?"

"கட்டளை விட்டால் செய்கிறோம்.
இவ்வளவு புத்தம் எப்போது முடியும் என்று
தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம்."

"ஆ! அது பாருக்குத் தெரியும்? உங்க
குறைய வந்ததாக சம்பக்கு ஜோதிடக்காரன்

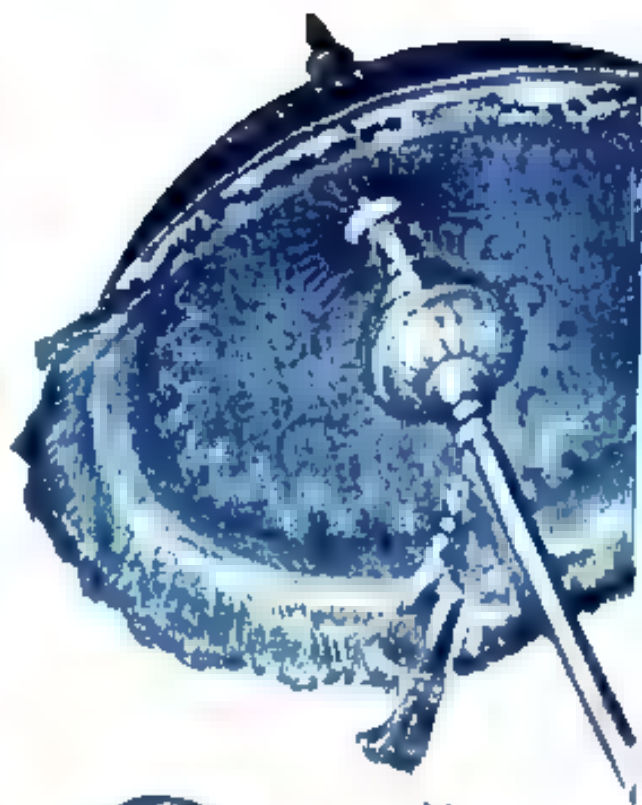

இருக்கிறான் அல்லவா? அவனைக் கேட்டு என் க்ரு ம் சொல்லுங்கள்!”

“பிரம்ம ராஜே! எங்கள் ஜோஷிடக்கரன் சொல்லாத யெல்லாம் எங்களாலேயே நம்முடியவில்லை.”

“அப்படி அவன் என்ன சொல்லுகிறான்?”

“இளகபகர் அந்நெரி வர்மா போதரிட மெல்லாம் வெற்றிதான் என்று சொல்லுகிறான். அவருடைய ஆட்டியில் சோழக் கப்பல் என்ரு நடல் உடந்த தேரங்களுக்கெல்லாம் சென்று வெற்றி கொள்ளும் என்று சொல்லுகிறான். தூர

தூரத்தில் உள்ள தேசங்கள் பலவற்றில் புதிதொரு பறக்கும் என்று சொல்லுகிறான்."

"அப்படியானால் உங்கள் பாடு கொண்டாட்டம்தான்!"

"ஆம்! எங்கள் கடல் வர்த்தகம் மேலும் செழித்து ஒங்கும் என்றும் சொல்லி விருக்கிறேன்."

"மிகவும் சந்தோஷம். ஸ்ரீ ரக்க காதருடைய அருள் இருந்தால் அப்படியே நடக்கும். இலங்கையில் புத்தம் நடக்கும் வரையில் மாதம் ஒரு தடவை சீக்கன் இப்படியே அரிசி முதலியவை அனுப்பி வர வேண்டும். போய் வாருங்கள்."

"அப்படியே செய்கிறேன், போய் வருகிறேன்."

ஐந்தாற்றவர் சபையின் பிரதிநிதிகள் போன பிறகு, ஒரு காவலன் வந்து "தெரிஞ்சு கைக் கோனாப் படைச் சேனாதிபதிகள் காத்திருக்கிறார்கள். பார்க்க விரும்புகிறார்கள்" என்று சொன்னான்.

"வரச் சொல்லு!" என்று முதல் அமைச்சர் அகிருத்தர்.

மூன்று மணிக்குப் புறவுக்கன் பிரவேசித்தார்கள். அவர்களுடைய மூகங்களிலும் தொற்றத்திலும் வீர வடிவிலாசம் செய்தான். அஞ்சா அஞ்சம் படைத்த ஆண்டையான் என்று பார்த்தவுடனே தெரிந்தது.

"கத்தர சேனா தெரிஞ்சு கைக்கோனப் படைபார் தானே?" என்று அகிருத்தர் கேட்டார்.

"ஆம், ஐயா! ஆனால் அப்படிச் சொல்லிக் கொள்ளவும் எங்களுக்கு வெட்கமா? விருக்கிறேன்."

"அது ஏன்?"

"சக்கரவர்த்தியின் சோதனைத்தின்று கொண்டு ஆறு மாத காலமாக இங்கே வீனில் காவல் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்."

"உங்கள் படைவில் எத்தனை கை? எத்தனை வீரர்கள்?"

"எங்கள் சேனை மூன்று கைமா சேனை, இவர் இடக்கை சேனைத் தலைவர்; இவர் வலக்கை சேனைத் தலைவர்; நான் நடு வீற்றைப் படைத்

தலைவர். ஒவ்வொரு கைவிலும் இரண்டாயிரம் வீரர்கள். எல்லோரும் சாப்பிட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். வேலும் எட்டியும் வரலும் தோலும் சோம்பிக் கிடக்கின்றன. போர்த் தொழிலே எங்களுக்கு மறந்து விடுமென்பாவிருக்கிறது."

"உங்களுடைய கோரிக்கை என்ன?"

"எங்களை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்கக் கொடுக்கிறோம். இவ்வரசர் அருள்மொழி வர்மர் மாதண்ட நாயகராயிருக்கும் சான்பத்தியே சேர்க்கு புத்தம் செய்ய விரும்புகிறோம்."

"ஆகட்டும்; தஞ்சைக்குப் போனதும் சக்கரவர்த்தியின் சம்மதம் கேட்டு விட்டு உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்."

"பிரம்மராஜரே! அதற்குள்ளே இலங்கை புத்தம் முடித்து விட்டால்?"

"அத்தப் பயம் உங்களுக்கு வேண்டாம். இலங்கை புத்தம் இப்போதற்கு முடியும் என்பதாகத் தோன்றவில்லை."

"சமுத்தர் சேனா வீரர்கள் அவ்வளவு பொய்வாதவர்களா? எங்களை அங்கே அனுப்பி வைப்புகள், ஒரு கை பார்க்கிறோம்!....."

"ஒரு கை என்ன? சீக்கன் மூன்று கையும் பார்க்கிறான். தெரிஞ்சு கைக் கோனரின் மூன்றுகை மாசேனை புத்தனத்தில் புதுத்து விட்டால் படைவர்களைப் பாடு என்ன வேன்று சொல்வ வேண்டுமோ? நடுவீற்றை வீரர்கள் படைவர் படைவின் நடுவில் புதுத்து தாக்குவீர்கள். அதை சடியத்தில் இடக்கை வீரர்கள் இடப்புறத்திலும் வலக்கை வீரர்கள் வலப்புறத்திலும் சென்று இடி விழுவது போலப் படை வர்க்கமிது விழுவது தாக்குவீர்கள்..."

"அப்படித் தாக்கித்தான் பாண்டிய சான்பத்தை சீரமைம் செய்தோம்; சேரர்களை முறிப்படித்தோம்."

"பாண்டியர்களும் சேரர்களும் பேரர்க்கைத்தில் எதிர்த்து சீர்துார்கள்; அதுனால் அவர்கள் தாக்கி முறிப்படித்தார்கள். படை வீரர்களை முதலில் கண்ணால் பார்த்தால் தானே அவர்களை சீக்கன் ஒரு கையும் பார்க்கலாம், மூன்று கையும் பார்க்கலாம்?"

* இன்று தமிழ்நாட்டில் கைத்தறி தொழித்தொழிலின் அடிப்படை வளமாகக் கைக்கோன வகுப்பாக்கோழம் பேரத்தின் கைத்தறி பூங்கொத்த வீர வகுப்பாக்கிருத்தனர். அவர்களின் பொதுக்கி எடுத்த வீரர்களைக்கொண்டு சேனா கைக்கைத்திறன் அடிப்படைப் படைவை அமைத்துக் கொண்டது வழக்கம். அப்படிப் பொதுக்கி எடுக்கப்பட்ட படைக்குத் 'தெரிஞ்சு கைக் கோனாப் படை' என்ற பெயர் வழங்கியது. அத்தறிச் சக்கரவர்த்தி அகிற அரசரின் பெயரையும் படைப் பெயருக்கு முன்னுக் கொடுத்துக் கொண்டதுண்டு.

"இராவணர் காலத்து அகார்க்கின்போல் இந்தக் காலத்து இலங்கை வீரர்களும் மாயபவிகளாகி விட்டார்கள்! வேக மண்டலத்தில் மறைந்து நின்று போரிடுகிறார்களா?"

"மாயபவிகளைய மறைத்துதான் விட்டார்கள். ஆனும் போர் செய்ய வில்லை. போரிட்டால்தான் இருக்குறிடத்தைக் கண்டு பிடித்து விடலாமே! இலங்கை அரசன் மகிந்தனையும் காணவில்லை; அவனுடைய சேனா வீரர்களையும் காணவில்லை. காடுகளிலே, மலைகளிலே எங்கே போய் ஒளிந்து கொண்டார்கள், தெரியவில்லை. ஆகையால் ஆறுமாதமாக இலங்கையில் புத்தமேக வடைபெறவில்லை. உங்களுக்கும் அங்கே அனுப்பி என்ன செல்கிறது?"

"மகா மந்திரி! எங்களை அனுப்பிப் பாருங்கள்! மகிந்தனும் அவனுடைய வீரர்களும் காடு மலைகளிலே ஒளிந்திருக்கட்டும்; அவ்வது மேக மண்டலத்திலே ஒளிந்திருக்கட்டும். அவர்களைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து இளவரசரின் காலடியில் சேர்க்கிறோம். அப்படிச் சேர்க்காவிட்டால், 'தேவீஞ்சு கைக் கோணர் படை' என்ற பெயரை மாற்றிக் கொண்டு, 'வேளாளரின் அடிமைப் படை' என்ற பட்டபத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறோம்!"

"வேண்டாம்; வேண்டாம்! அப்படி ஒன்றும் இப்போது சபதம் செய்ய வேண்டாம்! தேவீஞ்சு கைக் கோணர் படையின் வீர பராக்ரீமம் இந்த ஐம்பூதவீபத்தில் யாருக்குத் தெரியாது! தஞ்சாவூர் சென்றதும் சக்கரவர்த்தியைக் கேட்டுக் கொண்டு உங்களுக்குக் கட்டளை அனுப்புகிறேன். அதுவரை பொறுமைமாக இருங்கள். பாண்டிய நாட்டில் பகை வர்களை அடக்கி அமைதியை நிலை நாட்டி வாருங்கள்!"

"மகாமந்திரி! பாண்டிய நாட்டில் இனி அடக்குவதற்குப் பாண்டிய யாரும் இல்லை. குடிமக்கள் புத்தம் சிவந்து பற்றி மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். அவரவர்களும் விலாசமும், வாணிபம், கைத் தொழில்களில் சிறுபட்டு அமைதியாய் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். பாண்டிய மன்னர் குலமேக அரச மாகி விட்டது....."

"அவ்விதம் என்ன வேண்டாம்! வீர பாண்டியனோடு பாண்டிய வம்சம் அற்று விட்டதாக நினைக்கிறீர்கள்.

அது தவறு. பாண்டிய மெய்களத்துக்கு உரிமை கோருவோர் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகச் சதி செய்வோரும் இருக்கிறார்கள்.....!"

"ஆகா! எங்கே அந்தச் சதிக்காரர்? தெரியப்படுத்துங்கள்!"

"காலம் வரும்போது உங்களுக்கே தெரியும். பாண்டிய குலத்தின் பழைய மையான மணிக் கிரீடமும் இந்திரன் அளித்த இரத்தின மாலைமும் கவர மிழைத்த பட்டத்து உடைவாளும் இன்னும் இலங்கையில் இருந்து வருகின்றன. சோழனா நிலை நாட்டிய எங்கேயோ ஒளிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை மீட்டுக் கொண்டு வரும் வரையில் பாண்டியப் போர் முற்றுப் பெறுது."

"ஆபரணங்களை மீட்டுக் கொண்டு வர வேண்டும்; இளவரசர் அருள் மொழியர்மார மதுரைச் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்திப் பாண்டிய மணி மகுடத்தையும் பட்டரக் கட்டுவாயும் அணிவிக்கும் நாளும் வர வேண்டும்!"

"ஆகா! இது என்ன வார்த்தை சொல்கிறீர்கள்?"

"குடிமக்களின் நலனிலும் போர் வீரர்களின் உன்னத்திலும் இருப்பதைச் சொல்கிறோம்."

"அதெல்லாம் பெரிய இராஜரீக விஷயங்கள். நாம் பிரேம வேண்டாம், உங்களுக்குச் சந்தோஷ மளிக்கக் கூடிய வேறு ஒரு முக்கிய விஷயம் சொல்லப் போகிறேன்....."

"கவனமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். மகா மந்திரி!"

"இலங்கை புத்தத்தோடு புத்தம் முடிந்துவிடும் என்று நினைக்க வேண்டும், இளவரசர் அருள்மொழியர்நர் இலங்கைப் போர் முடிந்த பிறகு சௌதிகர்களிலும் திக்விஜயம் செய்யப் புறப்படுவார். ஆயிரம் வீரர்களில் வீரர்களை வற்றிக்கொண்டு சீழ்த் திசைக் கடல்களிலே செல்வார். மகாகவசரம், மசப்பாளம், மாயிருடிங்கம், கடாளம், இலாழரி தேசம், ஸ்ரீவிசயம், சாவகம், புட்பகம் ஆகிய ஈடுகளை அந்த மகா வீரர் வெற்றி கொள்வார். தெற்கே முன்வீரப் புறத்திவு பன்வீராயிரமும் கைப்பற்றுவார். மேற்கே கோணம், குடமலை, கொல்லம் ஆகிய ஈடுகள் அவருடைய காலடியில் வந்துபணியும். பிறகு வடதிசை கோகிப் புறப்படுவார். வேங்கி, தலிங்கம், இசுட்டபாடி, சக்கரக்கோட்டம்,

அங்கம், வங்கம், கோசலம், விஜயம், கர்ஜா, பாஞ்சாலம் என்னும் ஐந்துக்குப் படைபெடுத்துச் செல்வார். காலியப் புகழ்பெற்ற கரிகால் வளவனைப் போல் இடையமலிக்கும் சென்று புலிக் கொடியை காட்டுவார். வீர சோதிபதினே! இப்படி பெல்வாம் நமது தேன் தினை மாதண்டையகர் திட்டம் இட்டிருக்கிறார். தமிழகத்தில் வீர சத்தமும் விரை வெஞ்சொல் படைத்த அனைவருக்கும் வேண்டிய வேலை இருக்கும்; தத்தம் வீர பதாக்கிரமங்களை நீலை காட்டச் சத்தர்ப்பம் கெட்கும். ஆகையால் நீங்களும் உங்கள் தெரிஞ்சு கைக்கோனப் படைபும் பொருமை இழக்க வேண்டாம்!"

சோதிபதியின் மூலமும் ஏக காலத்தில் "சத்தர சோழ சக்கரவர்த்தி வாழ்க! இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் வாழ்க! மகா மந்திரி அகிருத்தர் வாழ்க!" என்று கோழித்தார்கள்.

பிறகு அவர்களில் ஒரு படைத் தலைவர் கூறினான்:— "மகா மந்திரி! இன்னும் ஒரே ஒரு விண்ணப்பம் செய்து கொள்ள விரும்புகிறோம். எங்கள் படையின் பெயர் 'சத்தர சோழ தெரிஞ்சு கைக்கோனப் படை' என்பது தங்கள் அறிந்ததே."

"தெரிந்த விஷயந்தான்."

"சத்தர சோழ சக்கரவர்த்தியின் திருப்பணியில் உயிரையும் விடுவேன் என்று பலவர்களின் இரத்தம் தோய்ந்த செவ்வ கையினால் அடித்துப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்தார்கள்."

"அதையும் நான் அறிந்ததே."

"ஆகையால் சக்கரவர்த்தியைத் தவிர வேறு யாருடையும் எங்கள் சோ மாட்டோம்; வேறு யார் சொல்வதை யும் கேட்க மாட்டோம்."

"உங்களிடம் நான் எதிர்பார்த்ததும் இதிலே தான்!"

"மூன்றொரு காலத்தில் பழுவேட்டையர்களின் மாபெரும் சேனையில் ஒரு பகுதியாக இருந்தோம். அது காலமும் பற்றி எங்கள் பேரில் பாருக்கும் யாதொரு சந்தேகமும் ஏற்படக் கூடாது....."

"ஆகா! இது என்ன வர்த்தகம்? பாருக்கு என்ன சந்தேகம்!"

"தஞ்சாவூரில் நடப்பது பற்றி ஏதேதோ வதத்திகள் காற்றிலே வருகின்றன."

"காற்றிலே வருகிறது காற்றினுடையோடும்! நீங்கள் அதை பெல்வாம்

கம்பவும் வேண்டாம்; திருப்பிச் சொல்லவும் வேண்டாம்."

"கோடும்பாளூர் வேளாளர்கள் ஏதாவது எங்களைப் பற்றிச் சந்தேகத்தைக் கொடுக்கக் கூடும்..."

"கிளப்ப மாட்டார்கள்; கிளப்பினாலும் யாரும் கேட்க மாட்டார்கள்."

"மனித காலம் அறித்தியமானது..."

"அதனால் சத்த வீரர்கள் உயிருக்குப் பயப்பட மாட்டார்கள்."

"நிரியுயர் சக்கரவர்த்தியானாலும் ஒரு வான்..."

"இதறவன் திருப்பாதங்களை அடைய வேண்டியதுதான்."

"சக்கரவர்த்திக்கே உடய்க்கை சரி யாக இல்லை..."

"வானத்தில் வான் கட்சத்திரம் பிரகசித்தது!"

"சக்கரவர்த்திக்கு அப்படி ஏதாவது வேந்த விட்டால், எங்கள் படை வீரர்கள் அருள்மொழி வர்மரின் அடிப் பரிவாசலாக விரும்புகிறார்கள்!"

"சக்கரவர்த்தியின் ஆக்களையின் படி உட்பது உங்கள் உடமை!"

"சக்கரவர்த்தியின் ஆக்களைய எங்களுக்குத் தெரியப்பது தங்க ளுடைய உடமை. தங்கள் அந்தப் பிறைபுகை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அவ்வது தஞ்சாவூர்ப் போய்ச் சக்கர வர்த்தியைத் தரிசிக்க எங்களுக்கு அனுமதி கொடுங்கள்.....!"

"வேண்டாம்; நீங்கள் தஞ்சாப் போய் உத்தமம்; வீண் குழப்பம் ஏற்படும். சக்கரவர்த்தியைக் கண்டு உங்கள் வீருப்பத்தைத் தெரியப்படுத்துவதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் சீம்மதியாக இருங்கள்!"

"தங்களிடம் தெரியப்படுத்தியதுமே எங்களுடைய மனதிலிருந்த பாதம் சீம்ம விட்டது! போய் வருகிறோம்!"

தெரிஞ்சு கைக்கோனப் படைத் தலைவர்கள் மூலமும் அங்கிருந்து அகன்று சென்றார்கள்.

அகிருத்தப் பிரமமாய்ச் "ஆகா! பொன்னியின் செல்வரிடம் அப்படி என்னதான் ஆகாது சத்தி இருக்குமோ, தெரியவில்லை! அவரை ஒரு முறை பார்த்தவர்கள் உட்புறப் பாதத்திய மாகி விடுகிறார்களே!" என்று வாய்க்குள் முணுமுணுத்துக் கொண்டார்.

பிறகு, உரத்த குரலில், "எங்கே! அந்த முாட்டு தவறானவனை இங்கே வரச் சொல்லுங்கள்!" என்று கூப்பிட்டு விட்டார். (தொடரும்)

பீர்ட்டானியா
போன்ற பீஸ்கோத்தே
கிடையாது!

மனத்தில் சிறந்தது
ரகத்தில் உயர்ந்தது
தினங்களில் நிறைந்தது
புதுமையில் நிகரற்றது

அதிகமான ஜனங்கள்
சிறந்த பீஸ்கோத்து
பீர்ட்டானியா
வை வாங்குவதில்
ஆச்சரியமில்லை

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வீ. என். குமாரசாமி

88. பெற்றோர்களை ஜாக்கிரதை !

“பிறந்த குழந்தையை ஆறு யாழ்வார்
பெரும் வளர்க்கும்” என்ற பெரியவர்கள்
சொன்னார்கள். அப்படி பெரும்
இயற்கை ஆரோக்கியத்துடன் பிறக்கும்
குழந்தைக்கு ஆறு யாழ் வரை எந்தவித
பேரும் வராத என்பது பொருள். நான்
பென்னை விட்டால் பெரியவர்கள் சின்ன
வர்கள் என்ற ஸ்ரீவாரத இருந்தது. விட்
தால் அட்டை திட்டல்கள் இருந்தன. வீர
தங்கள், கோர்ப்புகள் முதலியவைகளை பத்தி
சொந்தத்துடன் அனுப்பியுள்ளார்கள். எதிலும்
பிதமாய் இருப்பார்கள். இப்பொழுது
காலையில் எவ்வளவு; மாலை ஆறாம்
மணிக்குப் பதக்கும் யாழ்வார்! உடனே
தனிக்குடித்தனம். காங்கிரஸின் உட்குழுவா
கையாக, மாண்புமிகு பேரவை ஆரோக்
கியம் சர்க்கேட்டாகிறது. அந்த கிராமத்தில்
அங்களுக்கு இனிக்கும் குழந்தைகள் மட்
டும் எப்படி பழைய, ஆரோக்கியமாக இருந்
தும்? தந்தையோ தொண்டை வரதன்
எனும். தாயோ எழுபது வரதன். அங்
களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளை மூன்று
அல்லது ஐந்து வரதன். பிறந்தபொது
விருத்த குழந்தைக்கு மூத்தன்! ஊடுகள்!
குழந்தை மருத்தவர்களுக்கென வந்திருந்தது.
மருத்தவர்களுக்கென வந்திருந்தது. என்
தில் மருத்தவர்களுக்கென வந்தது மரு
த்தது. என்னை மருத்த வன்!

கனியப் பருவத்தில் எட்டுச் சட்டங்கள்
நிரிந்த காகிபர்கள், பிறகு கையாமை
செய்தவொண்டான், அவர்களுக்குப் பிறி
தும் குழந்தைகள் அவர்களின் செல்வ
களுக்கு அந்தஸ்யமாக எட்டி அளித்
திறை, பிறகுத் தெரியாமல் பல கொடி
கள் செவ்வகனின் ஈடுபட்டிருக்கலாம். ஆனால்
அவர்களின் குழந்தைகள் அக் குற்றங்களை
உவகத்திற்குப் பதை சாத்தி விடுகின்றனர்.
மேல்க்களிக் பல நிறை, மறு செயல்
மேலம்ம, அதுதான் உவகத்திற்கு மேல
முண்டு, உடல் ஆரோக்கியத்தை திருட்
டடிப்பதிலும் இதற்கும் மேலம் என்பது
பெயர் வந்தது போதும்! வெட்டை சோய்,
காய்பான் முதலியவைகளை குழந்தைகளுக்கு
ஆஸ்தியாக வைத்திருக்க, அதுவும்கூட
மல் பரப்புவதில் சேர்ந்திருக்கின்றன.

தன. கபயம், காசம், குத்தும, காப்பாண், வேகம் இன்னும் பல. இது தவிர அகோச சூழ்ச்சைகள் அங்கத்தினரைப் பிழக்கின் தன். குருதி, செவிறு, வாகை முதலியன.

அதிகார குழந்தைகள், ஆரோக்கியமான குழவிகள், குண்டு குழந்தைகள் பிறப்பித்தென்பதும் பெற்றோர்களுடைய கெண்டியாகச் சலிப்பைப் பிழித்தெற. குழந்தையைப் பெற்றவர்களுக்கும் பாட்டின்கா கமறகரு!

இரு கைய மிதவை தன் பள்ளிசைக்கு
கையதர் சிறவனை அழைத்த கத்தான். என்
மனைமியிடம் தன் குழந்தைச் சொன்னான்.
"என் புருஷன், எப்படிச் சிற குழந்தையாக
இருக்கும்போதே இதை மிட்டார். அவர்
இருக்கும்போதே தன் உட்கதையினால் தன்
உடம்பும் செஞ்சுத்தக் கொண்டார். என் உட
தம் செட்டது. ஆனால் இந்தக் குழந்தையை
எப்படியோ காத்தேன். இப்பொழுது
சில கருவிகளாக இருந்துக்கு இந்தியம்
தானாகவே வெளிவந்து விடுகிறது. உட்கார்
தானாகும் அவர் உன் கிழார் என்கிற
விஷம். சிறகிற் கரும் கழியின் எப்பொழுதும்
இந்தியம் எடுத்த கொண்டே பிஞ்சுக்கிறது.
இந்தியக் கைத்தியம், இந்திய கைத்தியம்
எல்லாம் பார்த்ததாயிற்று. பள்ளிசை,
யோகாசனத்தினால் பண்ட உண்டாகலாம்
மெய்த கம்பி கத்தேன்!" என்றான்.

“இச் சிறைக்குத் தற் சாவாசம் உண்டா?” என்று கேட்டோம். அதைக் கனம் இன்ஸ்பெக்டர் சொன்னான். அப்படி இருந்தால் எப்படிச் சண்டிப் பிடிப்பது? இத்திரியம் உற்பத்தியாகித் தன் சத்தியவச் சோசலித்தம் கொள்ளும் இத்தப் பருகத்தில், அது உடனடம் சோசலம் வெளிவந்த விடுவதற்கு என்று அது உபயோகம் செய்யா? பெற்றோர்களின் செயலா?

இந்தெனதுக்குச் சங்கடமாயினும் மட்டும்
பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. தினம் ஒத்த
விழிப்பு முழம் பத்த சிவகாமன் செய்
தான். காத்பத கான் இம்மாதிரி செய்த
பின் மதபடி அவர்கள் கந்தர்கள். 'பாதி
குணமாக இருக்கிறத' என்றுங்கள். பிறகு
புண்காசனம், சுவாசனம், தனாசனம்,
பாதலாசனம், ஓலாசனம் முதலியவை

அனாதான் கூலி
அறுத்திடுத் தாவி
நிறைய வயிறு
நித்திய வாழ்க்கை
இத்தனை செய்வதும்
யார் நினைத்திருர்?
குத்தகை நிலம்
கூலிக் குழைப்பார்?
உழைப்பவன் வீட்டில்
உணவுப் பஞ்சம்
உண்பவன் வீட்டில்
உறிய மெண்ணெய்தல்
சித்திரம் செய்தேன்
அத்தியேன் இதனை
எத்தனைக் கேட்டால்
இந்த முடிவில்
கூழைக் குடிக்கும்
கூழைத் தொழில்கள்
பெழையில் பணத்தைப்
பெருக்கு நண்பர்கள்
எல்லோர் நினைத்தையும்
எடுத்துப் பிடித்தால்!
இவ்வை பஞ்சம் தம்,
தொல்லைவுத் தீரும்!!
பத்து ஏக்கர்கள்
பிடித்து கொடுத்தால்
பஞ்சம் தொலைவும்
பட்டினி அழிவும்
பசிப்பினி மறையும்,
பாட்டாளி பிழைப்பான்!
பஞ்சனை வாரியின்
பருமனும் குறையும்!!
சமத்துவம் பிறக்கும்!
சத்தியம் நிலக்கும்!!
பாரதி யாருடை,
பாட்டுகள் படைக்கும்!!

மேலப்பாடி
39-3-51

தேவகி

*

இன்றைய உணவுப் பஞ்சத்திற்குக் காரணம் நாட்டிலே உள்ள எல்லோர், புண்ணிய நிலங்களில் பெரும்பகுதி சூறியிட்ட நிலம் பெரும் நிலச்சுவரன் தார்களிடம் இருப்பதே. சர்க்கார்வும் நாட்டு மக்களின் முக்கிய உணவாகிய செல்லுக்குக் கட்டுப்பாடு விடா ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். சர்க்காரின் விடா சீரணயக் கட்டுப்பாட்டினால் பெரும் நிலச்சுவரன் தார்களும் தங்கள் எண்ணப்படி தங்கள் நிலங்களைவிடுத்து அதிக ஊதியம் அடைபட முடியவில்லை. இதனால் போரகக் கொண்ட நிலச்சுவரன் தார்கள் உணவு தரையும் விடையும் கஞ்சையில்களில் விவசாயப் பொருள்களாகிய கரும்பு, புகையிலை, நிலக்கடலை முதலிய அதிகப் பயன் தரும் பொருள்களை விவசாயத்துப் பெரும் பயன் சேர்க்கின்றனர். இவ்வாறு தான் அநிலங்களைத் தரிசு பொருளென்றனர்.

இன்று உழைக்கும் உழவரின் வார முறை வைப்பிற்குக் கேட்டால் உடனே அவன் மேல் குற்றம் சாட்டப்பட்டு சர்க்கார் படுகின்றான். இதற்குப் பாரிதா கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்காக உழைத்து, சர்க்கார் குன்றி நாடப்பினைமாக அவ்வென்றான். இவ்வாறு கூலியைக் குறைப்பதால் பவிரிடுபவன் அக்கிய நாடு சென்று வறுமையிலின்று விடுதல் பெற எண்ணுகின்றான்.

இந்நிலை மாற வேண்டும். பெரும் நிலச்சுவரன் தார்களிடமிருந்து நிலங்களைப் பிடுக்கி உழைத் தொழிலையே தவிர வரமுக்கவரின் பிழைப் பாக நம்பியிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு 30 ஏக்கரை நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு சீர்திருத்தம் செய்தால் நாடு முழுவதே ஒவ்வொரு விவசாயியும் உழைப்பதன் உழைப்பான் என்பதில் ஸ்பயிசிலி.

சீதம்பரம்
37-4-51

சி. பி. வெண்புதம்

*

இந்திய உழவனும் ஏரும் உழவு மாடும் உலகப் பேரிதழி பெற்றவை. தூற்றக்கு 79 பேர்கள் விவசாயத்தை விவரதார மான தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு நிலத்திலிருந்து விடைக்கக் கூடிய பவன் அவர்களின் சார்பாட்டுக்குக் கூட போதாத நிலையிலிருக்கிறது. 'உழவும் கணக் குப்பாச்சீத்தால் உழக்கு அரிசிகூட மிஞ்சாது' என்ற பழமொழியே இதை எங்கு எடுத்துக் காட்டும். பவ்வாண்டு பவ்வாண்டாக விவசாயத்தினைத் தொழிலாகக் கொண்ட கமது நாடு இப்பொழுது உணவுப் பற்றுக்குறை நாடுகளில் ஒன்று விட்டது. இதற்குக் காரணம் என்ன? பருவகால மழையின்மை, காலம் தவறிய பெய்யும் மழையால் ஏற்படும் கஷ்டம், இயற்கையின் கொடுமைச் செயல்கள், நிலடித் துக்கு சீரீயும் ஏறும் ஐசர்பெருக்கத்திற்கு ஏற்றப்படி விவசாய முறைகளை மாற்றாமல் பழைய முறையையே கட்டி அழுது கொண்டிருப்பது முதலியனவாகும்.

இதனால் நாட்டின் பொருளாதாரம் மிகவும் சேதம் சீரிலிதுள்ளது. இத்தருணத்தில் அதிக பலன் அடைபட சிலத்தை எவ்விதம் பயிர் செய்ப வேண்டும், அதற்கு ஒருவனுக்கு எத்தனை நிலம் வேண்டும் என்ற கேள்வி முக்கியமாகிறது. அவ்விதம் பார்த்தால் ஒருவனுக்குக் குறைந்த அளவு 20 ஏக்கரை நிலமாகவு கொண்டும், அச்சித்ததைப் பழைய முறைப்படி பயிர் செய்தால் கூட பெற்றிருக்கும் வரதியும் பின்னகளுக்குக் கல்வியும் தனக்குத் திருப்பியும் தரக் கூடிய அளவுக்குப் பவன் கிட்டும்.

ஆகவே ஒவ்வொருவனுக்கும் 20 ஏக்கரை நிலம் வேண்டும். அதற்குமேல் ஒரு தனி மனிதனையத் திருப்பதற்குச் சட்டம் இடத்தாகக் கூடாது.

புதுக்கோட்டை
38-5-51

அ. சரத்தப்பன்

*

ஒரு தன் மனிதன் தனக்கென்று எத்தனை நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற நிலப் பிரச்சினை, மிகவும் சிக்கலான விஷயமாகிவிட்டும், கம்யூனிசம், சோஷலிசம் பரவி வரும்

நாட்டினிலே, அவையையாகத் தீர்த்து முடிவு கட்டவேண்டிய விஷயமாகும்.

புரவிட்டங்கள் 75 ஏக்கருக்கு மேற்படாமலும், வயல் 50 ஏக்கருக்கு மேற்படாமலும் ஒரு மணிதன் வைத்திருக்கலாம் என்று ஆயிரகோ கூறியது திருவிதாங்கூர்—கோட்டி சர்க்கார் நிலக்கமிட்டி. அதனைப் புறந்தள்ளுகோரிக் கொண்டு மேற்படி சர்க்கார் 50 ஏக்கர் புரவிட்டமும், 50 ஏக்கர் வயலும் தான் மணிதன் வைத்திருக்க லாம் என்று தீர்மானித்திருக்கிறது.

கோடுக்கரைக்காவலர்கள், அந்நிலம், விடுவா மாக வயல்களிலே இரத்த விரிவை செய்தும் விவசாயிகள், 'கொடுக்கு'ப் பரிதவிக்க, ஒரு சிலர் தூற்றிக்கொண்டாலும் ஏக்கர் வயல்களையும் புரவிட்டங்களையும் வைத்து கவிசாகம் அது பறித்துக் கொண்டிருப்பது சர்க்கை முடியாதது தான். சர்க்கார் இந்த வேதனையை மறந்து வேண்டும் என்பது பெரும்பாலான அபிப்பிராயம். எனவே கொய்யம் ஒரு சிலரிடம் குவித்து விடப்படுதல் பறித்து, பரவல் முறைமைச் சர்க்கார் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

எனவே என்ன தரமுமாயான அபிப்பிராயம், ஒருவனுக்குக் கூடுதல் 50 ஏக்கர் புரவிட்டமும், 10 ஏக்கர் வயலும் இடப்படுவோக, மீதியை சர்க்கார் கைப்பற்றிக் கூட்டுறவு முறையிலான ஏழாளுக்குப் பங்கிட்டுவிட்டு, எவ்வுகூட கடைபிடிக்க வண்டாகக்க வேண்டும்.

தரவிசேஷம்
28-4-51

எஸ். பி. சங்கர்

முதலில் பரிசீலித் தொழிலில் பதமூல முறைகள் ஒழிந்து புதிய முறைகள் வரவேண்டும். கலப்பணங்களையும், பரிசீலனையும் கைவிட்டு தூதன முறைகளைக் கையாள் வேண்டும்.

தூதன முறைகளைக் கையாண்டு கார்ட்டில் கிதரிக் கிடக்கும் நிலங்களை ஒன்று படுத்தவேண்டும். பட்டணங்களில் வசித்துக் கொண்டு தங்கம் நிலம் எது என்று கூடத் தெரியாதவர்களைப் பரிசீலித் தொழிலில் ஈடுபட இழுக்க வேண்டும்.

ஒரு கார்ட்டு 10 ஏக்கராவதுதான் நிலம் இழுக்கக் கூடாது' என்ற கட்டம் இயற்ற வேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் 50 ஏக்கராகக் வீதம் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

சர்க்காரே விவசாயிக் இலவசமாகப் பரிசீலித் தொழிலில் உதவி செய்ய முன்வர வேண்டும். மின்சார வசதிகளையும் இதர வசதிகளையும் சர்க்காரே செய்து கொடுக்க வேண்டும். டிராக்டர் போன்ற தூதன இயந்திரங்களை உதவியை இலவசமாக அளிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எப்பொழுதும் வட்டிலிக்கலாக் கடன் அளிக்க முன் வரவேண்டும் கம் சர்க்கார். இதற்குக் கைம்மாறாக, விளையும் பரிசில் இயல்வாய் பாகம் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சர்க்கார் விவசாயிகளுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளலாம்.

ஆர்.
30-5-51

ஆர். தரையண்ணன்

அகிலியாக்கம் கிராமத்து உயர்நிலைப் பள்ளி ஆண்டு விழா விழா போட்டு திறப்புத் திருவி. கே. தரையண்ணன் முதலியார் தலைமையில் செய்த பொருளாக நடந்தது. அந்த கைப்பலத் திருப்பொழுது தம் பரததிக் குடியரசின் முதல் துருதிபதி தரவேத்திர விசேஷத் அவர்கள் திருவுருவப் படம் திறத்து வைக்கப்பட்டது.

தும்படி ஆகி விட்டது. வித்தியாஸபக் கைக்கு முதுங் எங்காவந்ததையும் அவளை வலித்ததுக் கொண்டு வந்தான்.

இவ்வாறு துறும் பிரயம் கம்பீரமான மகப் போக்குக்குரிய வீரத்தான். பிரேமாவியம் மிகவும் மரியாதையாக, ஆனால் உச்சரித்த தாசனமாக எடுத்து கொண்டான். அவன் பரிசுவதியை போலியை இளையவிக் பிரயம் கடைகள், குறும்புத்தான் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஆனால் அவன் பரிசுவதியை பிரேம ஒன்று இருந்ததென்று அவன் அவனுக்குப் பணிபு செய்தது. அவன் பிரயம் சாமர்த்தியமாக அதை வலியில் காண்பித்துக் கொண்டு வந்தான். ஆயினும் அவனையும் அறிவாமல் அவனைக் காண்பித்ததும் அவனிடம் ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டதான் என்பது; பொத்தான் அழுத்தியதும் 'குப்' போன்ற பற்றி எரியும் மீசைகள் விளக்கவைப் போல், அவனைக் காண்பிப்போது அவன் முகம் பிரகாசம் அடைவதென்க!

வித்தியாஸபத்தில் பிரயாசனம் போக்கு தொண்டாற்றுவதை மீதுட்கெய்யாக துளிக் கூட விழும்பவில்க. ஆனால் பிரேம மட்டும் எத்தனை காண்குத் தனியாக வித்தியாஸப கெய்க்கைக் கவனிக்க முடியும்! - ஆகவே, அவன் வேண்டா யெறுப்பாக அவளை உறு மித்தான். ஆனால் பிரயாசனம் வந்த போக்கு வில காட்டுகின்றனவையே மீதுட்கெய்யாக அவன்மீதுக்கு யெறுப்பு மறைப ஆரம்பித்தது. மக! ஆன் வந்தித்தான்மீது அவனுக்கு இருந்த யெறு காண்ப காண்புக்கூட மாற ஆரம்பித்தது எந்தே கொடுவென்கும்.

அப்பப்பா! ஏறு வலிக்குத் அவன் பட்ட கெடுக்கக் கொஞ்ச கஞ்சமைய அமைவெய் வாக் கொன்று போன உய்யவன்கொணும் அவற்றை கிணத்துப் பரித்தானே மீதுட்கெய்யாகுக்கு மகக்குக் கெட்டா வீருத்தது.

பிரயாசத்தில் தகப்பனையும், இளையவியைக் கைவலியும், முதுகமையில மகனையும் எதிர் பரித்தே பெண்ணுள் வீரத்தவன் மிகுக்க வேண்டும் என்றுப் கவன சிவங்குத் தன் பெண் பரிசுவதியைக் கூடாது என்று உறுதி அவன் மனத்தில் சிவத்து சிவந்தது. அப்பொழுது பத்து மாதக் குழந்தையாவிரிந்த பிரேமாவன் புறத்தும் கவலிடப்பட்டு, திக்கற்ற சிவியில் தன் சிவ காட்டு இப் பொழுதும் அவன் கிணவுப் பாதையில் பக வையா விருத்தது. அவனைக் கண்டு இரங்கியோ, அல்லது ஏதாவது செய்யும் உத்தேசத்துடன் தானே இவற்றை அவன் அவனை எய்ய விட்டு கவல்காய்க ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகவே இருந்தான்.

எட்டாவது வயதிலேயே மீதுட்கெய்யாக தாய்க்கட்டு. கவல்கை அய்க்கும் கவல்கை கண்டானே தனிய அன்க்கும் கவல்கை அவன் கண்டதில்க. குழந்தை வீரத்தில்க அவனுக்கு மனத் திருந்தான் எக்குறும் அதையும் தக்கப்போல ஒரு பெண்ணைப் வீரத்த விட்டதில்க. அவனுக்கு ஓரளவு யெறுப்பும் இவ்வயல் இவ்வு.

புக்கெத்தில் அவன்மீது கவல்கெய் குற்றம் காட்டுகை மேட்பதற்கு விவோதமாவை;

ஆனால் சிவப்பதற்குக் கொடுமையானவை அவன் ஏதும் குறிப்பதில்க வீரத்தது, குறும் குற்றம்; பெற்றிருக்கா இழந்தது அழிந்த குற்றம்; வீரத்தெத்துக்குச் சென்ற வரும் போடுதெல்லாம் சிவ கொத்திவோடு வலியில்க எப்படி மந்திரிக்குற்றம்.

வீரத்த வில சிவப்புகளில்க தாயை இழந்த மீதுட்கெய்யாக, விவோதமாவ வில மாறுதலில்க தக்கதையையும் இழந்தான்.

மீதுட்கெய்யப் புறத்த விட்டது கொடுக்கும் போறுப்பு அவன் அத்தையில்கில்க விழந்தது. அவன் ஒருவாறு தன்மும் இயற்றத்தே சென்று மீதுட்கெய்யப் புக்கெய்யில்க வீரத்தான்.

மீதுட்கெய்யப் போருத்த கவல்கெய் காடுதில்க மந்திரி யெய்தான் புக்கெய்.

மனத்தெழுமைய விழப்பு யெறுப்புக்கெய் எதிர்பரித்தா வல்கெய்யில்க கவல்கை கூட யெறுதது! பக குழந்தைக்கெய் பெற்ற வர்க்கெய் விழும்பித்தான் அத்தெய்க்கெய் பெற்றுக் கொண்டபர்க்கெய் வந்த வராவது கொண்முடியுமா! அத்தெய்க்கெய், கவல்கெய் அப்புகுமி அத்தெய்க்கெய் எய்க்கெய் விட்டது அவனுக்கு, பக கொடுமையெய்க் குக்கெய் அத்தெய் போக் உறுன்ற வந்த அவனுக்கு, இத்த

நெடுவர் இவ்வெளி விடாதது விடவாறு இதைப் போல மனத்தினால் வெளித் தோற்றத்தைக் கண்டு மயங்கி விடாத திவாகரப்பதால் ஆதிவரமாவதாயினால் பெண் களைய என்னுது முற்பு படித்துக் கொள் முருத்தான சிவைய இருக்கிறதா! அவ னுக்குக் கண்ணாத்தின்போது இரண்டு 'காசுட்' அதிப்பைய வைத்தால் இவ்முத்த 'கோகலெஸ்' பண்ணி விட்டாகனாம். அதி தகர முத்த போன் கோபித்துக்கொண்டு பெற்ற கார் கொண்டு போகவந்திடகாம்! எப்பொழுதும் தூரத்துப் பள்ள என்னுக்குக் குணத்தைய விடுக்கும். அம்மா! என்னுடைய மனம் கவி யானதிலேயே ஈட்டிடக் கொள்ளுகியாம்! என்து கொணிய் பிழை அத்துடன் அந்நிப் போச்சுக்கு முற்றப்பயன் வைத்து விட்டாக்.

இதற்குப் பிறகுதான் திரைப்படங்கள் வந்து
கொடுத்தன. வித்திலாசலம் விவசாயத்தது.
அவனுடைய இளம்பிள்ளை உழைப்பின் பல
னாகப் பலர் கங்கேண்ட கொடுத்தனர்.
வித்திலாசலத்தின் புதுக் கட்டட வேலை
தொடங்கப்பட்டு விட்டது. திரைப்படங்கள்
விரிதும் கொட்டிக்கிற வெப்பம், மழைவை
கொண்ட பொருட்டித்தராமல் தன் அறைத்
துக்கடப் போகாமல் வித்திலாசலத்தைக்
கவனித்துக் கொண்டான். திரைப்படங்கள்
கொண்டு ஒரு அறை ஏற்பாடு செய்து கொண்டு
திரைப்படங்கள் அங்கிருந்து திரை வித்திலாசலத்
துக்கு வந்து போய்க் கொண்டிருந்ததாம். மற்ற
உபாத்திரஸரீஸரீஸ் சிறித்து உட்ப் பார்த்த
மட்டினான். தான் உண்டு தன் வேலை உண்டு
என்று இருப்பான்.

பீரூப்புவம்மாளுக்கு அலகில் காதுகள் போடுவதால் பிரேமாவின் கல்யாணத்தைப் பற்றி அவள் கோண்டிருந்த எண்ணப்பட்ட கோஷ்டம் வசிக்கிறது.

இரு நாள அங்கதேவமயங்கி சிவந்த ஓடு
மயங்கிப் புத்தக அங்கதேவந்த தந்த

தடைத்து நிறுத்திவைத்தல் செய்கிறதால்
மீறுபெய்தால். ஒரு புத்தகத்தை எடுத்த
பேர்து ஒரு வகை அந்நகுலிலிருந்து உதற
போடு செய்கிற வகை நிறுத்தது. பிறகுமே
வகைக்கே அருகைய அதுமீறியதில்
புதியது பண்படுத்திவைத்தல் குறைந்தால். இருந்
தாலும் தன் பெயர்நிறுத்தல் வகை வகை
என்பது வகைத்தால் அதை என்ன என்று
வகைக்கே துண்டிய வகையை அகலால்
அகலே முடியவில்லை.

கடிதத்தை வெளியில் எடுத்துப் படித்தான்...
அன்புள்ள மீனோய்யாவுக்கு.

இந்த கண்ணாள் பறித்த கால், எங்கும்
பிறப்பாள்; எல்லா வீட்டிலும் பிறப்பாள்.

ஆதல் உடைக்கிறது ஒரு சிலை கண்ணை
மற்ற பிறப்பை! எப்போதும் பிறப்பாக!

சட்டப்படிப்புப் பிறந்ததே திருவள்ளூர் மத்திய நாகரிகப் பித்தாசை வெளியுருக்கிறது.

இரு மரபும் 4 சென்னை துறையி, உலகத்தி
தான் ஆண்டுகளாகும் போன்றதில் தங்கள்
தாய்மரபின் போலியை பார்த்துக் கொள்ளு
தும், போன்றதில் ஆண்டுகள் தங்குதலாக
தரத்த தரவே பார்த்துக் கொள்ளுகின்றன

கனடாவுக்கு, எப்படிப் பார்த்தாலும்
அதன் புகழும் - மகிழ்ச்சி என்பது குறைவில்
தான் அது கிடைத்து! அது கிடைக்காதே
அப்படி உலக வாழ்க்கை என்பதை!

இருள், வெள்ளம் ஆகியவை தவிர
பிள்ளைகளால் பாதிக்கப் பெண்டுகளும்,
அதன் பிள்ளைக்குத் தாய்கள் என்று
ஒரு 'தாய்கள்' இருக்க மாடு பாடுவார்களா?

ஆகவே இவ்வகை அப்படிப் பாதித்துவெண்
பாதுப் பரி, அப்படியே நானும் உவ்வியப்
பாதித்துக் கொண்கக் கித்தயா விடுக்கிறேன்.

[illegible]

அவர்தம் இடங்கள் நீர்ப்பாதிதம் இடங்கள்; பாலத்
வரம் செய்யத்தலை; பாலமுதற்காலம் இடம்.
இந்த நீர்ப்பாதிதம் என் அன்பைத் தந்தே வேறு
வகையில் பிரிவாங்கிக் குடிவாது. ஆகவே நீ
வந்த குடிவரும் அதேபடியாக வதனம்?

[illegible]

என முடிந்த வரையில்! உன் மனம் என்
மதிக்கும்!

உன் அருளாகத் தரப்படுகலாக நீ கடத்தும்
 துளிக வரழிக்கை என்னைப் புலவாய்தெய்
 அகடயச் செய்வதது. உன் தரிசுத அகருக்கு

"தான் பத்திரிகைக்கும் பதி
ஸாக் கோடி ரூபாய்க்கானம் என் து
பாக்கிதேன்!"

“தேடியோ வாக்மெயுள் ஆரீ
 ஸங்கு டுபன் ஈடு துக்
 கொண்டு போக அது உபயோகப்
 படாதே!”

இதழ்த்த வேடுவாளுக்குப் பிராப்சித்த
மாக, உட்கார் வந்தது உருவாக்கத் தந்
பேராதப வேடுவாளை நீங்குக்கு அனாடு
வா அவர் பட்ட, பாடுகலுக்கும் அதுபவித்த
இன்னங்களுக்கும் ஸ்டாக, அவருடைய
வாழ்க்கை இனிமையும் ஒவ்வொன்றாக உன்
துவாயதை ! கோல் பன்னும் என்று கான்
பரிபாடாமாக விதம்புலிதான். மனசாகக்
கடக்கி தேவகிவி அடவதை உன் விடுப
மாட்டேன். ஆனால் பிரமா, ஒரு விடையம்.
வாழ்க்கையில் வலிதான் என்பது ஒருவரை
தானே வரும் ! பிரவாதம் பிரித்து தீண்டு !
'பிரா பிரா' என்றும் ஒரு பிராவிடு. அப்
புறம் என்னதான் ! வந்ததி அழகத்தாலும்
அந்த வலித குது வரும்வந்து நினைவாக !
அதுவலித்துக்கு அனாவாயே அனாவிது
விட்ட உன் அறிவு பழையானதாக வேண்டும்.
வாழ்க்கையில் உ் பெருமைபடைய வேண்டும்.
பொருளும் பிரிதவாட்டமும் வேறாத துந்தர்
எழுதவகத்தில் உ் தன்மதிப்புடன் தன் நினைவு
கடக்க வேண்டும் என்பதை என் பிரித்ததேன்.

உன் அன்புடன்,

திவாகு.

இக் கடிதத்தைப் படித்ததும் மீனுட்சி
வயிமாறுக்கு வானமே தலைபிடி இடித்து விழ
ததுபொருள் இருந்தது. மீனுட்சி கோல் வானத்தில்
கடிதமும் அவையும் உட்காரித்து விட்டான்.
தான் வாழ்க்கையில் இதுவரையில் பட்ட சா
மன்கள், அடவக வேடுவாள் அவன் மனக்
கண்ணில் விழித்து விடலா துபெருத்து விட்டன.
விவரம் என்னும் படித்ததில் சிவசுமந்தன்
பெண் சிம்மநிலாக வாழிவாண்டும் என்றும்
அவளது குடு வானம் என்னும் விடைய வழி
விவரிப்போ என்று தோன்றியது.

மீனுட்சி பிரித்துக்குப் பிரிது அவளது பழி
வாக்கும் என்னும், அந்தமறிது ஆகிரியில்
இவள் பெயரையும் சிவசுமந்தனவரையு அந்த
என்னும் அவளது மனதில் தன் துக்க ஆரம்
வித்தது. தன்னுடைய மன வாழ்க்கை என்று
அமைதியில் என்று பிரி பிரித்ததில்
கொண்டு தனது பெண்ணின் வாழ்க்கையைப்
பாழாக்குவதா ! இது என்ன வேடுவா ! இது
சிவசுமந்தனா !... பழைய என்னதான் சொம்
வான் தாமசனிய கொண்டு கொடுவாரைப்
பெண் இழந்து மறையத் தொடங்கின.

கையிவிடுத்த திவாகராஜன் கடிதத்தை
மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப் படித்தான்.
கடிதத்தில் கண்ட அறிவு வேறாத வாக்கைப்
கரும், உணர்ச்சி மிகுந்த கடிதத்திற்கு உட
கொண்ட, அவன் பிரிமனையில் கொண்டு குக்கும்
உணர்வுமைய பிரிமனையும் அவன் இன்னும்
கொழிற் செல்வா, தன் பெண் விடுவாரை
அவன் செவிக்குறித முடிய பிரித்தவருவது.
இயற்கைக்கு முரணானது, மகா பாவமிகுபட
என்று அவன் மனம் இடித்துக் கூறினது.

மீனுட்சி வயிமான் கடிதத்தை மீண்டும்
அப் படித்ததிலேயே வைத்து விட்டான்.

மீனுட்சிபவைய விழா உட்கார்தமான் வேடுவன்
இன்னும் பிரிமனைய விட்டபாடிக்கிட
அன்றாக்குத்தான் பிரிமன அனுப்பு கிட
அயிரா பக்கத்தில் வந்து உட்காரித்தான்.

"அந்தத் திவாட்டினை இப்
பிராவுது என்ன தடக்கிறது ?"
"பிரிபேர் தடக்கிறது !"
"பிரிபேர் ! அது தரிதும் படமா,
இன்னிசைப் படமா ?"

"அம்மா, திவாகராஜன்கட வந்திருக்கிறது.
பாவம், அவருக்குத்தான் சொம்ப பிரிமன்.
அவர் இன்னும் பங்கும் இந்த விழாவை காம்
இவ்வளவு நிற்பாக நடத்தியே இருக்க முடி
வாது....." என்று பிரிமன.

திவாகராஜன் பண்போடு மீனுட்சி வயிமா
றுக்கு வானமே தொத்திப்படியே வந்து
வந்தகையில் அனாடு, "அதெல்லாம் என்றும்
இல்லை, நீங்கள் வேடுவின் வாட்டிய அக்கறை
யும் உறுதுறுப்பிதான் என்னை வேடுவ செம்பத்
துக்கிபற்றா !" என்று.

"அம்மா, நீதான் அவருக்குச் சொல்
வேண்டும், உட்கரைப் கண்கித்து கொடு
மாட்டேன் என்று. உட்க வலலும் வேடுவ,
வேடுவ என்று அறிவிப்பே உழைக்கிறது !" என்று
பிரிமன குறுப்பாகச் சொல்லத் தொடங்கின.

"பிரிமன், இனிமேல் உதற்கும் என் பிரா
கை படக் கூடாது. திவாகராஜன் கடிதம்
பிடித்து அவரை நடத்த வேண்டும். மத்தியா
வாழ்க்கை மட்டுமல்ல; வாழ்க்கையிலும்கூட
அவருக்கு உத்கை ! உனக்கு அவர் திவா.
வாக்கு நீங்கள் இன்னப்பிரிமன் திவா, பன்
புத்தியை மறந்ததில் கொண்டிருந்த திவா
விவதி விட்டது. உட்கை முடிந்ததும் வைத்து
விட்ட உணர்வாததான். அவருக்கும் மரிதிகள்
காகும் இல்லை. கமக்கும் வாரும் இல்லை.
எனக்கு உன் ஆகை ஒன்றுதான். நீ திவாக
ரின் மனவிலாக வேண்டும். உட்கரைத்
பென்று ஒரு விஷம் என்னதான் பிரிக்க வேண்டும்.
பாதித்து என் பட்டு வேண்டும்....." என்று
உணர்ச்சிமயம் மீனுட்சிவயிமான் பேசிவான்.

பிரிமனின் மூகம் வலிந்து விட்டது.
திவாகராஜனும் அவனும் கடைக் கண்ணில்
விப்பிடல் பார்த்துத் கொண்டார்கள்.

அம்மாவின் மனம் திவகென்று மாறிவது
பிரிமனவுக்கு ஆகச் சிவசுமந்தன் இருந்தது.

-உத்தரம்-

எங்கும் அரங்கம் போய்விட்டது. என்
தாலும் கோலும் கோலியுமாக
இந்தது. அங்குக்குப் போய் பெற்ற
பெரிய அளவு அகலாடாகத்
தொடர்வானித்தது. மதத்தின் போதல்
மற்றும் மனிதனைக் கொல் ஏன்; குத்தி
வெட்டி ஏன்; கடித்தான் மிதித்
து. இத்தகைய, மூலக்கிரகம்! இவர்க
ளின் சீழர்கள் ஒவ்வொருவரும்
உலகம்மேலும் போதல். அவ்விடத்தில்
பயிற்சியைக் கொடுக்க வேண்டுமென
செய்தது. மனித வாகனம்
வாகனம் எரிக்கப்பட்டு வந்தது!

கோலக் கூட்டத்தினர் வந்து குழப்பம்
குழப்பமாகக் கொண்டு வந்த நித்தனம்.
அந்தப் பங்களிசுக் கோலினிலிருந்து
வங்கன் ஒரு யாதிரித் தப்பிப் பிழைத்து
பிழைத்துக்கொண்டு செல்லுகளும் தப்பிவிருந்து
முதலாந்த வந்தனர். அவர்கள் இந்தியா
வக்குச் செல்வதாக இருந்தனர்.

அந்தச் சமயத்தில்தான் பங்களியிலிருந்து
வங்கன் தலைமாத் காரியாவதத்திலிருந்து
வங்கு ஒரு தந்தி வந்தது. பங்களியின்
வங்கக் கூட்டத்தினர் எங்கன் தலைமாத்
காரியாவதத்திற்கு செல்லப் பவத்த
விட்டனர் எங்கும், வாகனம் விட்டுப்

யு.எஸ்.மேகைன்

எஸ்.வி.எஸ்

சென்னை: 1950

புறப்பட்டுவண்டியை கிப்பித்தும் ஏற்பட்டால் எப்போது பட்டாவிடும் இந்தக் கிளைக் காரியாலயத்தின் பண உட்கத்த மான கணக்கு விவரங்களை உடல் கொண்டுமே வேண்டும் என்றும் அந்தத் தந்தியில் எழுதிருந்தது.

எனக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. எங்கள் லாகூர் காரியாலயம் முன்னிர்கள் வசிக்கும் பகுதியிலிருந்தது. அங்கு சென்று கைப்பினைத் தேடுவது என்பது மனமையே வம்புச் சண்டைக்கு இழுப்பது போலாகும்.

ஆகவே, என் போகாமல் இதை விட்டால் என்ன வேண்டும்.....?

*

நீரின் இந்த வேலையில் இருபது வருஷமாக இருக்கிறேன். சாதாரண குமாஸ்தாவாக துறைத்து இப்பொழுது ஒரு கிளைக் காரியாலயத்தின் தலைமை அதிகாரியாக இருக்கிறேன். என் இந்த இருபது வருஷ காலம் உண்ட உப்புக்கு கயிற் செலுத்த வேண்டாமா?

இரவு பத்து மணிக்கு மேல் ஆடு விட்டது. என் மனமையும் குழந்தையும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தனர். என் முழு வதும் இங்கும் அங்கும் ஒடிவாடிய அலுப்பு அவர்களுக்கு.

என் குழந்தை, அந்தத் தூக்கத்திலும் பட்டு தூங்கிச் செல்லப்பட்டிருந்த காய்

போன்றவையை மாசுபடும் அளவுக்குப் பிடித்தக் கொண்டிருந்தான். ஜாதிகாப்பிப் பேட்டிகளை வெல்லவாம் சேர்த்துப்போட்டு ஒரு கட்டில் மாதிரி செய்கிறார்கள் என் மனைவி. அதில் ஒரு பெரிந்த கம்பனியை விசத்துப் போட்டு அடக்க ஒடுக்கமாகச் சுருண்டு படுத்திருந்தான். அவளுக்குப் பக்கத்தில் துல்லியமான வெள்ளைப் பெட்டி அழகாக விரிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த இடம் என்னைக் கை ஏற்பட்டது!

என் சில ரிபிடிங்கன் அவர்களைவே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். பிறகு மெனமமாக அவர்களைமிருந்த விடைபெற்றதுச் சொந்தேன்.

ஒரு கணம் உடத் தாமதிக்காமல், என் கோட்டுப் பைக்குள் பின்சாட டார்ச்சு விளக்கையும் ஸ்ரீது கண்களிருக்கும் ரிவால்வர் ஸ்தலதையும் இணைத்துக் கொண்டு, 'காய்ப்' கச்செனியை எங்கள் தொழிற் சாலைகளை கோக்கி விவாதித்தேன்.

பல தேருக்களில் வரிகள் என் பின்னால் வந்து தூரத்தின. ஒரு தேருவின் திருப்பத்தில், தேருவுக்குக் குறக்கே கிளமாக ஏதோ விட்டந்தது. என் காய்ப்புடன் இழை விழுந்த படியாகவிட்டது. பிறகு என்னைச் சமர வித்தக் கொண்டு எழுந்த

வின்று வைப்பிடுகிற 'டார்ச்சு' விளக்கை எடுத்துப் போட்டுப் பார்த்தேன்.

ஒரு அழகிய சீக்கிஷப் பெண்ணின் கவர் அது. அவன் உடலில் இன்றும் உய்ணம் இருந்தது. அவளை மானபங்கப் படுத்தியதோடு திருந்தி எட்டையாமல், அந்தக் கோணகாரர்கள், அவன் மாப்பலத்தை வேறு சிலைத்து விட்டுச் சென்றிருந்தனர். பயத்தில் திரு விருவென்று விழித்த அவன் கண்கள் விழித்த மூடியிருந்தது. ஒரு கோட்டுத் தண்ணீருக்காக ஏங்கிய அவன் கரம், இன்னும் திறந்தபடி யிருந்தது.

நான் மென்மன அவன் கண்களின் இரப் வைக்கிற மூடியைச்; என் கைக்குட்டையினால் அவன் மானத்தை மூடியேன். பிறகு என் கைக்கிளைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு மேலே தொடர்ந்தேன்.

மாதாகோவியில் மணி பதினென்றடித்தது. நான் என் தொழிற்சாலையின் வாசலை உடைத்த போது, நான் கைக்கிளை விட்டு, சந்தியின்றி மென்மன இறங்கினேன். அப்போது இடி மழைக்கே குரலில், "சீம்! லா! அப்போ!" என்று சத்தம் கேட்டது. குரல் வந்த திசையைப் பார்த்தேன். வேறு யாருமில்லை; எங்கள் தொழிற்சாலையின் வாயில் காப்பிரான். அவன் துப்பாக்கியில் சேருவியிருந்த சத்தி அந்த இரவிலும் மிஸ்ஸியது. "சென்கிதோர், நான்தான்!" என்று மெல்லிய குரலில் சொன்னான்.

"ஸாஜோர்!" (எஜமான!) என்று சொல்லியிட்டு அடுத்த கணம் தன் கைத் துப்பாக்கியைத் தாழ்த்தி சீயிட்டு சீன்று "ஸவார் ஸாஜோர்!" என்று சாறுவ முறையில் வணக்கம் செலுத்தினான்.

"சென்கிதோர்! சந்தர் படுத்தாமல் உடனே கதையைத் திற!" என்றேன்.

கதையைப் பூட்டியிருந்த பூட்டுக்குள் சாலிகை நுழைத்துக் கொண்டு அவன் சொன்னான்: "மன்னிக்கவேண்டும், ஸாஜோர்! என்னால் சொம்மாமலிருக்க முடியவில்லை. சீக்கன் இப்பொழுது யந்திர கிளை, இதரப் போன்ற மடமை வேறு ஒன்றும் கிடைவாது. சொந்த வராமல் வாம் குண்டர்கள் உங்களைத் தேடிச் கொண்டு பய நடையை வந்து போய் விட்டார்கள். இப்பொழுது கூட உங்கள் வரவை எதிர் கொண்டுக் கொண்டு வழியில் உட்கார்ந்திருக்கிறோர்களோ, என்னயோ! திரும்பிப் போய் விடுங்கள்!"

"சென்கிதோர்!"

"இங்கே, ஐயா! நான் சொல்வதைத் தங்கள் தாய் செய்து தேடிவந்தால் வேண்டும். திரும்பிப் போய் விடுங்கள்! சீக்கிரம் போங்கள்! என்மனமில்லாவிடையுங்கள்! குட்டி என்மனமும் சற்று சீக்கிரத்துப் பாராங்கள்."

அவன் உதய வரத்தென்கள் எனக் குர் பிடிக்கவில்லை; நான் பொறுமை இழந்த தடிக்கத் தொடங்கினேன். அந்தக் கோபத்தில், "சென்கிதோர்! உந்துடன் வாதம் செய்ய இதுவல்ல சமயம். எனக்குப் புத்திபுட்ட உனக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவில்லை. ஆர்ஸிசிருந்து சில முக்கிரமமான தண்டாவேஜுகளை எனக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நீ கதையைத் திறக்கப் போவியோ, இங்கேயா!" என்று கேட்டேன்.

"சரி, ஐயா!" என்று சொல்லி விட்டு வசைத் தவவுகளைத் திறந்தான். என் கைகள் எல்லாம் கடுங்க, என் ஆரில் அகறக்கதையை எப்படியோ திறந்தேன். என் கையிலிருந்த டார்ச்சு விளக்கெ

வெளிச்சத்தில் பரிசீலனை செய்து, முன்விரைவான காதலர்களைக் கட்டி, என் கைக்குள் திணித்தேன். அப்போதுதான் அவன் ஓடி வந்தேன். "சரேஜம், கம்மை வாரோ காட்டிக் கொடுத்த சிட்டர்கள், அபொக்டெய்கள் வருகிறார்கள்!" என்றான், என் பார்த்தேன்! இருபது அது தூரத்தில் ஒரு கூட்டம், கையில் திவத்திகள் எதிக் கொண்டு, "பாக்கெந்தான் ஹிதாபாத்! ஹிதாந்தான் ஹிதாபாத்!" (பாக்கெந்தான் வாத்! ஹிதாந்தான் அழகி!) என்று கூவிக் கொண்டு வந்தனர். "சரி, இவ்வைத்து என் தொண்டோம்!" என்று திரிவானித்த சிட்டோன், கிம்மடிபுடன் தாவிய என் குழந்தையை கிணத்திக் கொண்டேன்; என் அருகம் மனைவியை கிணத்திக் கொண்டேன். பிறகு என்னைப் படைத்த ஆண்டவனின் சித்திக் தபாரானேன்!"

என் எங்கள் தொழிற்சாலை கையில் காப்பிபாசிகள் பார்த்து, "சீ உண்ட உப்புக்கு உந்தியுள்ளவன் தானே!" என்று கேட்டேன்.

"சாரேஜம்! என் ஒரு பட்டாளியன், அது மட்டுமல்ல; என் ஒரு பட்டாளியனுக்குப் பிறந்தவன்!"

"சாரேஜம்! உய்யுது. இந்த தந்தை வேறுக் கட்டைப் பத்திரமாக வைத்திருந்து, வைக்கென் ஓபித் பிறகு கமதடிக்கித் தவறாக் காசிராவலத்தில் சேர்ப்பித்த விட வேண்டும்" என்றேன்.

அவன் அந்தக் கட்டை வாய்க்கிக் கொண்டு, தன் கிண்ட சோட்டிக் கைக்குள் வைத்துக் கொண்டு, "என் ஒரு பட்டாளியன்"

பட்டாளியனுக்குப் பிறந்தவன்!" என்று மறுபடியும் சொல்லிவிட்டு என் கைக்கிளை ஆரிகக்குள் கொண்டு வைத்துப் பூட்டினான். பிறகு என் கைக்கைத் தன் கையில் பிபாட்டுக் கொண்டே, "சார் ஷெட்டுக்குச் சென்று தங்கியிருந்துபாதம் வரை மூடும் கறுப்பு முகமடிக்கைப் (புக்கா கைவ) கொண்டு வந்தான். "சரேஜம், இதை அணிந்து கொண்டு, சிவால்வரை என் கிட்டம் கொடுங்கள், சேக்கோம்!" என்றான்.

ஒரு சிபிடித்தல் என் கைக்குப் புக்கா கைவ அணிவித்து, சிவால்வரை தன் கட்டைப் கைக்குள் வைத்துக் கொண்டான். என் இவரம் பட்டைபென்று அடித்துக் கொண்டேன். இந்த என் இவரம் தாடிபை அவன் கேட்டோம்குக்க வேண்டுமே என்பதற்காக, "அப்து! சதீம்! உனக்குக் கவலாமா உயிர்வியை, பின் எப்படி உனக்கு இந்த பென்சன் அணியும் அங்கி கிடைத்தது?" என்று கேட்டேன்.

"மன்னிக்க வேண்டும், சரேஜம்!" என்று சொன்னான். அப்போது அவனுடைய வெய்ய தாடியினுடில் ஒரு என் கைத் கொட்டி வேணிப் பட்டது, பத்த வருஷ காலமாக அவன் இங்கே இருக்கிறான். இந்தனை கட்டினில் இவன் ஒரு காலகிதும் சிரித்த என் பார்த்தது கிடைபாது. இன்று, என்னை என் ரொக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, இவன் சிரிக்கிறான்!

கொண்டிக் கூட்டத்தினர் வாரனை அடைந்தனர், அப்து! சதீம்! என்னித்தான்: "சீம்! வாரண்ட வருவது!" "பாக்கெந்தான் ஹிதாபாத்!" என்று கொண்டிக் கூட்டத்தினர் கொடுத்தனர்.

உடனே அப்துர், "ஸலா மாலிகும்!" என்று பதிலுக்குக் கூறித் தான் அவர் களுக்கு 'வங்கரவு' உறுவதாகத் தெரி வித்தக் கொண்டான்.

உட்பத்தின் தலையகத்தே நோன்றிய இரத்த வெறிவொண்ட ஒரு இளைஞன், "அப்துர் ரஹீம், உன்னுடைய காபீர் (காஸ்திக) எஜமான் இங்கே இருக்கிறா மோ! எங்கே இருக்கிறார்?" என்றான்.

"இங்கே இல்லைவே. குலாம்! அந்த அயோக்கியனுக்குத் தாய் இங்கு வர எப் படித் துணிச்சல் ஏற்படும்!" என்று சற்றும் தயங்காமல் அடித்த விட்டான். "ஆஹ! அப்படியானால் இந்தப் புக்கோக் குள் இருப்பது யார்?" என்று அந்த இளைஞன் கேட்டான். அவன் கான் அங்கே சிறையில் சிற்பதைப் பார்த்து விட்டான். என் முக முடிவைக் கணவரும் பார்த்தான்.

அப்போது அப்துர் ரஹீம் "ஏன் பிராசே!" என்று சில்கம்போல் வந்தித் தத் தன் துப்பாக்கியின் பிள் பகுதியால் அவன் கையைத் தட்டி விட்டான். "ஒரு மூன்றில் மூன்று பந்தாவைத் தோடத் கூங்கோஷப் புகாத சி ஏந்தாய் பாக்கில்தானில் இருக்கிறாயோ?" என்று அப்துர் ரஹீம் மேலும்,

இதைக் கேட்டதும் குலாமின் நோயி ண் "பொஸ்! பொஸ்! உனக்கு வேண்டியதுதான் குலாம்! இதையும் வேண்டும் உனக்கு. இன்னமும் வேண்டும்!" என்று சொல்லி உரக்கச் சிரித்தான்.

அடிபட்ட கையைத் தடவிச் கொடுத்தக் கொண்டே, குலாம் கோபமாகக் கேட் டான்: "அப்துர் ரஹீம், அந்த முக முடிக்குத் இருப்பது யார்?"

"என் மனைவி!" என்றான் அப்துர்.

"சத்தியம் செய்வாள்?"
"ஓ, சத்தியம் செய்வேன்!"
"உன்னுடைய காபீர் எஜமான இங்கு வரவில்லையா?"

"இல்லை!"
"அவர் கைக்கிளில் இந்தப் பக்கமாக விசார்த்த வந்ததைப் பார்த்தவர்கள் இருப் பிருக்கன்!"

"அப்படியானால் அவர்களைப்பே கேள்!"

"இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு கெடுப்பு வைப்புகள், அந்தக் காபீர் மகன் இங்கு இருந்தானுமில், அவனும் இத்துடன் எசுந்து காசுட்டும்!" என்றான். இந்தக் கட்டளை பிறத்ததும், கட்டிடத்தின்மேல் பெட்டிரோல் ஊற்றி கெடுப்பு வைக்கப் பட்டது. இதைக் கண்டுருதுகலமடைந்த அக்குர்ப்பம், "பாக்கில்தான் ஐந்தாபாத்! நவீர்துச்தான் மூர்தாபாத்!" என்று கத்திக்கொண்டே சென்றான்.

கான் உச்சத்தையிலிருந்து உன்சுங்ளால் வகர டுல்கித் கொண்டிருந்தேன். தகதெ வென்று என்சன் தொழிற்சாலை எரிந்த கொண்டிருந்தது. அதன் ஓளியில் என் பட்டாணியனின் முகத்தைப் பார்த்தேன். சாதாரணமாகச் சிலந்து நோன்றும் அவன் முகம் சாம்பல் சிறமாக இருந்தது. அவன் சூரம் மென்மை போருற்றி யிருந் தது. சிறா ன மாகச் சொன்னான்: "காபேஷப், இந்த மூன்றில்கள் வாலும் இடத்தை விட்டு உங்களைச் சோகரிய மாக வெளியேற்றி விடுகிறேன். பிறகு, அங்காமிது ஆணவாகக் கொட்டுக்கொள்ளு கிறேன், மறுபடியும் இந்தப் பக்கம் வந்த வைக்காதிர்கள்!"

அவன் என் கையைப் பற்றிக்கொண்டு வந்தான். அவனுடைய இருப்புப்பிடியில்

என் கை வெந்து போய் விட்டது. இப் பொழுது சாக்கன் நவீர்துக்கன் வாலும் இடத்துக்கு வந்த விட்டோம். நிடீ! என்து ஒரு பெரிய மோட்டார் காரி, அந் தத் நேருவில் திருப்பி எங்கள் மூன் சிறந்தது. அதிலிருந்து, "நவீர்துச்தான் ஐந்தாபாத்! பாக்கில்தான் மூர்தாபாத்!" என்ற கோஷங்கள் எழும் பின. கெடாந்தஜன் போய் நோற்ற மனிந்த ஐந்தாது சிக் கியர்கள் வெளிய்பட்ட

டர்சன். "காதலர்கள் உணவுப் புறப்பட்டு விட்டீர்களே!" என்று சொல்லிச் சென்றதற்கென்தோ, ஒருவர் என் முகத்தினை வயக் கிழித்தெறிந்தான்.

அடுத்த விளக்கு "என்ன! மேனன் ஸ்டேஷன்!" என்று ஆச்சரிப்பட்டுக் கேட்டார் அவன் என் முகத்தைப் பார்த்ததும். எவன் ஒருவரை யொருவன் க்கு அறிவோம். அவன் ஆச்சரிப்பதுடன் "மேனன் ஸ்டேஷன்! இது எவ்வகத்தில்!" என்று கேட்டார்.

"சந்தானி! இவன் எவ்வன் தொழிலாளியின் காவல்காரன். இப்பொழுதுதான், கொஞ்ச நாழிகைக்கு முன் முன்னிருந்துகிட்டிருந்து எவ்வன் காப்பாற்றினான். அவனை விட்டு விடுங்கள்!"

இதைக் கேட்டுவிட்டு. "நாற்றா! நாற்றா!" என்று அவன் பாய்க்காப் பேயர் சிரிப்புச் சிரித்தார். "கான் இந்த முன்னிருந்துத் தொந்தரவு விளக்கக் கூடாது இவ்வியா! கொஞ்சம் இந்த வானிக்குப் பார்த்துங்கள்" என்றார்.

கான் பார்த்தான். பத்தப் பதினாத்து முன்னிருந்து ஆடல், பெண்டிர், குழந்தைகள் கட்டிப் போடப் பட்டிருந்தனர். காப்பிடிக்க கூடாது எடுத்துச் செல்லப் படும் ஆடுகள் போல் அவர்கள் பலத்தில் விழித்த விழிப்பு, அந்தக் கண்கள், இன்னும் எவர்க்கு மறக்கவியில்லை.

"எவ்வன் இவ்வனை விடுதலையுப் போகிறோம்" என்று சொல்லி மூதம் 'சந்தானி' சிரித்தார். பிறகு, கோபம் கூடல் அப்தர் தனம் இருந்த பக்கம் திரும்பி அவன் கழுத்தைப் பிடித்தார்.

கான் கவனிக்கக் கூப்பி, "சந்தானி! அவன் முன்னிருந்து தான், ஆனால் அவன். ஒரு நகிந்தனின் உயிரைக் காப்பாற்றி விடுகிறான் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது" என்றான்.

"மறப்பதா? ஓ! இங்கு, எவ்வன் மறப்பதில்லையென்றே! மேனன்! எவ்வன் மறப்பதில்லை, மன்னிப்பது மிக்க! இருபது வருஷ காலம், என் ஒரு முன்னிருந்து அகாணைச் சிறுவனை வளர்த்தான். அதற்குப் பலன், என் விட்டியில்லாதபோது, அவன் தன் தொழிலை என் விட்டுக்கு அகழ்த்து வந்து என் மனைவியையும் மூன்று குழந்தைகளையும் இரத்தவியிற் கென்று விட்டான். என் இன்னும்

எவ்வன் விட்டியிலிருந்து அந்தச் சவங்களை எடுக்கவில்லை.....மூடியதா, மிஸ்டர் மேனன்! இந்த புத்தத்தில் சிபி என்ன தெரியுமா! புத்தத்தில் இருந்தால் உயிருக்கு உயிர்! இப்படி உயிர்வெய்து அவன் உடல் எவ்வன் பதறியது.

கான் அப்தர் தனம்முகை மறுபடியும் "நயவுசெய்து....." என்று இதைஞ்சத் தொடங்கினான். அப்போது அப்தர் தனம் குதக்கிட்டு, "ஸ்டேஷன், இதைப் பற்றிக் கவனிப் பட்டார்கள். இந்த அப்தர் தனம் ஒரு பட்டாளியன்! அது மட்டுமல்ல, ஒரு பட்டாளியனுக்குப் பிறந்தவன். என் தந்தை என்னதற்கும் காவல் கண்டு பார்த்திலை" என்று சொல்லிவிட்டு, அவன் தன் கோட்டைச் சேர்ப்படுத்திக் கொண்டான். தனப்பாக்கை வைச் சேர்ப்பது கொண்டான்! தன் அடி உயரத்தை வளர்க்காமல் சிமித்தி சிறத்தி எவர்க்கு தூணை மூதப்படி ஸ்பூட் அடித்தாவிட்டு, கான் கொடுத்த ஆயின் காதைக் கட்டை என்னிடமே திருப்பிக் கொடுத்தான். பிறகு ஒரு கொடியில் அவன் பித்தலும் குதித்து, கையில் சிவாங்கரைப் பிடித்துக்கொண்டு, "காயி! காயி, இத்தாருங்கள்! காங்கிக் கொன் லுங்கள்!" என்று சொல்லிக் கட்டான். ஒரு சேக்கியன் விழந்தான். இன்னொரு சேதம் கேட்டது; இன்னொரு சேக்கியன் விழந்தான். எதிர்ப்புறத்திலிருந்து ஒரே மெய்தில் மூன்று குன்றுகள் பாய்ந்தன. பட்டாளியன், கையில் பிடித்திருந்த சிவாங்கர் விழந்தது. அவன் உயிர் போய்க் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கைத் தில் அவன் தன் கையைத் தூக்க மூடியு மனவுக்குத் தூக்கி, அவனும் பலமாகக் கத்த மூடியு மனவுக்கு, "பாக்கிதான் சித்தவாதி!" என்று கத்தினான்.

புத்திரசாஸி!

சாமரம்

மோகன் படிப்பில் அவ்வளவு கெட்டிக்காரன் இல்லை. விட்டிலும் சரி, பள்ளிக்கூடத்திலும் சரி எவ் வோரும் அவனை முட்டாள் என்று அழைக்க ஆரம்பித் தனர். முட்டாள் என்று ஒருவன் பெயர் எடுக்க ஆரம் பித்த விட்டால் அப்படித் தான் உத்திரவாசி விடுமே.

இதற்கெதிர்த்துப்போல் அவன் எவ்வளவு சிரமப்பட்டுப் படித் தாலும் அவனுக்கு எதுவும் ழுனவில் ஏதுவதில்லை. அவன் தலி பனு எவ்வளவிலா சிரமப்பட்டு அவனுக்குப் பாடங்கள் சொல்லி வைத்தும் பிரயோகம் மிக்கமாம் போய்விட்டது. கடைசியில் முட்டாள் என்ற பெயர்தான் கைவிடாமலிற்று உபாத்திரபவ சீடமும் ழபயங்கலிட்டமும் தான் எப்படியாவது புத்திரசாஸி என்று பெயர் வாங்க வேண்டும் என்று மோகன் சொல்ப சிரமப்பட்டான்.

ஒரு நாள் மோகன் பள்ளியிலிருந்து தனியாக ழன வகுத்த துடன் விட்டுக்கு வந்து சொல்லுகுந்தான். அப்பொழுது அவன் பக்கத்தில் பாரிசா ஒரு பெரியவர் வந்து "அப்பா மோகன்! என் அழகியா?" என்று. மோகன் கூடவே "என்னை என்மோகும் முட்டாள் என்றுகொண்" என்று சொல்லி மேலே போ முடியாத து தோவென்று அழுது விட்டான்.

அந்தப் பெரியவருக்கு அவனைப் பங்கே சொல்பப் பாவமே இருத் தது. "அழாதே ழப்பா! என் சொல்லுகுதேபடி சொல். உன் விட்டிலுத் த எதிரே இருக்கும் பெரிய கோவில் மண்டபத்திற்கு இன்று இரவு போய்க் கூடியுனை வேண்டிக் கொண்டு, உன்தும் முடிந்த மட்டும் இவர்த்து 'மோகன், சி மகா புத்திரசாஸி' என்று சொல்லு. கூடவே ஒரு குரல் 'மோகன், சி மகா புத்திரசாஸி' என்று உன்னைச் சொல்லும். பிறகு படிப்பில் சி மகா சிபுனாகுக் ஆகிவிடுவாய். இதை பாரிட்டமும் சொல் லாதே" என்று கூறியிட்டும் போய்விட்டான். மோகனின் மூலம் ழவர்க்கத்தது.

அன்று இரவு அவன் கோவில் மண்டபத்திற்குப் போய் "மோகன், சி மகா புத்திரசாஸி!" என்றும். திருப்பி, "மோகன் சி மகா புத்திரசாஸி!" என்று ஒரு பெரிய குரல் கேட்டது. மோகனுக்குச் சந்தோஷம் தாங்கலில்லை, விட்டுக்கு ழடி விளக்கேற்றி வைத்த விட்டுப் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

ஒரு தாய் படித்த வுடனேயே அவனுக்கு ழன்ப பாடமாயி விட்டது. மோகன் புத்திரசாஸியாவெ ஆகிவிட்டான். திருசென்று இப்படித் தங்கள் மகன் புத்திர சாஸியாவதைக் கண்டு தாஷம் தகப்பனும் அவவு கூந்த சந்தேகவு ழண்டித்தார்கள். மோகனும் பள்ளிக் கூடத்தில் முதலில் தேற ஆரம்பித்த விட்டான். எல் வோரும் அவனைப் புத்திரசாஸி என்றே அழைத்தனர்.

"மோகனுக்கு, தான் மண்டபத்தில் கேட்டது எதி ரானி என்று தெரியவிட்டால் என்ன? அவன் இப்பொது உன்மையிமேலே புத்திரசாஸி.

8. புதன் பணித்தது!

புதன் மண்டபம் அமைதியாக இருந்தது. அரசர் மந்திரி பிரதானிகள் முதலியோர் மௌனமாக சிந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் குதுஸகர பொருள் மிகுந்த ஏமாற்றத்துடன் பார்த்துக் கொண்டனர். மதனம் மண்டபத்தில் அழிய துண்டிப்பார்த்தனர். அதிலிருந்து அறிபுத நித்திரைகள் அழகைப் பார்த்தனர். பொற்பாமை ஒன்று சொல்லி உருவமாக சிந்து கொண்டிருப்பது போலிருந்த அழகவல்லியைப் பார்த்தனர். அவன் அழகிய கண்களில் மூத்துப் போய் உருண்டு வந்து சிந்த கண்ணீர் துளியைப் பார்த்தனர். வட்டிய புருஷனைப் போல் வீராவேசமாக சிந்து கொண்டிருந்த வீர வேளிக் கோபமடைந்தார். அவன் கண்களில் மூகத்தில் துளியை வீர தெறுதலைக் கண்டனர். கோபம் தணிந்த செவ்வதிர்பாது நிறைந்தனர். சற்று முன்பு இத்திர சகல போவ வினாவை மதனம் மண்டபம் சொல்லி வந்த மௌன மண்டபமாக ஒளியிறந்து விளங்கியது.

அந்த மௌனத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு அமைதியைப் பிளந்த கொண்டு வீரவேளன் பேசினான். அரசரும் அழகவல்லியும் அவ்வு உழைந்த மந்திரி பிரதானிகள் எல்லாரும் ஆபவோடு அவன் முகத்தைப் பார்த்தனர்.

"அரசர்! என் கரகந்தவன், என் எடு எதிரிகள் கையில் சிக்கி கொண்டிருக்கிறது என் தந்தையார். அவர் தான் மாந்தரண்ட மன்னர் எதிரிகளின் குழிப்போல் கொல்லப்பட்டார். மாந்தரண்ட புரத்த மக்கள் அடிமையானால், விவந்துக காய் வாழுவிட்டனர். அவர் எழுதடப அடிமை விவங்க அறத்திரிய வேண்டும். மாந்தரண்ட புரத்தில் உதந்திரக் கொடி

பறக்கவேண்டும். அதற்காக என் தந்தை மாந்தரண்ட மன்னர் கையில் கொன்ற எனக்கு ஒரு கட்டிக் விட்டிருக்கிறார். அந்தக் கட்டிகையை, என் கடமையை கிடைவேற்றி விட்டுத்தான் அழகவல்லியைக் கல்வானம் செய்து கொள்ளுவேன். அதற்காக சிவன் எனக்கு ஒரு உதவி செய்ய வேண்டும்" என்று அழகவல்லியின் தந்தையைப் பார்த்துக் கேட்டார் வீரவேளன்.

இதைக் கேட்டதும் அரசர் நமம் மலர்ந்தது. அழகவல்லியை ஆசைதம் தாங்கிவிடும். சாஜு கையினர் மிகுந்த குதாசைத்துடன் "வீரவேளன் வாழ்க!" "அரசர் வாழ்க!" என்று சொல்கிறார்கள். அரசர் வீரவேளன் முன் வந்து, "வீரவேளா! என்னும் ஆக வேண்டிய உதவி எதற்காக இருந்தாலும் கேள். கட்டாயம் செய்கிறேன்" என்று.

வீரவேளன் தான் கரகந்தத்துக்குப் போகவந்தபடி அங்கு சேர்வ வட்டானமும் பொருத்திய சாஜுமுமாரியுடன் வரவேண்டும் என்று எழுதிவிருந்ததையும் அந்த சாஜுமுமாரியைத் தேடித் கொண்டு வந்ததையும் விவரமாக எடுத்துக் கூறி "முதலில் நான் அழகவல்லியுடன் சென்று கரகந்தத்திலிருக்கும் செவ்வங்களை அடைவதும் என் தாய் கட்டிட மீட்கவும் என் தந்தையின் கட்டிகையை கிடைவேற்றவும் தாய்கள் உதவி செய்ய வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அரசர் சற்று போசித்தார். "வீரவேளா! இந்த உதவிதானா? கட்டாயம் செய்கிறேன். 4 அழகவல்லியுடன் முதலில் போ.

போய்ச் கரகந்தத்திற்குள் இருக்கும் செவ்வங்களை எடுத்துக் கொண்டு மாந்தரண்ட புரத்த எல்லைக்கு வெளியே இருக்கும் ஐயனா?

மாணவ

தேவியுக்கு வந்துவிடு. அந்த கா-
வன ந பண்டியன் காத்துக்கொண்டிரு-
கிறான். தேவன் ஆக வேண்டுகைத்
திறகு வந்ததுக் கொண்டுவரின்" என்று.

விஜயனுக்குக் கட்டிடமும் தாங்க
முடியவில்லை. தன்னுடைய அங்கையும்
கன்றியையும் காட்டுக்குத் தெரித்து
விட்டு அரதவம்ஸியை அழைத்துக்
கொண்டு சென்றிருந்தான். கெட்டுப்பதந்த
முன் சாஜாநாயகம் கூப்பிடுத்த எம்மா-
ருக்கும் வயக்கம் இல்லை. அவன்
புறங்கு வெளியில் வந்தான். அங்கு
அவனுக்காவே காத்திருந்த வெள்ளைக்
குதிரையின்மீது அரதவம்ஸியை ஏற்றி
விட்டுச் சென்றென்று தானும் தனி-
முகிச் சென்றான். காசுபாசியை வர-
வில்லின்று கொண்டுந்த காட்டுக்குத்
வயது கனகா வந்திடு மரணத்த
வந்தான். குதிரையின் கழுமாவத்தைப்
பிடித்து ஒரு கொடுத்துக் கொடுத்து
குதிரை சென்றிருந்து. முதலில் தனக்கு
கூடுகிற பாய்வுவியும் கொண்டு வர-
புடுத்துத் தன் கன்றியைத் தெரிவித்தான்.
அரதவம்ஸி தன் கம்புக்கு அறிதிறியை
கொடுத்து ஒரு மூன்றுபாசியைத்தான்.

மேற்காட்டியிடம் விடை கொண்டு
கொண்டிருந்தான். குதிரை வர-
வேக மிகு வேகமாகப் பறந்து
அந்த வெகுதந்தம் தாங்க முடியாத
அரதவம்ஸி விஜயனை இடம்
அணைத்துப் பிடித்துக் கொண்டான்.

விஜயனுடைய பூதம் காந்த
காங்க மானிகளில் விஜயனின்

காங்க தேவியின் மூலம் மூலம் பிட்டபாடி
கொண்டுக்கொண்டான். அவன் கண்களில்
கண்ணீர் கொண்டு கலிவெறுது. அதை
அவன் கருவியில் திறந்து விடா கொண்டு
கொண்டான். தான் விஜயனை காங்கு
கொண்டு கருவியில் பட்டத் தான்
கிடுத்து கிடுகிடுகிடு தன்னிடம்" என்று
கொண்டிருந்தான் விஜயன் காந்ததான்.

விஜயன் அரதவம்ஸியுடன் கொந்த
கொடுத்துப் பறந்தான்.

"என்ன! தேவி தான் புரிகிறது.
கவியன் கம்பு கம்பிபுரிகிறது. கிடுகிடு
கண்ணீர் கொடுத்தான் சாஜாநாயகம்
கொடுத்து விட்டு விட்டான்" என்று
கொண்டிருந்தான் விஜயன். அவன் காந்ததில்
கிடுத்து கண்களில்.

அரதவம்ஸியின் கண்களில் கிடுகியால்
கவன் காங்கி கிடுத்து காங்கித்தான்.

விஜயன் தாயாருக்கு கண்களில்
கொடுத்துக் காங்கி கொண்டு கவியன் கவன்
கவன் கவன் காங்கி காங்கி காங்கி
கொடுத்துக் காங்கி கொண்டு காங்கி
கவன் கவன் காங்கி காங்கி காங்கி
கொடுத்துக் காங்கி கொண்டு காங்கி

"அன்ன! அரதவம்ஸியுடன் கவன்
காங்கி கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டிருந்தான் விஜயன் காங்கி தான்.

விஜயன் அரதவம்ஸியுடன் காங்கி
காங்கி கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு

மாய மானிகளையும் பார்த்துப் பலரும் வியப்பும் திகைப்பும் அடைந்த வண்ணம் பிரசன்னனுடல் செங்குன்.

வீரசேனன் ஏதோ வேறி பிடித்தவன் மாதிரி சென்று கொண்டிருந்தான். கடைசியில் பூத உருவ மண்டபத்துக்கு வந்து விசுருன். கற்றுமுற்றும் பார்த்தான். தன் தந்தையின் சிலை அருகில் செங்குன். "அமுதவல்லி! இவர்தான் என் தந்தை" என்று சொன்னான். பிறகு அந்தச் சிலையின் முன் விழுந்து வணங்கினான். அமுதவல்லியும் வணங்கினாள். வீரசேனன் சிலை அருகில் செங்குன். அந்தச் சிலையின் இடையில் கீழாமான போர்வான் ஒன்று இருந்தது அதன் போர்வான் எழுந்தது தன் இடையில் கட்டிக் கொண்டான். அமுதவல்லியின் கையைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான். வீரசேனன் பூத உருவத்தக்கு எதிரில் வந்தான்.

ஒரு கணமேதான் அந்த இடத்தில் கின்றிருப்பான், ஏதோ பெரிய பவங்கரப் புயல் வீசுவது போல 'தோர' என்ற பேரிதர்தல் கேட்டது. அந்த மண்ட

பரம் அடி விழுந்துவிடுவது போல இருந்தது. அந்தப் பவங்கர பூத உருவச் சிலை கெதுவாகத் திரும்பியது. அந்த இடத்தில் இன்னும் சிறு மோட்டிச் செல்லுவதற்கு வசதியான படிசன் இருந்தன. அமுதவல்லியின் உடல் பவந்தால் கடுங்கிக் கொண்டிருந்தது. வீரசேனன் அவளை அணைத்துப் பிடித்துக் கொண்டான். அந்தப் படிசில் இறங்குவதற்கு அவனுக்கும் சொந்தம் பவமாகவே இருந்தது.

"வீரசேனா! என்ன போகிக் கொள்? உன் இடையில் இருக்கும் வான் அபரகத்தி வாய்த்தது. அதை எடுத்துக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு களங்கத்துக்குக் இறங்கு" என்று அவனுடைய உள் உணர்ச்சி அவனைத் தூண்டியது.

வீரசேனன் இடையிலிருந்த வானை கருவிக் கையில் பிடித்துக் கொண்டான். இன்னொரு கையால் அமுதவல்லியை அணைத்துக் கொண்டான். படிசில் மெதுவாகச் காலை ஊன்றி இறங்கினான். அமுதவல்லி "அ!" என்று அவறினாள். வீரசேனன் திரும்பிட்டான். பிறகு அவனைத் தேற்றி

குய்யு காற்றாடிவான் தூங்கலும் கெட்டு
கிடக்கின்றன. குழிவோருவான் தூங்கி
மேமேயே விரல் வைத்து அவரவர்கள்
காற்றாடி எது என்னு கண்டு பிடிக்கின்.

விட்டுப் பார்த்தான். ஒரு பெரிய பாய்பு
படுத்தித் திடப்பத போல அந்தப் படி
யின் கைப் பிடிவைச் சென்றிருந்தான்.
அதைப் பார்த்தத்தான் அருவங்கி
பார்த்த விட்டான்.

அந்தப்படியில் கொஞ்ச தூரம் இறங்கிச்
சென்றதும் 'ஓம், ஓம்' என்று பங்காச்
சத்தம் கேட்டது. ஒரு வானப்படி ஒன்று
தெரிந்தது. அதற்கு இரு பக்கத்திலும்
துவார பாலங்கள் போல இரண்டு புத
ணங்களின் சிலகன் இருந்தன. அது
கடைய ஒரு கையில் அகலாத நீப் பந்தம்
ஒன்று எரிந்து கொண்டிருந்தது. வெகுநேர
கையில் அது மாடுகளை பகலிடுவதற்கு
உபயோகப்பார்களை அது போன்ற
கொடுவான் ஒன்றைத் தாக்கிப் பிடித்திருந்
தது. அந்தப் பங்கா தாண்டை உருவத்
தைப் பார்த்து எப்படித்தான் வீரனோன்
பலப் படாமல் சென்றிருக்கிறார்!

கைப்பி பங்கு வந்ததும் அங்கு பலம்
தரமாக வானை நீட்டிச் கொண்டிருந்த
பாப்பின் தலைவில் பண்படாமல் காளை
வாழ்வி சீங்குன். கையிலிருந்த சத்திவைத்
தாக்கிப் பிடித்து அண்ணாது பார்த்தான்.
'நாற்றா! நாற்றா! நாற்றா!' என்று
அந்தச் சங்காமே கெட்டும்படி
இடியோரை போலப் பலங்காமாக செறித்
துக்கொண்டு ஒரு பூதம் சீந்து சென்
டிருந்தது. அந்தச் சீசிப்புச் சத்தத்தைக்
கேட்டு வீரனோன் கெட்டுக்கொண்டான்.
அருவங்கி வானம் அருகிலேயே அவர்
வந்த சில போல சீந்து விட்டான்.

வீரனோன் தன் கைகளைத் தன் கைகள்
வரவாழ்த்தித் கொண்டு கைகளை அவை
விழித்துப் பார்த்தான். போக்குடல்
களைச் சற்றிக் கொண்டு ஒரு பங்கா
சீப்பம் படமெடுத்துக் கொண்டிருந்தது

அந்தப் போர் குடங்களில்
வரவாழ்த்தித் குவித்து வைத்
திருந்தன. அங்கு ஒரு உடை
வான் இருந்தது. அத்துடன்
இந்தும் ஏதாவது நங்க
வானங்கள் வேறு குவித்து
கிடந்தன. அதற்கு மேலே
தான் பங்காமாகச் செறித்த
அந்த பூதம் தன் கோர் உரு
வத்துடன் உறிய கைகளுடன்
ஒருதாய் குழித்ததைப் காப்
பாற்றுவது போல அந்தப்
போர் குடங்களையும் செவ்வத்
தையும் காத்துக் கொண்டிருந்
தது. இரு பக்கங்களிலும்
கொடிய சிறப் பாய்புகளும்,
மண்கட ஓட்டிகளுவான
குளோபர் விளக்குகளும்
பங்காச் சோற்றத்துடன்
கொட்டிக் கொண்டிருந்தன.

வீரனோன் தாக்கிப் பிடித்த அந்த
வான் அந்தப் போர்குடத்தை வெகுந்
கெட்டது. 'புன்' என்று சீறும் சத்தம்
கேட்டது. 'கை'கெட்டு சீங்குன்.

கை சீப்பம் ஒன்று படமெடுத்துக்
கொண்டு அவனைக் கடிக்க வந்தது. அதை
கட்கெட்டும் செவ்வாமைத் தன் துடை
வானம் ஒரே வெட்டித் வெட்டிக்
கொண்டது. சீங்கும் 'உன்...ன்...' என்று
பங்காமாகச் சீறும் சத்தம்
கேட்டது. சீறித்து பார்த்தான். மலிபோ
லிருக்க அந்தப் பூதம் அவனை கோடி
மெதுவாக உந்தது. வீரனோன் சத்தம்
பலப்படாமல் அந்தப் பங்காச் சீறத்ததை
உற்றுப் பார்த்தான்.

"ஓ, காளை! இந்தப் போர்குடங்
களைத் தொட்டால் உன்னை கைக்கெட்
கொண்டு விடுவான்" என்று உறிக்
கொண்டே அவன் கெட்டதைப் பிடித்து
கொள்ளத் தன் உறிய கைகளையுடைய
கைகளை நீட்டியது.

வீரனோன் அவரை வந்தவம்போலத்
தன் பலம் அந்தனையும் உபயோகப்
படுத்தித் தன் கெட்டதை வெளிக் கந்த
பூதத்தின் கையை வெட்டினான். அடுத்த
கைப் பூதமே பிளந்த விடுவது போல்
'படா!' என்று ஒரு சத்தம் கேட்டது.
அவர் கையை இரண்டாக முறித்து விட்
டது. மண்படம் முழுவதும் ஒரே புதை
மலமாக இருந்தது. புதை அடங்கிவதும்
வீரனோன் உன்னைத் துடைத்துக்
கொண்டு பார்த்தான். அந்தப் பங்காச்
பூதம் பகலிடு தன் கையடியில் கிடப்ப
தைக் கண்டான். அடுத்த கைம் அந்தப்
பங்காச் பூத உருவம் மறைந்தது. அழகிய
பெண் ஒருத்தி அவன் எதிரே கைகெட்டி
சீந்து கொண்டிருந்தான். (தொடரும்)

14 நாட்களில் நீங்களும் அழகிய சருமத்தை அடையலாம் என்று டாக்டர்கள் நிரூபிக்கின்றனர்

பாஸிலிக் அழகுத்திட்டம் வெவ்வேறு அலகுகள்
வெவ்வேறு சருமத்தை உடைய 1418 மாதிரிகளிடம்
உபயோகிக்கப்பட்டு பரிசோதிக்கப்பட்டது. 14 நாட்
களில் மூன்று பேர்களில் இருவர் அழகிய சருமத்
தைப் பெற்றனர்.

தங்கள் செய்பவையெல்லாம் இயங்குதலும், பாஸி
லிக் பேஸ்பால் உங்கள் மூத்தவர்களுக்கும்,
உங்கள் அடர்த்தியான துறையை உங்கள் சருமத்தின்
மேல் வைத்து 50 விநாடிகள் தேயுங்கள், பிறகு
அமைப்புகள். ஒரு நாட்க்கு 3 வேளை அதன் 14 நாட்
கள் இயங்கு செயலுங்கள். சேதக்கண்ட சருமமான
தங்களைக் கவனிப்பீர்கள் :

- புதிய, பிரகாசமும் நிறம்!
- குறைந்த தேய்ப்பு!
- அதிக மிருதுவத்தனமும், மறு
மறுப்பு—உலர்ந்த சருமத்திற்கும்!
- தங்கி நீங்கும் புதிய
புடிப்பதில் மாலை,
- நீடித்து உறழ்ப்பது.

சோப்பு மட்டுமே—ஒர் அழகு சாதனம்!

போனோமின்ட்

பேது மிட்டா
யிக்கு ஜே!

திவ்லியமான பப்ரி
ன்ட் மிட்டாய் போல்
கவையுள்ளது. அநி
னுள்ள மருத்து சத்து

ககள் உமிழ்ந்தோடு கலந்து உதர கோசங்களில் சேர்
கின்றன. இது மலபேக்கை செம்மையாக எளிதில் கரி
ப்படுத்துகிறது.

செவ்வக மாகனத்துக்கு அற்பகை எழுந்திகள் :
மெஸர்ஸ். ஒரீஜண்டல் மர்க்கண்டைல் ஏஜன்ஸி
99-ஆ அசமண்க்காரத் தெரு : : மதுரை - 1

சு ரா.வீ.வ

இதே விதமாக எழுந்ததும் ஏன் உடல் தளர்ந்தது? எப்படித் தளர்வுற்றது. அப்படித் தளர்வுற்றதையும் எத்தனைத் திசைகளில் தட்டி விட்டோம். "ஐ! குழந்தைகள் தான் தலையைப் பற்றி இப்படிச் செய்தார்கள் என்பதைச் சொல்லுமா? ஆனால் இன்னும் உடல் தளர்ந்துத் தலையெழும்பியதில்லை. இப்போதெல்லாம் உடல் தளர்வு இப்படிப் பெருந்தலையெழும்பும்" என்று உடல் இப்போதில் எத்தனைகள் ஏன் உடல் தளர்ந்து விட்டது.

“உன் சரீரத்தின் எல்லா உறுதிகள் இருக்க வேண்டும்” என்று என் காதலன் பாரீசு சொல்லுது போலிருக்கு. அம்மாவதான்; அடுத்த நல்ல காதலன் என்ஜன் காதலன் போன்ற சத்தம் தூக்கத்தில் தொடங்குது. ஆனால் நேரக்கூட ஏதாவதொன்று முன்னாலே சொல்லி விட்டது போலத் துடிக்கிறது.

தேயிப் பண்டி ஐயத் தொடங்கியது. கண்டி
கன், மோட்டாகன், கண்டித், அது, தெரு,
வீடு, கவர், கண்டித், அது, கண்டித்,
கண்டித் மிதக்கும் பண்டித் கண்டித். ஐயத்
தொடங்கி. மோட்டாகன், கண்டித், கண்டித்
கண்டித் மோட்டாகன் தொடங்கி. அது
கண்டித், வீடு, அது, கண்டித், கண்டித்
கண்டித் கண்டித் கண்டித் கண்டித்
கண்டித் -- கண்டித், கண்டித் கண்டித்
கண்டித்.

அதற்குள் உரோடா, "சனக்து பிள்ளை வயதில்
பெரிய கவித்தியாகி விட்டதை விட்டதா? உனது
நடிக் கவனம் வயதில் தென்படும்" குறையு - பதிலி

செந்திரன் பழையபடி கல்புகழ் கடலில்
 நோக்கி நிற்கத் தொடங்கின. கங்காநல்
 காந்திலி சிவனவர் போல நின்ற பட்டினம்.
 தெருவில் கடற்குள் நான் வந்தேன் இவ்விரட்ட
 நடக்க உருக்குமணி.

[illegible]

தான் படுக்கையில் போய் உட்காந்தது சொல்லி, "கமலா!" என்று சொல்லி, என் உள் வத்திலே சொல்லி முடிவாக வந்ததில் உண்டாகிறது. என் குரலை மாதிரி கிட்டது, என் உள்வந்து கண்ணாடிகளை என் கண்ணால் பிடித்தேன். பங்கிட்டுக்கே போனதும். அம்ம ஒன்று போகு அலுவலரும், புகை குடிக்கு உள்வந்து என்வரை ஒரே ஆட்டமாக ஆகன், கமலா கண்களில் உள்வந்து கிட்டிக் கிட்டித்தான் என்று சொல்லி வந்தது. ஆனால் அவன் வந்த மிரிப்பை அடக்கக்கொண்டு தன் கண்ணால் முதலாவது பங்கிட்டுக்கொண்டு விடுத்தபடி அப்போது பிடித்தான். அவன் அந்த மென்மையானதான அல்லது ஒரேத்தே வெளியே பிடித்தான் என்று என்வரை சொல்லி முடிவாகது. என் ஒரேத்தே ஆகித்தேன். என்வரை கமலா கண்ணால் பிடித்தேன்.

[illegible]

கனடாவில் தனது அறங்காவலாகிய
பெயர்ந்த கனடா பரிசுத்தமாய் பங்கிட்டு
பரிசுத்த. "குடிமகன் குடிமகன் தன்
தன் தன் அறங்காவலாகிய" என்று
கனடாவில்.

“வரலாட்டால் உலகம் உருவானது” என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் சொல்வதை வரலாற்றுக்கு சொல்லிச் சொல்கிறேன்.

“எனது உயர்வு எழும்புநிலை எந்த
தரமே சென்றிருக்க! உருவநிலை எந்த
உயர்வு எழுந்திருக்க! உயர்வு எழும்
வெள்ளம்!” என்று உயர்வுசென்ற சித்த
வரகு: அவர் சென்ற, மனம் சென்ற
குந்தியின் — மெய்யின் உயர்வு உயர்வு
சென்றிருந்திருக்க! எந்த நிலை உயர்வு,
எந்த எந்த உயர்வு உயர்வு உயர்வு உயர்வு
என்றது.

இந்த வசத்தையாகக் கேட்டதில் என்
வங்கமேதிரை சூழ்நிலையில் புகழ்பெற்ற
வருவன் 'மேலம்' என்ற புகழைப் பெற்றான்.

“என்னை நேர்மையும் உண்மை நேர்மையும்” என்ற நேர்மையும் உண்மை நேர்மையும் நேர்மையும்.

“என்ன ஆனால் உபயோகத்தா என்ன? அம்மாவப்படுதெனக் கண்டதானே” என்ற சொல்லிவிட்டுக் கீழ்த்தேரம் வரை எங்காவே டாக்குக் கொண்டிருந்தான். சிறகு அடி ஆரம்பித்த லிட்டாடா. எவ்வளவு அழகாக இருந்தது. அந்த அழகானவையும் பின்புறமாகக் காணாதது போல உபயோகம் என்ற கருத்தை எழுந்தது. டாக்குடன் என்ன சிறந்த மாதிரித் திட்டம் வரக்கு உடல் பண்ணும் உதவியளித்தது. இது தடவை விவரத்து விருத்தியை லிட்டாடா.

“மனம்: இது அழகாகவும் உயர்ந்ததும்
என்பது அறிதல்” என்பதாவது, இரண்டோ
குறியிலே மனம் உயர்ந்த விடையாக, என்ம”
என்ற பொருள்.

“*Wah wah wah*”

“அப்பாதுவாருக்கு என்ன?”

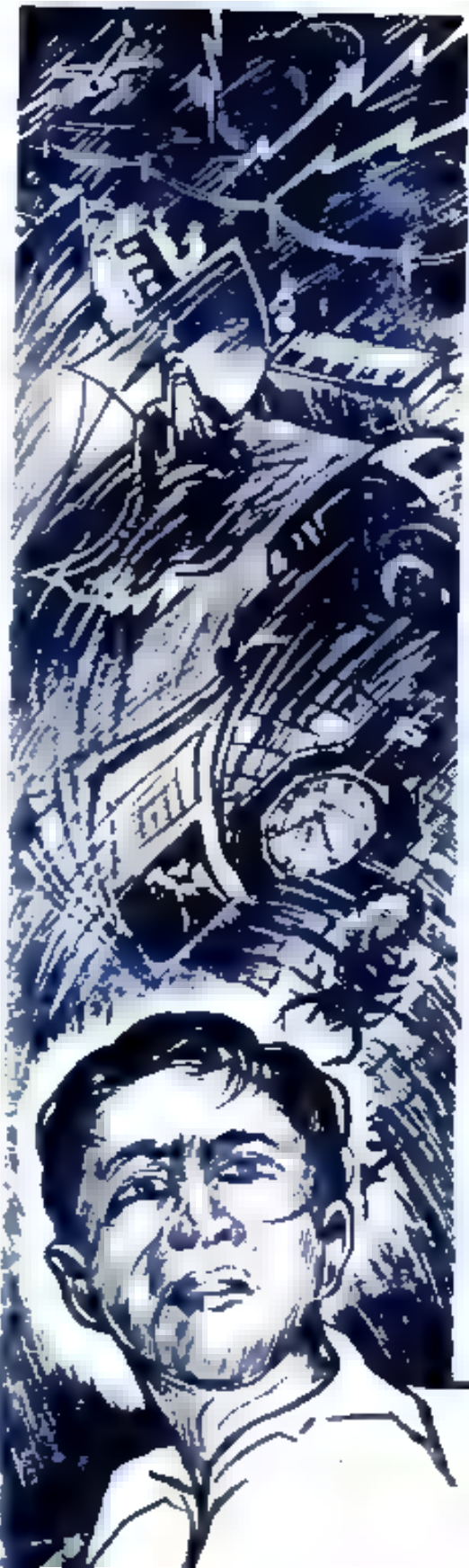
"உலகம் உன் கைகளில்!"

"மேலும், 'புரணம்' என்றும்"

“...நீர் உருவம் எடுத்ததால்...”
என்ற சொல்லிலிருந்து அவர் “காலம்” என்று
தொடங்கினார்.

"மங்கையழகு! மங்கை விழைபு! இம்
மங்கை! மங்கையழகு! மங்கையழகு! மங்கையழகு!
மங்கையழகு! மங்கையழகு! மங்கையழகு!" என்று
சொல்லித் தந்தார்.

“காத்திரிப் பள்ளி விளம். அங்கு
மேயில் மயில்களால் மூடியிருக்கின்ற

மணித் தந்தையும் இருந்தது. 'கிங்காரை' வந்துவிட்டிருக்கிறார்களே!' என்று மணிமாரப் பொழுதும் போலக் கணவன் திறந்து விட்டு விடுவான். இருட்டா யிருந்தாலும் அவன் 'கடகட' என்று உங்களை வந்தறிவிப்பான். உங்களைப் போலவே அவனுடைய கணவரும் இருந்தான் என்று. அதற்குமேல் ஒன்றும் சொல்லாமல் அவன் வந்து வந்த உங்களைச் சித்திக்கிறான்.

"எதி அப்பதம் என்ன ஆகுது?" என்று
நான் அவன் அடக்கமடைந்தேன் கேட்டேன்.
"என்ன ஆகுது?" என்று அவரும் சிரித்துச்
கொண்டு போனார்.

“எனக்கு நீ சொன்னதை ஏதாவது புரிந்ததாயோ? நீ சொன்னதெல்லாம் ஒரு அறிவுரைதான் இருக்கிறது. உன் புத்தி என்னைவதும் புறமோர் போய்விட்டதா, என்ன? உன்னைப் பிடிக்கவேண்டுமென்று குடித்தனம் செய்தால் அது அறிவை மயத்திலும் பிடித்தல் மூலமாக ஏதாவது வேண்டியதைத்?” என்று அவர் சொல்லத்தான் சொன்னான்.

"...a tranyg ydd Gerdwysdwrch mŷ
eiddoedd hysgus, wedi Gerdwysd
Gai. Gfawr!"

“சோழநகரோ, கோப்பத்தூ”
 “உடனிடப் பதத்துப் பதத்து வந்த
 எத்தன நகரங் கென்றப் திருப்பி வந்து
 விடுவோ என்று சொன்னோம்! இப்பொழுது
 நகரங் கொன்றிடுகின்றோம், வந்து விடுவர்
 வாரத்தும் என்று எண்ணினோம், ஆனால்
 சீக்கன் வருகிற வழியாக இல்லை. சீக்கன்
 போவதும் குழந்தைகளின் குரல்பாட்டித் தலை
 வாசல் பின்பு, என்னும் புடைய தடுத்தித்
 கொண்டு துரையின் விட்டோம். சீக்கன் வர
 வியல்லை கொஞ்ச கொஞ்சத் தெய்வம் வந்து
 விட மட்டிக்கொண்ட என்று எண்ணினோம்,
 சீக்கன் போகாதுக்குப் பால் புட்டிக்கின்றது
 உயிரை குழந்தைகளைத் தெய்வம் வரப்பாரும்
 போட்டோம். வளக்கு மர அகாத்து எத்
 தனியோ வாயினவாடு விட்டது ஆகவே,
 வள மட்ட ஆய்வித்தோம். ஆனால் இத்தத்
 குழக்குக் காலமும் ஒரு வாய்ப் செய்ய
 விட்டபொழுது”

"அப்பே, விஷயத்தைச் சொல்லாமல் உத்தரவிடத்து எத்தனாக விண் பேச்சுப் பேசுகிறாய்!" என்று கான் கடுமில் குறுக்கிட்டேன்.

[illegible]

வாடகைத் தொகுப்புகள் இல்லாத
வாடகைத் தொகுப்புகள்.

“இதற்குள் நம்மவன் கவிதைத் தூதன் கற்றியதாலும், பொருள் 45 வரகு ஓசை புதுவகைய புதுவகையதாலும் அடி ஆய்ந்தது விட்டதான். பதி லாட்டிலும் அடிகள் எழுதிச் சாத்திப் போய்விட்டது. மறுபிலை ஒரு பெண். இரு பக்கத்திலும் இதற்கு வாயடை — எவ்வாறு சொல்லு வான்? கற்றிச்சொன்னது அடி ஆய்ந்தது விட்டது. அந்த நிலை என் மான் என்பது யிதற்கும்! தன்மையன் கவிதை போதி கடைத்தது சொன்னது விட்டதான் என்ன என்று உட ஆதிரை ஆதிதான் யந்தது. நிலை விட்டது இருந்து சொல்லும் குறிஞ்சை கவிதை பாதித்துச் சொன்னதன் எவ்வளவு இவை என்ன கவிதைத் தூதர்திருப்போ! உட்கண் பெண்மணிக்கு கவிதைப் பதிச்சொன்னது உத்தம. அந்த ஒருமதான்! உட்கு மேலேயுடைய தென் னாய் என்னவோ உட்கு விட்டது!” என்று

"ஐயோ, பாவம்! உனக்கு எத்தனை கஷ்டம்!"
என்று அவர்பேற்றோவர்.

“மேற்பேட்டை, உ. த. க. பஞ்சாத்தாயம்! இத்த அமைப்பதற்கு மத்தியேந்தாக பத கத்த மட்டு ஸெரஸாஸிப் மட்டி. நம் மரட்டுப் பெண்ணிடம் வண்டி போட்டுக்கொண்டு வண்டிப் பைசைப் பத்திக்குற கத வத்தி ரேசத்தாக. வண்டிப் அதுதாயம் கட்டி. மேற்பேட்டை இது வண்டிக்கு திட்டி ரேச கொடு. கத்த ‘காசு ரேசா வண்டி குத்தி மத்த கத்திப் பிப்பேறியது.

“முடிவாதம்” “குப்பை, முதுகை எழுந்த உதையபோழுது உங்கள் நினைவு வந்தது. நீங்கள் மட்டும் அப்போழுது இப்போய்நீதான். இந்தக் கேட்டார்கள் உங்கள் நினைவில் வந்த பையனாக பார்த்திருப்பீர்கள். உங்கள் நினைவு வந்தபோழுது நான் யாருடைய கைகளில் மூலி அடித்தது. நீங்கள் நான் வந்து விட்ட பின்னாலும்” என்று ஒட்டியும் வந்து வந்ததெனவ திறந்தேன். இருப்பில் நீங்கள் நான் வந்திருக்கீ ரெனவ அந்த வேறு யாருவது வந்திருக்கீ ரெனவ என்று அடையாளம் தரும் சொன்ன முடிவாதம், அந்த படைக்கும் உங்கள் கடைக்கும் சொல்லுக, வித்தியாசம் தெரியவில்லை. அவன் சொல்பதே உத்தம உதைய சொல்பதே உதைய சொல்வது இருக்க.”

"அன்புதான்" என்ற கேட்டுடன் விடைபட்டான்.

[illegible]

தாலும் டாக்டர் கோண்ட மட்டும் காண்பர்
பிடித்துத் திரைநாடகத்தான் ஞாபகம். ஆனால்
காணில் என வலுத்ததும் ஏனோ தெரியவில்லை.
கொஞ்சம் பாயாஸ் இருந்தது. அங்கிருந்து
புத்தி உடனே திரை நடிப்பு இல்லை. என் எவியை,
'கிங்கம் இல்லை' என்பதைச் சொல்லிவிட்டது!

"உடல் எடுக்குமேயு. சை காணத்தின்
என்னுடைய தேக்கம் சொல்லி விட்டது
பொன்ற உணர்ச்சியைத் தட்டிக்கொண்டேன்.
என்னதான் சொல்ல? வேட்டை, மானம்,
குடி, சொந்த பங்குமே சொத்து விட்டன,
அப்பறம் எப்படித் தாக்கு விட்டுக்குள்ளே
வந்தேனோ. தெரியாது! பக்கத்தில்தான் சிந்து
கொண்டிருந்தான் பெரியவன். 'இது அப்பா
இல்லை', அம்மா! என்று சொல்லுது.

"பாவம்! அந்த மனுஷன், 'கிந்தனை
வந்திருந்தான் என்று சொல்லுங்கள்!' என்று
சொல்லிவிட்டு லாப் திறக்காயம் வெளியே
போய் விட்டான். என்ன அவமானம்! என்று
அவமானம்! எக்கனடி படுக்கையிலேயே
சொத்து விட்டான் போனிருக்கிறது, அவன்
யாரோ, எவரோ! பன் லாப இப்படி சொல்
லாம் பாவமேனாம்!" என்று வலு தங்கித்
தானே நினைத்துக்கொண்டான். அவன் என்
னில் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

எல்லா விஷயத்தையும் கேட்ட பிறகு
எனக்கு ஒரேயடியாகச் சென்று வந்தது.
"ஒகோ! இத்தனைக்கு முந்தைய, 'அப்பா
காண்பர் பிடித்துக் கொடுத்து விட்டான்!
என்று சொல்லிச் சொல்புத்தான்! சை,
அதற்குள் ஒன்றும் போனது பன்னாதி!
என்று அவனுடைய காண்பர் பிடித்துக்
கொடுத்து விட்டாயோ, இப்போது! சை
வேனாம்! இல்லாவிட்டால் அந்த தண்ட
னைவராக அன்னைவராக அதுபவித்திருக்க
வேண்டும்!" என்றான்.

"அந்த எப்படிதான் நினைத்தான் சென்று
வருவதை. அவமானத்தை நினைத்தான் அழகை
வருவதை!" என்று வலு.

"பாவமேனாம், இப்போது! எப்படிதான்
உடம்பு உண்டு, கிந்தனை ஒன்றும் அவன்
விட்டுப் பாயம் இல்லை. என்னிடம் படித்த
பையன் தான் அவன். அந்தவருக்கு ஒரேயன்
பேர் வந்திருந்தானே, அவனேதான்!"

"அப்படியே! கிங்கம், 'வாரோ வந்தேனோ'
என்றவன் அந்தவருக்குச் சொல்லிக்கொண்டான்!"

"ஆமாம். அவன் இப்போதுதான் உபாதி
திரையிட்டு வந்து. என் திரைப்படம் இருந்த
பொழுது என் விட்டோடு ஒரு பையன்
இருந்தானே. அவன்தான் இவன்! உடன்கூடப்
போய் விட்டானேயோ! என் விட்டோடு வராத
துக்கு ஒருவன் வராத எப்போது எப்போதிடில்
கொண்டிருக்கிறான்!" அவனேதான் தான்
இவன்! கொண்டுக்கொண்டான்! உட்கார்
மாமி! என் தட்டிக்கொண்டிருக்கக் கூப்பிட்டு
வானே! இப்போதுதான் கொண்டு வந்தான்!"

"ஆமாம். அவனுக்குச் 'சொல்லு' என்று
பெயர் வைத்தோ!"

"ஆமாம். ஆமாம். அவன்தான்! குழந்தை
பெயர் சொல்லத்தான். என் 'சொல்லு, சொல்லு'
என்று கூப்பிட்டி வந்தோன்."

"எனக்குக் கிந்தனை என்று சொன்ன
பொழுது ஒன்றும் பாயவில்லை. அவன்தான்!"

அப்பா:—அப்பா, இங்கே பன்
சித்பதற்காகப் போக்கு போட்டிருக்
கிறது. ஆனால் ஒரு பன் கூட
நிதிக் காட்டேன் எங்கிறதே!

அப்பா (சரிசொல்லுடன்):—
ஆமாம். பன் இங்கே நிதிக் கொடுத்து.
ஆனால் மனிதர்கள் ம'ளும் எப்போது
நின்று கொண்டு இருப்பார்கள்!

இருந்தாலும் இப்பொழுது பத்திரம் பெரி
வன் ஆகிவிட்டான்! என் அப்படிச் சொல்
தற்கு என்ன என்ன விருப்பமேனாம், என்
டாக்டர்! அப்படியே! பன் இருந்தாலும்
என் சொத்து தனிக்குட வந்திருக்கிறது."

"ஒன்றும் பாவமேனாம், வந்திருப்பானே!
என் அவனுக்குக் குடி குடுவின் மகிழ்
தான் பிடிபடும்! தெரிந்தான்!" என்று வலு
என் சமாதானம் படுத்தினான்.

"தேவரதாம்! எப்பொழுதும் இதேபா
வராதான்! எத்தனைபேர் என் ஆகிவிட்டது.
இருந்தாலும் அந்த எப்படி நினைத்துக்
கொண்ட மானத்தை என் பையன் சொல்வதை!
என் என் சொல்லுதான் அந்த விஷயம்
பாத்தது விட்டு அந்தவன் காட்டேன்
எங்கிறதே!" என்று வலு.

"என்னவோ! என் தந்தை அந்த எப்படி
விஷயம் பிடிபடாதான் உற்பட்டது!"

"என் பிடிபடாதான்!"

"ஒரு பிடிபடாதான் உற்பட்டது. அதற்கு
மேல் உட்கார் கொண்டு!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"என்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

"சொல்லுக்கொண்டான்!"

குண்டனைக்குப் பரிசு

டி. ஆர். குருஸ்வாமி

மீய்மீய் ஒரே உடம்பம் ஊசல் போரீக்குத் திருமீழா. ஏழை, பணக்காரர் அனைவரும் சேல் அரைக்கக் கூடியிருந் தார்கள். வருஷத்துக்கு ஒரு நாள்! போ ரீக்கு மாவின்னு ஏற்றுவதற்காகப் பாடா யில் சீண்ட காட்களாகப் பந்திரப்படுத்தி வைத்திருந்த செங்கல் கூடையில் கொட்டி எடுத்துக் கொண்டு மீய்மீய் கூடியிருந் தார்கள்.

"இந்தா, அம்மா! 'பர்மிட்டு' இருக் குதா!" என்று கேட்டார் மீல் கணக்குப் பிள்ளை சதாசிவம்.

"பர்மிட்டுக்கு என்னு சாமி?"

"அதான் அம்மா, சென்று குத்தவதற் குச் சிட்டு! அது இருந்தால் செங்க ளுக்கு. இல்லா விட்டால் தூக்கித் கொண்டு கட!" என்று கண்டிப்பாக உத் தரிட்டார் சதாசிவம்.

"என்னு சாமி பண்ணுறேது? ஊசிலே !ருமீழா. அதற்காக சாறுபடி செங்கல் அரைக்கக் கொண்டு வந்தால்...சாங்கல் என்ன மிரகதாரகங்கா, சீண்டபுயம் காட்டாடபுயம் வாக்க! இவ்வதற்கு ஒரு பொறுது சீங்க மனச வெங்கத்தான் ஆனாம்..." என்றனர் மீய்மீய் கூடி யிருந்த பெண்கள்.

"காஸ் என்ன அம்மா பண்ணுறேது? ரோலில் ஆபீஸ் புதிச. சீது வயசாம். இனக்கின்ற பலமதிராது. நிடென்று சோதனைக்கு வந்த விட்டால் உன் செங் ளும் போகும்; என் தொழிலும் போய்

வீடும்" என்று தன் பிரமத்தைச் சொன் றார் சதாசிவம்.

"சீங்கல் என்ன செய்கிறோ, தெரி யாது! இந்தத் திருமீழாவுக்கு சீங்கல் அரைத்துக் கொடுத்தாவதான் மாவின்னு. இன்னாவிட்டால்....."

சதாசிவத்தின் சீர்குமை தம்மசங்கடமாடி விட்டது. அந்த ஊர்ப்பேடாசி, முகாசத்தி வாய்த் தெய்வம். அது பந்து வருஷத் துக்கு ஒரு முகாததான் வெளியில் பவனி வரும். அப்படி வீழா கடக்கும் காட்களில் ஊசிலுள்ளவர்கள் மாவின்னு ஏற்றுவது வழக்கம். அது கடி காரணமாக சின்று விட்டால்.....?

இந்த எண்ணம் சதாசிவத்தினுடைய உணரத்தியே நினைவு உண்டு பண்ணியது.

ஆளுதல் ரோலில் ஆபீசரோ புதிச! லுணம் எப்படியோ? நிடென்று சோத னைக்கு வந்தால்...? மீல் 'பிராஸிடிபுட்' செய்ப்பட்டு விடும். சதாசிவத்துக்கு வேலை போவதோடு மட்டும் அவ்வ; கெறக்கே கஷ்டப்பெட்டாலும் படலாம். அப்படி கேட்டு விட்டால்.....? விட்டும் உன்ன அவர் மனைவியின் கதி? கவ்வானத் துக்குக் காத்ததிற்கும் மகனின் சீர்குமை...!

சதாசிவம் எத்தனையோ உத்திரை கங்கல் லாந்த் ஓய்வுபெற்றவர். ஒரே ஒரு விட்டபடத் தவிர அவருக்கு ஆஸ்தி. பூன் நிதி ஒன்ற ஒன்றுமே கிடையாது. ஆகவே, வயதான காலத்தில் குடும்ப பாசத்தை ஓரளவு சரிச் சுட்டுவதற்காக அவர் அந்த மீய்மீய் காற்பது ரூபாய்க்குக் கணக்

சூப் பிண்டியாக அயர்ந்தார். சாமான்கள் பார்க்க விலை, குதிரைவிலை விற்கும் இந்த நாளில், அந்த காற்பது ரூபாய்கள் அங்கு கிடைய ரூபாய் செலவுக்குப் போதவில்லை. மகன் வளநாட்டின் கல்வாணத்தைப் பற்றி அவர் எப்படி என்ன முடிபு?

சதாசிவம் இந்தனை கட்டக்கனின் காரணமாகத்தானே என்னவோ, தெய்வத்தினிடம் விசுவ பத்தி கொண்டிருக்கிறார். மனித உதவி புகளின்வாயிலிருந்து கையில் தெய்வத்தானே உதவி செய்ய முடியுமா? அதிலும், அந்தப் பிரகார அவருடைய குல தெய்வம், ஒவ்வொரு குலமும் அந்தக் கோவிலுக்குப் போய் விட்டுத்தான் அவர் மிக்குக்குப் போவார்.

அந்தத் தெய்வத்துக்குத் திருவிழா. எவ்வாறும் அசிரிக்கு அவதார கப்பித் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதவிய் குத்திப் புடைக்க வரவில்லை. மிக வந்த பிறகு மரக்குந்தானின் மகிழ்ச்சியைப் பிடித்தன. உலக்கைகள் ஓடித்து அடுப்பு எரிக்கப் பட்டு விட்டன. இதை என்னவோ சதாசிவம் மேலும் போகவே செய்கிற விட்டு விட்டு 'மாமன' வென்று சிட்டுப் போட ஆரம்பித்த விட்டார்.

அவ்வளவுதான்! மேலானவர்கள் கத்தி ஏகக் கணபரம். "சாமி, சாது மரக் காய்..." "எட்டு மரக்காய்களுக்குச் சிட்டுக் கொடு, சாமி!" "பதக்கு கொடுத்து என்ன ஆகுது சாமி!" என்று அவதார கத்திலும் ஏகக் கூச்சம்!

"என்ன ஐயா, சித்திரம் எங்கே? எடுப்! இந்த கொடுத்துக்கொண்ட பரிசுட்டு இருக்கிறதா?" என்று உதவி தேவனின் ஆயிரம் தன் மேலானக்கு அருகில் வந்து வேட்கும் வகையிலே ஆயிரம் வந்ததைக் கவனிச்சாமலே சிட்டுப் போட்டுக் கொடுத்த கொண்டிருந்தார் சதாசிவம்.

தேவனின் ஆயிரம் வந்தக் குரல்கள் கேட்டுத் தனி சிவந்த அவர் வெளியே வந்து போய் வெறிக்கப் பார்த்தார்.

"என்ன ஐயா விழிக்கிறீர்! இந்த கொடுத்துக்கொண்ட பரிசுட்டு எங்கே?"

"... .."

"சித்திரம் எடுப்!" சதாசிவத்தின் கை, தானாவே சித்திரம் எடுத்த போதுவின் மேலே போட்டது. ஆயிரம் அதைப் புரட்டினார்.

"என்ன ஐயா, இந்தத் தேதிக்குப் பதினாயிரம் காணோமே..."

"இ... .. வந்து..."

"என்ன ஐயா இவ்வளவு வந்து...! பரிசுட்டு இவ்வளவு அதைக் கூடாது என்பது உமக்குத் தெரியுமா, இவ்வளவு?"

"தெரியும்..."

"அப்படி, திருக்கையில் இவ்வளவு கொண்டு ஏன் அதைக்கிறீர்?"

"காரியம் திருவிழா..."

"திருவிழாவுக்கு என்னவோ சர்க்கார் கம்மா விட்டு விடுவார்களா? எழுதும் கட்டுக்கோட்டை..."

ஆயிரம் கொண்டுக் கொண்டே போனார். சதாசிவம் போகாமல் அதை எழுதினார். "எனக்கு இது குற்றமென்று தெரிந்தே வான் இதைச் செய்து விட்டேன். ஏதாவது மான கொண்டுப் பரிசுட்டு இவ்வளவு அதைத் தட்டினேன். ஆயிரம் பரிசுட்டும் போது மிக் கிறாய் பரிசுட்டு இவ்வளவு கொண்டுக் கும்பம் இருந்தது..."

கைபெழுத்துப் போட்டுச் சதாசிவம் கைத்தெய்வ ஆயிரம் கையில் கொடுத்தார். அவர் அதை மடித்துத் தன் கட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டார். பிறகு ஆட்களிடமிருந்து கொண்டு வாரியின் ஏற்றச் சொன்னார். கைபெழுத்து மிக்கப் புட்டி 'மிக்' வைத்து விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டார். சதாசிவமும் பின் சென்றார்.

சதாசிவத்துக்குப் பரிசுட்டு இவ்வளவு கொண்டு அதைத் குற்றத்துக்காக ஒரு மாதம் கைத் தண்டனை விடப்பட்டது. கைத்துக்குப் போன சில காலத்துக்குள் மேலே அவர் விட்டில் பணக் கட்டிடம் தாண்டவமாடத் தொடங்கியது.

சதாசிவத்தின் மனைவிக்கு ஒன்றுமே தென்றவில்லை. "என்ன செய்வோம்?" என்று கேள்விப்பட்டபோதித்துப் பார்த்தான். கைபெழுத்து விட்டில் மடியிலுள்ள அதைக் கை வெங்காயம் வாடகைக்கு விட்டு விடுவதென்று முடிவு செய்தார்.

இந்த வானில் வீடு வாடகைக்கு விடப் படும் என்று கேட்டாவே போதாதா?

எனது மானம்:—அதே, போன நடனம் வாங்கி வந்த திருவிழாவுக்குத் தந்த மேலாம். இந்தத் தடவை யாவது தக்க வாங்கியாகப் பார்த்து வாங்கிக் கொண்டு வந்தாயா?

வெங்காயம்:—ஆமாம், அம்மா! கைக்காரன் கொண்கதைக் கூட தப்பாமல் என்னைக் குத்திகொண்டும் விழித்துப் பார்த்து வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்!

யாரோ ஒரு இளைஞர் வந்து விட்டான் பார்த்த விட்டு. தானே மாடி முழு வசதியும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் கூறி இரண்டு மாத வாடகையையும் மூன்று பணமாகக் கொடுத்து விட்டுப் போய்விட்டார்.

மறுபடியே அவர் மாடிக்குக் குடி வந்தும் விட்டார். அவருடன் வேறு யாருமில்லை. ஓரே ஒரு வேலைபாள் பட்டும்தான் இருந்தான். 'அவர் யார்? எங்கே வேலை?' என்பதைப் பற்றி வேலையார் சதாசிவத்தின் மனைவி விசாரிக்கவில்லை. 'இரண்டு மாத வாடகை மூன்று பணமாக வரும்போது யார் குடியிருந்தான் என்று?' என்று அவள் பேசாமல் இருந்து விட்டாள்.

ஆனால், வசதியானது அப்படியே போரம் இருந்தவிட முடியவில்லை. அவள் மாடியில் குடி வந்திருக்கும் இளைஞரைப் பற்றி ஆராய ஆரம்பித்தாள். அதற்குக் காரணம் இவ்வாறாகவில்லை.

"வீடு வாடகைக்குக் கொடுக்காமோ?" என்று கேட்டுக் கொண்டு வசதியடியில் சிந்தி இளைஞரைக் கண்டவுடன் அவளுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு இப்பேரவை அவளை ஒரு கைத்தொழிலாளியாக ஆக்கி விட்டது.

அதேமாதத்தில் அந்த இளைஞரும் வசதியுக்கு ஏற்பட்டது போன்ற வசதியில் மூழ்கி விட்டார் என்றதால் கொஞ்ச வேண்டும். இவ்வாவிட்டால் திடீராக ஆயிரக்கூப் புறப்படும் போது அந்த வசதியை புறத்து விட்டால் அவர் ஏன் அப்படி வெறித்துப் பார்த்த வேண்டும்?

அன்று சதாசிவத்தின் வீடுதான் வான், வீடுதான் வானவடிவான விட்டை வேண்டி ஒட்டாடியும் வந்தார். அவர் மனத்தில் எத்தனை எத்தனைபா என்பதைக் குறிப்புகள்! போராட்டங்கள்! அது அது யாக எண்ணங்கள் மனத்தை மோத. ஒட்டமும் கடைபிடிமாக வீடு இருக்கும் சீர்தன் திருப்பத்தையும் தாண்டி விட்டார்.

..... அதோ, அதுதான் அவர் வீடு!

இது என்ன ஆசிரியமாக இருக்கிறதோ! இவன் எங்கே வந்தான்?

அதற்குள் அந்த மனிதர் சதாசிவத்தை அடைபாணம் கண்டு கொண்டு விட்டார். "என்ன அப்பா! சதாசிவம்? இது என்ன வேஷம்? தாடியும் மீசையும் ஆள் அடைபாணம் தேரியாமல் உருவாதி விட்டாயோ!" என்று கேட்டார் அவர்.

"சாமராமியா? ஏது அப்பா. இந்தநாள் தூரம்! ஊரில்தானே இருக்கிறாய்?" என்று எதிர்ப் கேள்வி கேட்டார் சதாசிவம்.

"நீயும் நானும் விளையாடிய அதே தெருவில். அதே வீட்டுத் திண்ணையில் நான் இன்னும் இருக்கிறேன். இங்கே என் பிள்ளைக்கு மாற்றவாடி இருக்கிறது.

அவனைப் பார்த்த விட்டுப் போகலாம் என்று..."

"இங்கே எங்கே இருக்கிறாய்? எதைத் துத் தெரியாதே! வர, அப்பா! பார்ப்போம், உன் மனை!"

"அதோ, அந்த மனக் வீட்டு மாடியிலே நான் குடியிருக்கிறேன், வந்து...! இங்கே நான் குடியிருக்கிறேயா?" என்று கேட்டார் சாமராமியே.

அவர் சதாசிவத்தின் பால்வ நெகெதர். ஆனால் சமீப காலமாக இருவருக்கும் அதிகத் தொட்பு இல்லாததால் வீட்டு விஷயங்கள் அறிந்து கொள்ளாமலே குரையப் பிரிவாக வந்தது. சதாசிவம் சாமராமியைப் பற்றி விட்டுக் கு அழைத்துச் சென்றார்.

"அட்டே, இதுவர உன் வீடு? சரி நான்! உன் பால்வ கால்வ பாதுகாப்பில்தான் இருக்கிறேன்."

சதாசிவத்தின் விஷயம் புரியவில்லை. 'மாடியில் யார் குடி வைத்தது? எப்போது வந்தாங்கள்! குடியிருப்பது யார்?' என் றெல்லாம் மூளைவைக் குறியாகக் கொண்டு மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்தார்.

அந்த முகத்தில் எந்தப் படக்காட்சியும் காணாததை விளக்கவில்லை. இருந்தாலும்

ஒரு வேளாள் புன்னகை மட்டும் மகரத் தவறவில்லை. 'சரி, இது பரிசுவிலை வேலை தான்!' என்பதை ஊகித்து உணர்ந்து கொண்டார் சதாசிவம்.

"அம்மா, வணக்கம்! துபாவுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வா!" என்று உன்னே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் சதாசிவம்.

சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் வணக்கம் தண்ணீர் செய்புடன் வந்தான். அவனையே கண் கொண்டால் பார்த்தால் சாமராயி.

"சதாசிவம் உனக்கு இவ்வளவு பெரிய பெண் இருக்கிறாள்? எனக்குத் தெரியவே தெரியாதே! நம் பையனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வைக்கப் பொன்னுக்கு அல்லவா அலுந்து கொண்டிருக்கிறேன்! கையிலே இளைய வைத்துக் கொண்டு.....சரிதான், உன் மகனையே கம் பையனுக்குக் கட்டிக் கொள்ளுகிறேன். கம் பையன் ஒரு மாசு மாக 'இப்போது கல்யாணம் வேண்டாம்' என்று கடிதமாக எழுதி வருவதற்குக் காரணமும் இப்போதுதான் எனக்குப் புரிந்தது."

"என்ன சாமராயி! நீ கேட்டு நான் தரமாட்டேன் என்று சொல்லுவேனா? எனக்கு இதற்கு மேல் நல்ல சம்பந்தம் எங்கே கிடைக்கப் போகிறது? உன் அந்தஸ்துக்கு என் விட்டியே பெண் எடுப்பாரா?" என்று சதாசிவம்.

"அட, போ! நீ ஒன்று! கடவுள் காட்சிபாத உன் பெயர் கையே என் பையனுக்குக் கட்டிக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு வாரத்துக் குன்னே பரிசும். என்ன, சமமதந்தானே? பரிசும் என்ன?"

"அது சரி! பையனைக் கிடக்காமல்..." என்று இழந்தார் சதாசிவம்.

"அதற்கு என்ன? பையன் எங்கே தில்லியிலோ இருக்கிறான்? இதோ உன் வீட்டு வதுகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு மாயுக்குப் போனார் சாமராயி.

அவ் சென்ற சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் சதாசிவத்தின் வீட்டுக்குள் அந்த னர் உதவி தேவனின் ஆரீஸி அழைத்தார். இந்த வேளையில் இவர் எங்கே வந்தார்? மன்னும் ஒரு மாதம் சிறைக்கு அனுப்பிவிட்ட பரிசுதான்? என்று என்னம் எழுந்ததுதான் தாமதம்? சதாசிவத்தின் முகம் பையனறந்த போல் ஆகிவிட்டது. இன்னும் சற்று நேரம் வரையில் சாமராயி எங்கே வராமல் இருக்கிறதால் "கான் ரிஜிஸ்தர் இல்லாமல் இவியில் என் அபாக்கவிலை" என்று சதாசிவம் கத்தியே இரு பார்.

அதற்குள் சாமராயி சிறு இறங்கி வந்து "என்ன சதாசிவம்! இப்படி விழக்கிறது? இவந்தான் என் மகன். தெரியுமா?" என்று அறிமுகப்படுத்தினார்.

அதைத் தொடர்ந்தார் போலவே, "பையனைக் கேட்டாயிற்று, அவனுக்கு இரட்டைச் சமர்தம்" என்று முத்தாயி! புன் வைத்தார் சாமராயி.

ஒரு கீழியும் யோசித்தார் சதாசிவம். தன்னைத் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கினவனுக்கா பெண் கொடுப்பது?

"கூடாது!" என்றது அவர் மனம்.

"என் கூடாது? அவன் தன் உடமை வயத்தானே பெய்தான்? கிரமை மூலினும் தெரியுமா? இங்கே, நார்தான் சொன்னோமா?" என்று மடக்கிவிட உன் மனம்.

அடுத்த உணமே சதாசிவம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவான், "சரி, சாமராயி! என் பெண் உன் பெண் மாதிரி! எல்லாம் உன் இட்டம் நீ சொன்னால் சரிதான்!" என்று சொல்லி விட்டார்.

தண்டனைக்குப் பரிசாக வணக்கம் தனக்கு தானாக நான் வந்த சாமராயி சதாசிவத்தின் பெருந்தன்மைகளைக் கண்ட உதவி தேவனின் ஆரீஸி கூட பரிசுதான் கண்ணில் இருடன். "என் அ மகனிடத்து விடுங்கள், மாமா!" என்று காத் தழுதழுக்கச் சொல்லி வணங்கினார்.

சக்கனத்தீர்த

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

எவ்வளவு நாட்கள் உடம்பிலும், மிகக் கடுமையாக இறங்குகின்ற வலியை உண்டாக்க முடியும். தயாரிப்பு எல்லாம் சுவை மிக்க வாய் மெல்லத்தக்க முத்திலும் குணமாகும் விடும். அடங்காத வலி, மரண நாகம், அடிக்கடி ஏறும் பிரிதம், சொர் கெண்டி, ஆகிய இவையெல்லாம் இவ் வலியை நீக்கித் தரும் அறிவுறுத்தல். இவ்வகை வலியை நீக்கி விட்டால் கட்டி, பிளவடி, கண் பிரச்சனை முதலிய உடம்பின் வலிகளில் முடியும். சுவை மிக்க ஆரோக்கியக்காரனாக உடம்பை மாற்றும் வலியை உதவியுள்ளது. உடம்பை வலித்தாற்று நினைபவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். இரண்டு மூன்று நாட்களில் மரண நாகம் மருத்தமாக நீங்கும் உணர் விற்கும். ஆகவே வலியை நீக்கி விடும். இவ்வகை வலியை நீக்கி விடும் அடங்காத வலியை நீக்கித் தரும் அறிவுறுத்தல்.

50 நாத்திரைகள் கொண்டு
மார்ச்சு 6-12-0

(தயாரிப்பு செய்ய இவ்வகை)

அனாபிளாசி (K.M.)
தயாரிப்பு செய்து, 500, கக்கத்தா

போலிகளே
வசிக்கவேண்டிய
உலகத்தினங்கள்

★
★
RMS & CO LTD.

ஆர்.எம்.எஸ். & கோ., லி.,
10, மார்ச்சு 6-12-0
(தயாரிப்பு : 4860)

உயர் ரக விலைக் கிழிப்புகள்

செலாச நேரத்தை எடுத்துவந்து உத்தரவாதம்.

இத்திய சேதமற்ற தகவல்களைத் தயாரிப்போம்.

ஒவ்வொருவரும் குவந்த கருவு உத்தரவாதம்.

நெ. 23 அல்லது 24 இரண்டிற்கும் ஒரே விலை.

No. 23

Size 7 1/2

No. 24

Size 6 1/2

- 5 ஜூன் 43 ரூப 32 - ரோக்கு ரோக்கு 37/-
- 7 " 43 ரூப 37 - உயர் ரகம் 39/-
- 15 " 43 ரூப 44 - ரோக்கு ரோக்கு 49 -
- 15 " ரோக்கு ரோக்கு (20 ரூப ரோக்கு) 51/-

No. 25

Size 8 1/2

- 5 ஜூன் 43 ரூப 28 - ரோக்கு ரோக்கு 33/-
- 7 " 43 ரூப 32 - உயர் ரகம் 38/-
- 15 " 43 ரூப 44 - ரோக்கு ரோக்கு 48/-
- 15 " ரோக்கு ரோக்கு (20 ரூப ரோக்கு) 53/-

No. 26

Size 6 1/2

- 6 ஜூன் 43 ரூப 21 - ரோக்கு ரோக்கு 24/-
- 15 " 43 ரூப 44 - ரோக்கு ரோக்கு 51 -
- 15 " ரோக்கு ரோக்கு (20 ரூப ரோக்கு) 58 -
- உயர் ரகம் 20 - உயர் ரகம் 25 -
- புரக்கெட் ஸ்டீல் 12 - உயர் ரகம் 15 -

தயாரிப்போம் தனி. இரண்டு கருவா
கூட்டிக்கு தயாரிப்போம் இரண்டாம்.

PIONEER WATCH CO

POST BOX NO 11428 CALCUTTA

கோலிஞஸ்
புன்னகையில்
வெற்றி
நடனமாடுகிறது!

நுனாதான் இந்த
வித்தியைத்தேர்ந்துக் காணலாம்

அதி கிவ்வழியைதேர்ந்துக்

—வெற்றி
அரசாங்கம்
அரசாங்கம்
மேல் தயாரிப்போம்

PIONEER

சாமிநாத ரோஷி
உயிரிப்போடு
உத்தமம்

இத்தியாவில் தயாரிப்போம்
இயாப்போ மானரம் & கோ. விட்ட.
மப்பல் 1.

மேலும்: கந்திதா-உதாரண-மேலும்.

அலிமர் தயாரிப்புகளை ஆர்ப்
செய்யும்பேறு எத்த
பெருக்காக உள்ளதே,
தெரிவிக்கவும்.

அலிமர் மார்ட்கோட்
தயாரிப்பு உருக்கவகை,
கழுவிடக் கூடிய, பூச்சுக்
கொன்ற மடியாத ஓர் எண்
னைய கலந்த வர்ணப்பூச்சு-
கரைய, காங்கிரீட், சிமெண்டு,
மரத்தின்மேல் பூசலாம். அலி
மர் மார்ட்கோட் 24 ஆர
சிய வர்ணங்களில் கிடைக்கும்.

அடித்தாற்
போல்
சொல்லுங்கள்

அலிமர்

மாட்கோட்

97X-54-7M

அடிக்கடி உபயோகிப்பதற்கு

SHALIMAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., LTD.,
Post Box 136, Madras 1. Importers & Distributors for Ceylon:
Lewis Brown & Co., Ltd., Post Box 85, Colombo

ஸ்ரீ அம்பாள் லாட்ஜ்

05-0, உஸ்மான் ரோடு.

தீயகாயநகர் : மார்ச்-17

1951 மே மாதம் 25-ம் தேதி நிகழ்கப் பட்டுள்ளது. குறைந்த விலைதத்தில் அதிக வசதிகளுடன் கூடிய சௌகரியமான இடம். கணவரான கற்று வட்டாச முள்ள லால் இடத்தின் மத்தியில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டுள்ளது.

உங்கல் குக்குத ஆதார கெதம் தாடுக்கேடு

பாக்கெட் ரப்பர் பிரஸ்

எல்லா ஆகில எழுத்துக்களும் கொண்ட எறிய அச்சடிக்கும் இயந்திரம் இது ஒன்றை வாங்கி

ஐந்தே மிநிஷ்களில் உங்களது டெட்டர் பாடுகள், பில்கள், பெயர்கள் இவைகளை அச்சடித்துக்கொள்ளுங்கள். மிகவும் ஆசைப்பட்டமான கவினம். அச்சடிக்கும் பாடு, இல்க், பில்கள்களடங்கிய குறிப்புகள் சலவும் உள்பட ஒன்றின் விலை ரூ. 10/- வி.பி.சி. சர்ட்டி ரூ. 1-4 தனி.

டெலிவரரி செ.கம் : தத்தியடிக்கக் கற்றுக்கொண்டு பழக ஹ் உள்கித கருவி. கற்றுக்கொண்டு வேலைக்கு முயற்சி செய்பவர்கள். 15 தினங்களில் கற்றுக்கொள்ளலாம் ஒன்றின் விலை ரூ. 5/- தபால் செலவு ரூ. 1.4 தனி. டெலிவரரி கச்சர் ரூ. 1.8; தபால் செலவு அனா 8 தனி.

SANSAR TRADING Co (PDK)

SANWARIAN, ALJOARK, U. P. (INDIA)

மிகவும் அபூர்வமான

PEPS

வேந்த தோண்டுகு ஆதாரகீதது இரமல், ஜலதோகம், இப்பகுதோண்டுகை ஒழிக்கிறது

பெப்ஸ் மாத்திரை வாயில் கதையும்பேரதே அதன் மருந்து சத்துக்கள் கவாஸப் ஸபக்கும்

மார்புக்கும் செல்வெள்ளை. பெப்ஸிலுள்ள அபூர்வ சத்துக்கள் வெகு விதரையில் அபாயகரான திருமிகளை அழித்து, நொண்டை கரகரப்பை அகத்தி, நுகைச்சலைப் போக்கி, ஓயாத இருமலையும் அடி போடு சிறுத்த விடுகிறது. சர்ப்பிட இனிமைவாய்ந்தது.

PEPS

எரிய, கவாஸப் உபத்திரவங்களுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத சிறுபிரான மாத்திரை

நீங்கள் உங்கள் பங்களை

இன்று மக்ளின் செய்திர்களா ?

[illegible]

உயிழை
கேள்வித் தரு
உருவியப் பாயுதல்

சென்னை கருணா கிருஷ்ணன் அருங்காட்சியகம்
பதிவு செய்து
பெரியார் நினைவு
தருக்கோலம்

[illegible][illegible]

தூய்மை மக்களின்
வாழ்வுதான் !

பேனா

பேனா

உயர்ந்த ரக

பேனாக்கள்

ஒன்றின்
விலை ரூ. 6.

உயர்ந்த "பேனா" ரக
பேனாக்கள் உயர்ந்த ரக
பேனாக்கள் உயர்ந்த ரக
பேனாக்கள் உயர்ந்த ரக
பேனாக்கள் உயர்ந்த ரக

1. இதை அளவுள்ள திரை
பேனாவைப் போல அளவுள்ள
மலி கொள்ளும்.
2. எம் கலியா உத்திரவாதம்.
3. கெட்டித் தங்கம் பூசிய
திருநெல்வேலித் தருதி
யான நிழல்.
4. அதை விட கவர்ச்சிகர
மான கலரின்.
5. இம் பேனாக்கள் நயவிரிப்பு.

பேனா ப்ரொடக்ட்ஸ்

மாநில பிழைப்புகள் பிழைப்பு,
நாடுகளே பேனா, பம்மம்

பேனா ப்ரொடக்ட்ஸ்

இவ்விளம் நங்கை
உட்புற சுத்தம்
பெறும் சுபமரண வழி.

இவ்விளம் நங்கை நல
முதிர்ந்து உயிர்வாழ
உட்புற சுத்தம் பெறும்.
விளம் உட்புற நோய்
பெறும் நோய் இவ்விளம்
முதிர்ந்து உயிர்வாழும்.

நோய் இவ்விளம் நங்கை நல
முதிர்ந்து உயிர்வாழும்.
விளம் உட்புற நோய்
பெறும் நோய் இவ்விளம்
முதிர்ந்து உயிர்வாழும்.

புத்தகம் உயிர்வாழும் நல
முதிர்ந்து உயிர்வாழும்.
விளம் உட்புற நோய்
பெறும் நோய் இவ்விளம்
முதிர்ந்து உயிர்வாழும்.

ANDREWS LIVER SALT
ஆண்ட்ரூஸ் லிவர் சால்ட்

இவ்விளம் நங்கை நல

0.100/100

கடற் காற்றுவிக்கும்
புத்துணர்ச்சி

லோத்ரா

மென்கள் போற்றும் டாவிட்.
லோத்ரா'யின் உபயோகத்
தினால் கர்பாசய ரோகங்களி
லின்றும் குணமடைந்த இந்த
பெண்மணி உய்வாசனமாகக்
கடல் காற்றின் இன்பத்தை
இனிது அனுபவிக்க முடிவிறது.

கேஸரி குடும்பம் லிமிடெட்
ம த ரா ஸ் 14

ஆருடம், ஜியோதிஷம்

ஜனன காலம், அக்
ஷது பெயர், சுமார்
வயது, தொழில், எழு
தும் தேரம் தேவை.
எழு எதிர்கால நியாய
மான் கேள்விகளுக்கு

பதில் எழுத ரூ. 2/- ஒரு வருஷ மாத
வாசிப் பவன் ரூ. 3/- திரையுத்தி பவன்
ரூ. 10/- ஆயுள் பூரா திரையுத்தி பவன்
வாசியாக பவன் எழுத ரூ. 100/-
வி. பி. கிடைப்பது. வேளி நாட்டு
தேயர்கன் இரட்டிப்பு துணைக்கு
ரிசிட்டிஷ் போஸ்டல் ஆர்டராக
அனுப்பிவைக்க கோரப்படுகிறது.

கோட்டமருதுர்

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ஜியோதிஷ ஆபீஸ்
அகண்டபத்தூர் P. O. (S. A. DL)

ஜாமா?

அதைக்
குணப்-
படுத்திக்
கொள்ள

ஆஸ்ப்ரோ

2 லட்சமாக வந்து
30 லட்சமாக வந்து 15.

தேர்த்தியான அமைப்பு - அழகிய நோற்றம்

காதுக்காகக் கால்களுக்குக் கீழே 12 மணி நேரத்திலேற்ற அடிப்படையிலே தகுந்ததெனும். பாலும், கீரிக் தயாரிப்பும், சர்ப்பான நேரம் அதில்க்க உத்தியோகம், 17 ஜூன் 5 மறுதலும், 18 ஜூன் 8 மறுதலும், 7 ஜூன் 2 மறுதலும், மற்றவை ஒரு மறுதலும் உத்தியோகத்தையவை, ஒத்தினம் நேரம்மூக் கால்க் நேரம், கட்டாயப்பு, மொல்கவு, சட்டிப்புகட்டும் ஒத்தியோக அடிநாத்தடைக் அன்க்கப்படுதும். பாக்கெட், தயாந் நேரவு கித்புநாக்கி இக்தி, இக்தியூர் வி. பி. கித் அதுப்பப்படுதும்.

இலவசம்

மதாமத ஒரு அபிவிக்கிப் பிடிக்கக் கண்பிக் ஒத்தியோக அடிநாத்தடை அகிக்ப்படுதி. இவ்வகை 1951 ஜூன் 15 தேதி கால உக்தி.

கேட்.காக் கே.	கிசெக்கி காக் 72	கிசெ
410 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 5 ஜூன்மூக்	48 0	
508 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 7	80 0	
608 கிசெம் காக்கப்பெக் 18	72 0	
608 நேர. நேர. காக்கப்பெக் 18	72 0	
708 நேரக்கு நேரக்கு காக்க		
பெக். ஆபிசுக் காக்க 17	84 0	

கேட்.காக் கே.	உக்தியோ காக் 12	கிசெ
412 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 5 ஜூன்மூக்	48 0	
510 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 7	80 0	
607 கிசெம் காக்கப்பெக் 15	72 0	
608 நேர. நேர. காக்கப்பெக் 15	72 0	
708 நேர. நேர. காக்கப்பெக்		
ஆபிசுக் காக்க 17	84 0	

கிசெ நேரக்கு காக் 12	
208 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் ஜூன்மூக்	36 0
408 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 5	48 0
508 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 7	80 0
608 கிசெம் காக்கப்பெக் 15	72 0
608 நேர. நேர. காக்கப்பெக் 15	72 0

கேட்.காக் கே.	உக்தியோ காக் 12	கிசெ
512 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 5 ஜூன்மூக்	80 0	
611 நேர. நேர. காக்கப்பெக் 15	72 0	
707 நேர. நேர. காக்கப்பெக். ஆபிசுக்		
காக்கப்பெக் கிசெக்கப்பெக் 15	84 0	
1908 20 காக்கப்பெக் நேரக்கு நேரம்		
கிசெப் நேரக்கு நேரக்கு நேரம்		
கி. கிசெக் கப்பெக் 17	120 0	
1908 18 காக்கப்பெக் நேரக்கு நேரம் 15	120 0	

காக் பிசுக் கிசெக் நேரக்கு நேரம் உக்தி காக் 12

கிசெ நேரக்கு காக் 12	
608 கிசெம் காக்கப்பெக் 15 ஜூன்மூக்	72 0
610 நேர. நேர. காக்கப்பெக் 15	72 0
701 கிசெம் காக்கப்பெக்	
ஆக பிசுக் 17	84 0
1002 20 காக்கப்பெக் நேரக்கு நேரம்	
ஆக பிசுக் 17	120 0
708 கிசெம் காக்கப்பெக் (கிசெப் 12)	
காக்க ஆக பிசுக் 15	84 0
1003 கிசெம் காக்கப்பெக் (கிசெப் 12)	
காக்க ஆக பிசுக் 17	120 0

கேட்.காக் கே.கிசெக் காக் 12

கேட்.காக் கே.	கிசெ நேரக்கு காக் 12	கிசெ
208 கிசெம் காக்க	ஜூன்மூக்	36 0
404 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 5	48 0	
502 நேரக்கு நேரக்கு நேரம் 7	80 0	
603 கிசெம் காக்கப்பெக் 15	72 0	
604 நேர. நேர. காக்கப்பெக் 15	72 0	
1004 20 காக்கப்பெக் நேரக்கு நேரம்	120 0	
காக்கப்பெக் கிசெக்கப்பெக்		
302 இக்தியோ காக்கப்பெக் கிசெக்கப்பெக்		
பெக் காக்க. கேட். காக்க	36 0	
201 நேரம் பாக்கப்பெக் கிசெக்கப்பெக்		
கிசெம் காக்க காக்கப்பெக் கிசெக்கப்பெக்	24 0	
301 நேரம் பாக்கப்பெக் கிசெக்கப்பெக்		
நேர. நேர. காக்கப்பெக் கிசெக்கப்பெக்	84 0	

SWISS WATCH CO., P. B. No. 3552. BOMBAY - 4

Edited, Printed and Published by R. Krishnamurthy at "Kalki" Press-116-119, Bladens Garden, Peenamallee High Road. Kilpauk, Madras.

அநுபவத்தால் வந்த ஞானம்

தூற்றாண்டுக் கணக்கின் அநுபவத்தில் பிறகு உட சத்தன மரம் பயிரிடும் சரியான முறை கைஞர் சமஸ்தானத்தாரால் மட்டும் மிக சரியமாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது. பயிராகும் இடத்திலேயே துண்டிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப் படுகின்ற மரங்களிலிருந்து கைஞர் அரசாங்கத் தொழிலாளர் களால் இறக்கப்படுகின்ற தறுமணம் வாய்ந்த சத்தனத் தைனத்தால் உகைத்திலேயே துய்மையானது. அதுவே இயற்கையான மணமுடையது — அந்த மணம் உலகம் எங்கும் உண்டாக்கப்படுகின்ற உயர்த்த ரோப்புகளுக்கும் வாரணத் திரவியங்களுக்கும் பயன்படுகின்றது.

மைசூர் சந்தனத் தைலம்

அரசாங்கச் சத்தனத் தைலத் தொழிற்சாலை - மைசூர்

“பாண்டுகளின் ஆசான்”

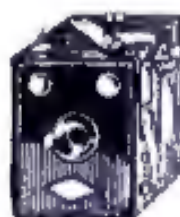
18 மணி நேரத்தி் 14 பாண்டுகள்

14 பாண்டுகளின் ஆசான் என்றும் எங்கள் புத்தகம் ஒன்றின் உதவியால் தலித்தி, ஆங்கிலம் குறுசரத்தி, பரிமேய பாண்டி, சீன பாண்டி, தமிழ் முதலிய பாண்டுகளை 18 மணி நேரத்தில் எழுதவும், படிக்கவும், பேசவும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். வி. பி. பி. பி. ஆறுப்ப இன்றே எழுதுங்கள். பத்து வருஷ இடைவிடா உதவியின் மூலம் சாதிக்கப்பட்ட மாபெரும் சாதனை இது. ஒன்றின் விலை ரூ. 5. தபால் செலவு அனு 12 தனி.

எலக்ட்ரிக் & ரேடியோ கைட்

மின்சார சக்தியின்றியே ரூ. 15/- ரேடியோ தபார்க்கும் விதமும் மாதம் ரூ. 200/- வரை கலவரமாக சம்பாதிக்கும் அளவுக்கு மின்சாரத் தைப் பற்றியும் அறித்து கொள்ளுங்கள். ஒன்றின் விலை ரூ. 31/- தபால் செலவு அனு 12.

சுதந்தன் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதப்படுகின்றன

தற்போது கிடைக்கிறது
அமெரிக்கன் மாடல்
ரோல் பீலிம்
பாக்ஸ்

காமிரா

திருப்படி உபகரணத்துடன் உயர்த்த சென்ஸுகள் பொருத்தப்பட்ட, விலை யில் மலிவான மேன்மையான காமிரா, புதிதாகக் கற்றுக் கொள்பவர்களுக்கும் எளிதாக உபயோகிக்கலாம். பீலிம் ரெ. 120-ல் கிண்ட காலம் திருப்தி அளிக்கும் 3½" x 8½" னைப் போட் டோக்கள் எடுக்கலாம். திருப்திக்கு உத்திரவாதம் முழு விவரங்களையும் விவ குறிப்புகளுடன் விலை ரூ. 11-8-0 பாக்கிய் தபால் செலவு ரூ. 1-8-0. தனி. ரோல் ரேஸ் ரூ. 8/- சரக்குகள் செல்பமே உள்ளதால் உடனேயே தேவைக்கு எழுதவும்.

